

ΛΕΥΚΩΜΑ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
1837-1937

ΙΔΡΥΤΑΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΛΙΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΕΛΙΟΣ
ΖΗΝΟΒΙΟΣ ΓΩΓ EN BIENNI
G. C. GROPIUS
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ
Α. ΚΟΜΠΑΤΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ Α. ΣΤΕΦΑΝΙΤΖΗΣ
Ι. Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ
Κ. Σ. ΠΙΤΤΑΚΗΣ
Α. Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑΣ
Ι. Γ. ΚΟΚΚΩΝΗΣ
Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ
Δ. Ν. ΦΩΤΙΛΑΣ
Κ. ΒΟΤΖΑΡΗΣ
ΦΩΚΙΩΝ ΡΩΚ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Α. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΛΑΔΟΣ
Κ. ΔΟΜΝΑΝΔΟΣ
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ
Γ. ΠΑΓΩΝΗΣ
Γ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ
Δ. ΘΩΜΑΪΔΗΣ
Α. ΦΟΡΣΤΕΡ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΧΡ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΒΡΑΝΔΗΣ
Θ. ΜΑΝΟΥΣΗΣ
Γ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ
Ι. ΡΙΖΟΣ
Σ. ΘΜΗΡΙΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
ΔΡ. Ν. ΔΡΟΣΟΣ
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ
Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ
Δ. Α. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
Ι. ΟΡΛΑΝΔΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΖΟΣ
Π. Κ. ΗΠΙΤΗΣ
Δ. Γ. ΣΟΥΤΖΟΣ
Χ. ΑΙΝΙΑΝ
ΑΘ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ
Ν. ΚΩΣΤΗΣ
Κ. ΒΛΑΧΟΥΤΣΗΣ
Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. ΑΝΞΕΛΜΟΣ
Γ. ΑΙΝΙΑΝ
Σ. ΚΛΕΑΝΘΗΣ
Ο ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
Α. ΠΑΪΚΟΣ
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ
JOSÉ SOLER
Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΣΤΟΛΛΑΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΑΡΣΕΝΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΧΑΡ. ΚΑΡΠΟΥΝΗΣ
Ν. ΛΕΒΑΔΙΕΥΣ
J. H. SKINE
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ
Ι. Ε. ΧΙΛΛ
Α. ΠΕΤΖΑΛΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ
Σ. ΣΚΟΥΦΟΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

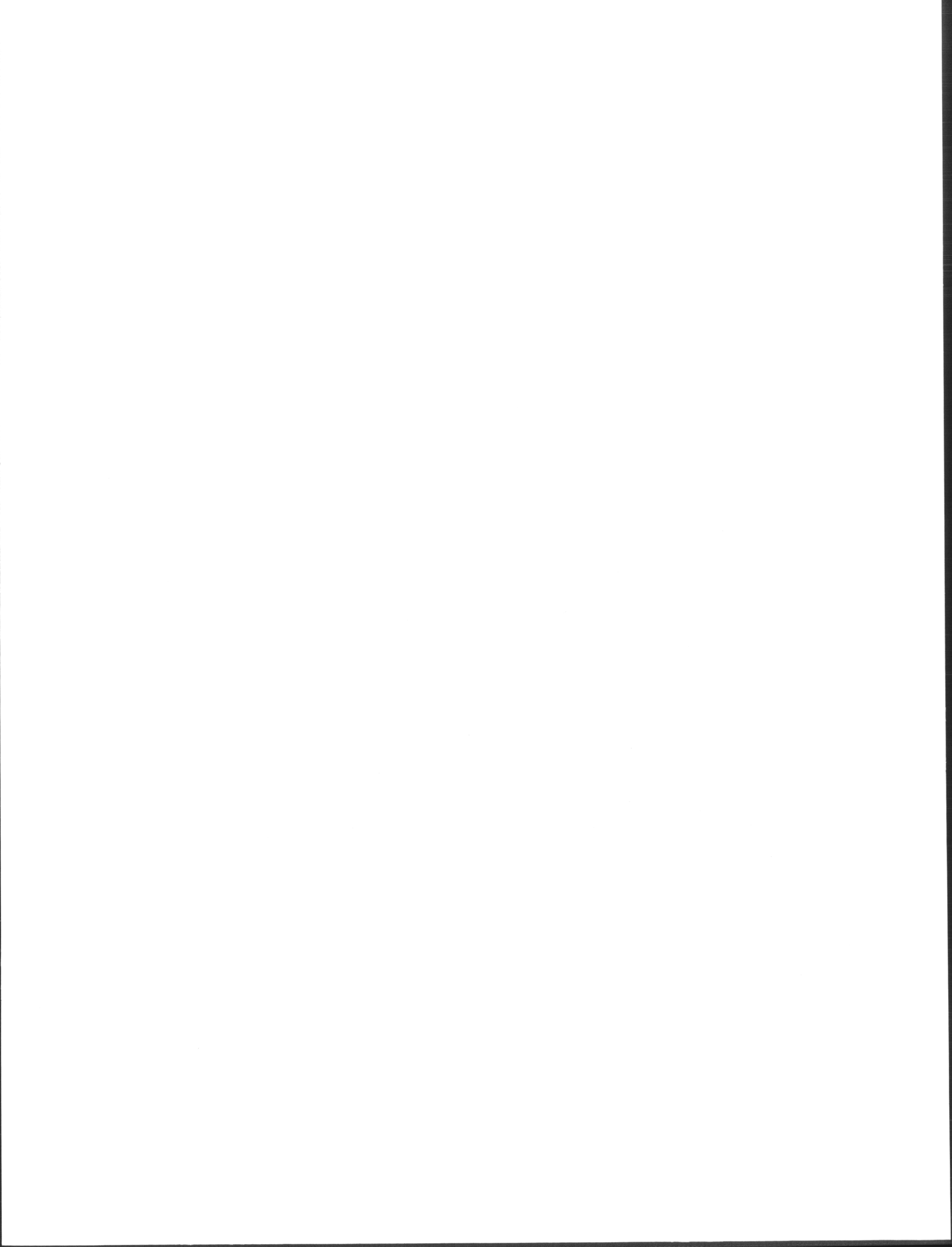
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η Α. Β. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΙΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

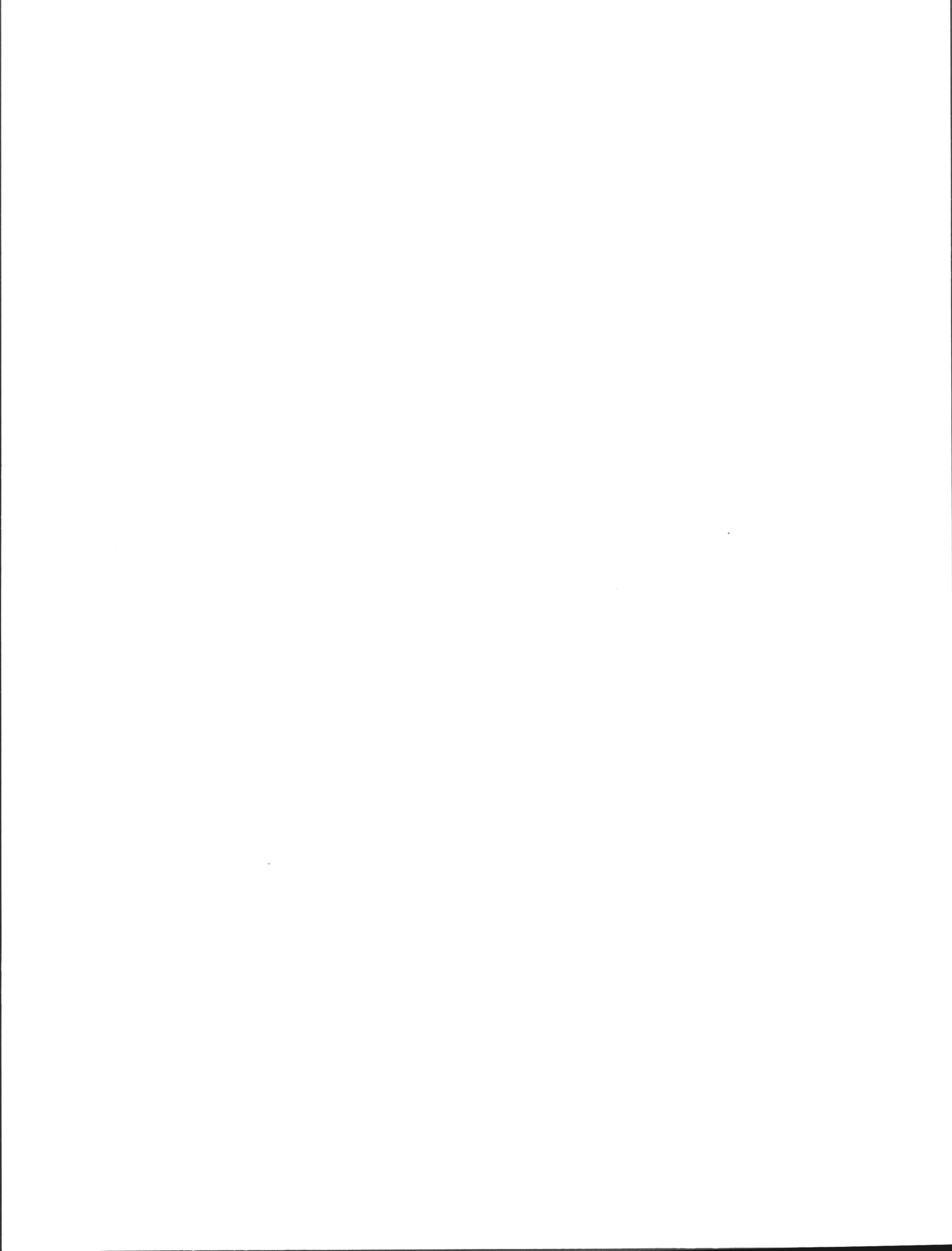
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

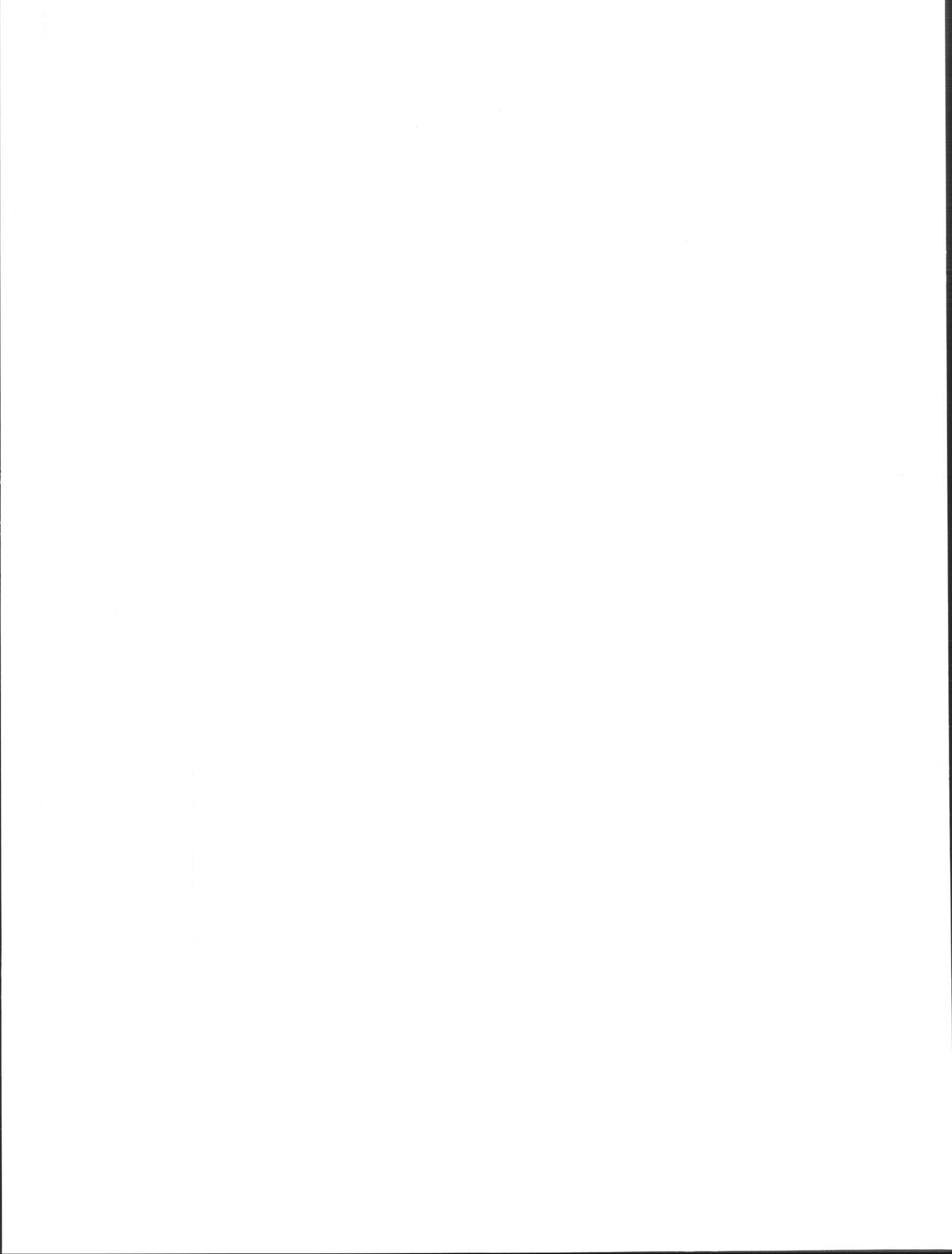

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΟΤΖΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ
ΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

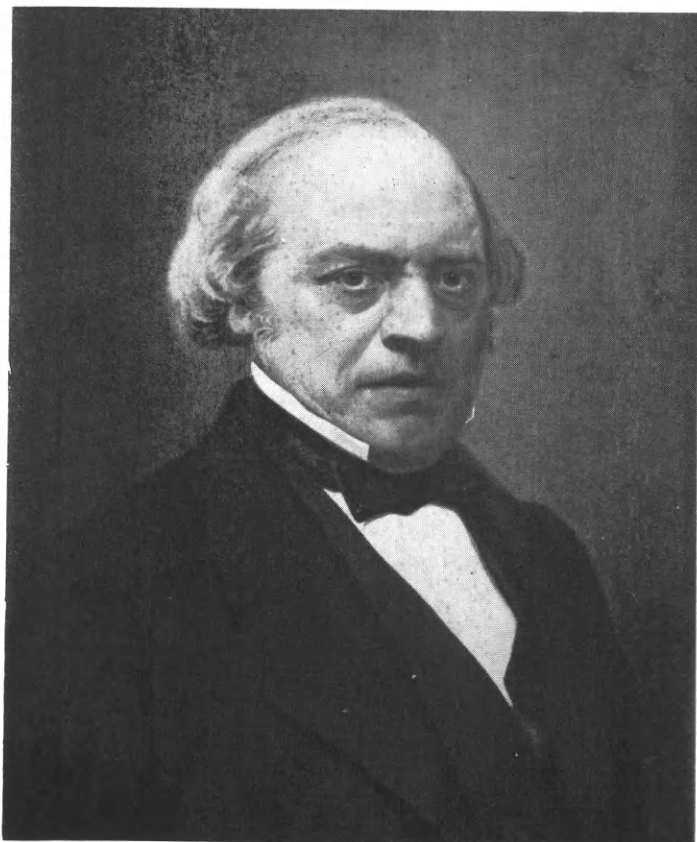
ΟΘΩΝ

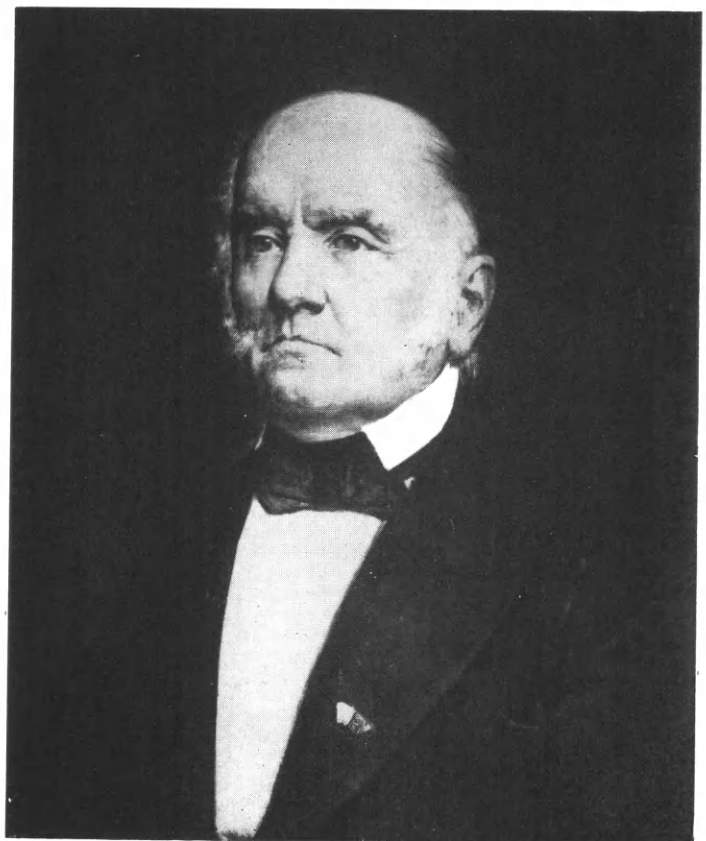
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΞ

DUC DE LUYNES

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΕΑΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

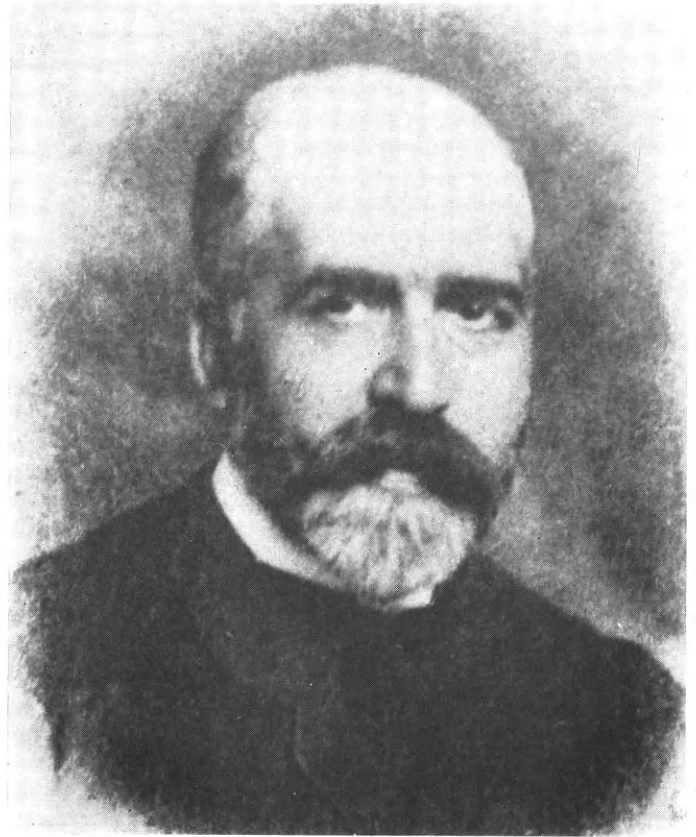
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ

HEINRICH SCHLIEMANN

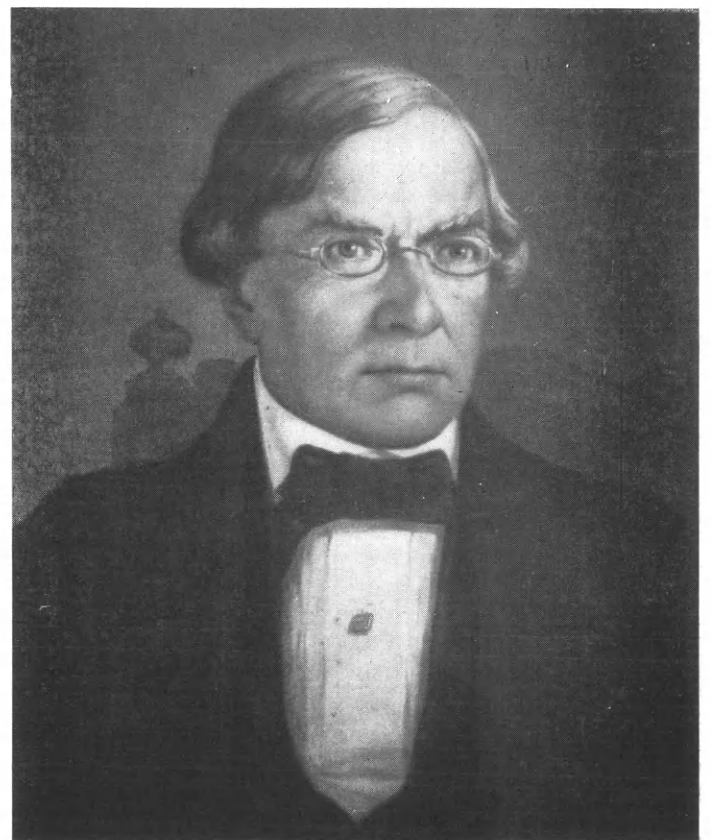
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

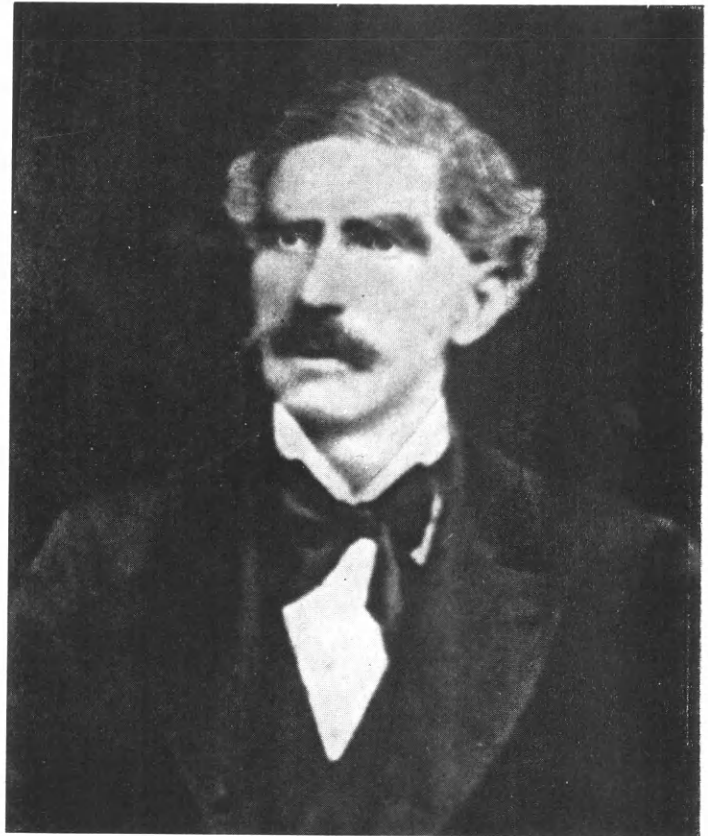

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

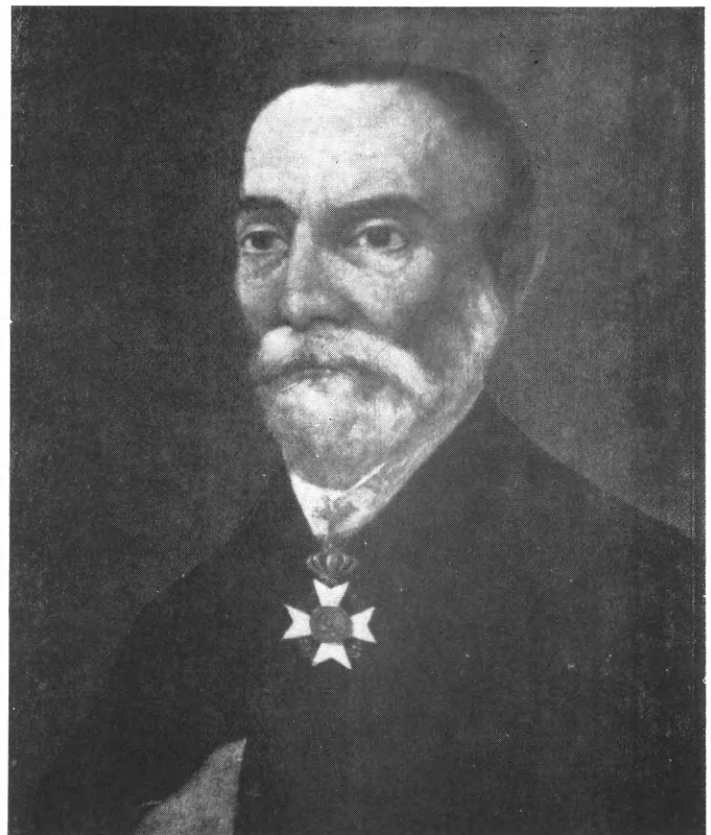
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ

ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

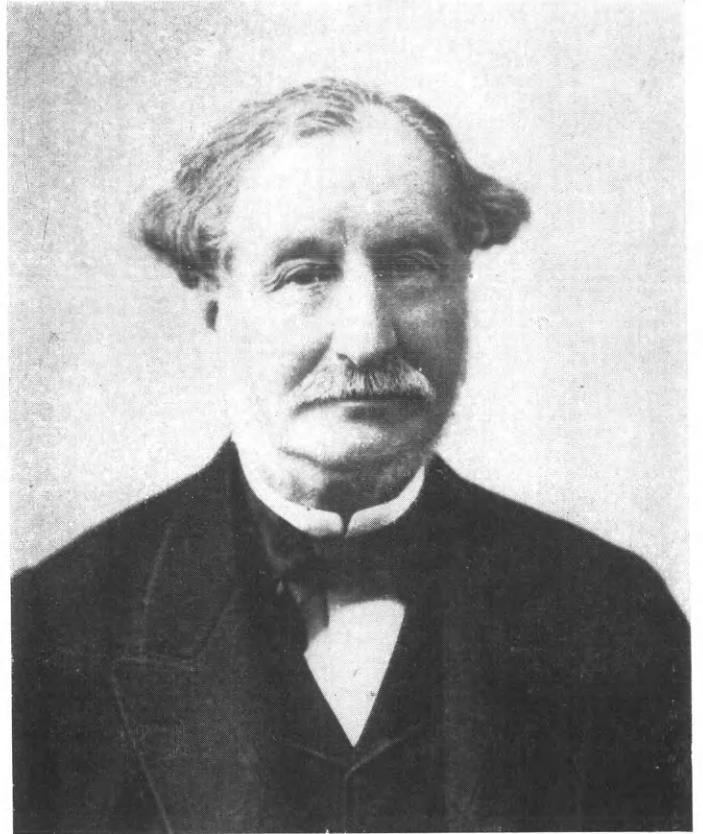

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

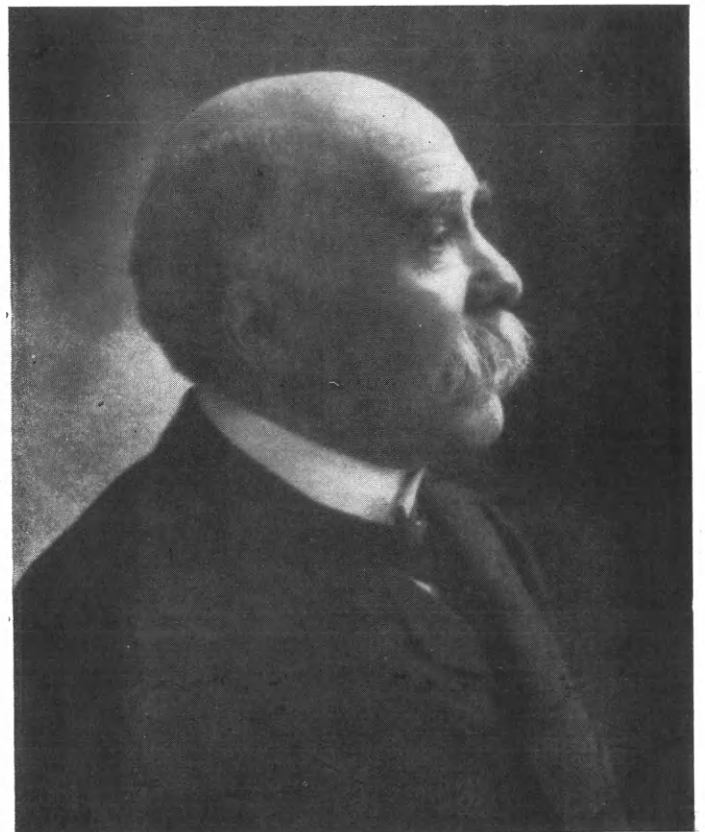
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

GEORGES CLEMENCEAU

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΠΑΡΑΣΧΑΤΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΧΑΤΟΣ

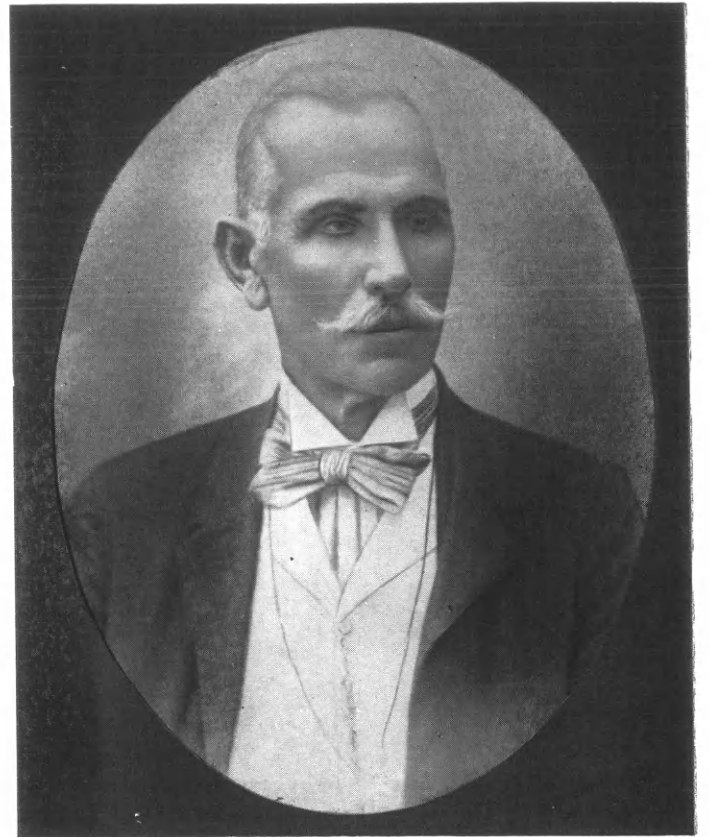
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΧΑΤΟΣ

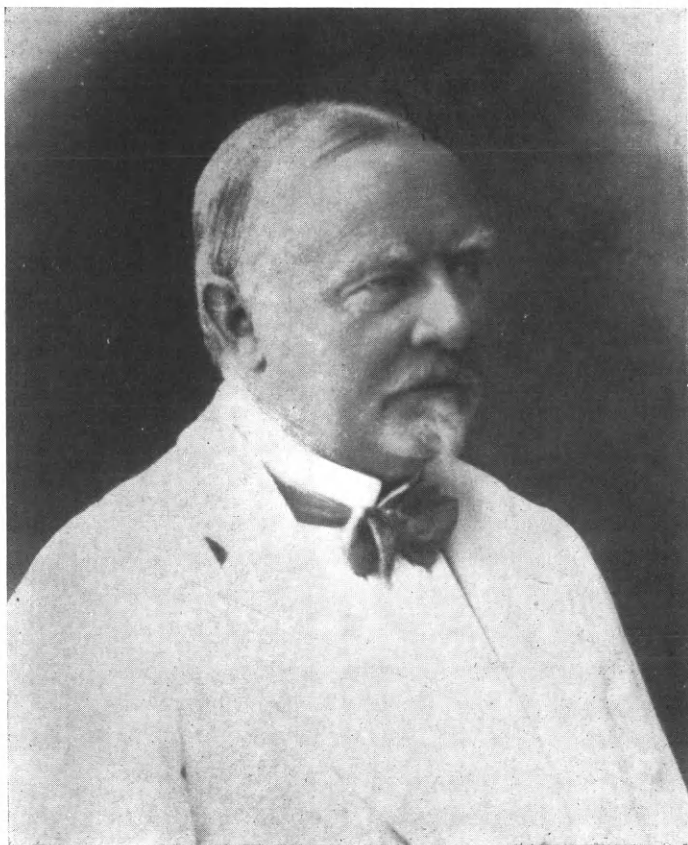
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΑΡΑΣΧΑΤΟΣ

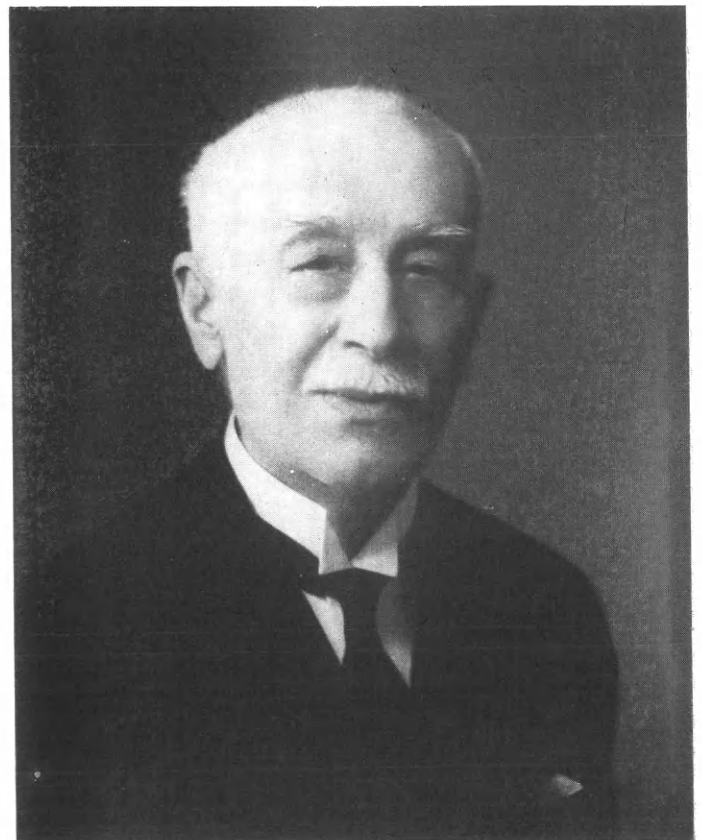
A. E. H. GOEKOOP

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

WILLIAM PATON

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΕΦ. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΙΔΡΥΤΑΙ ΕΤΑΙΡΟΙ
ΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ

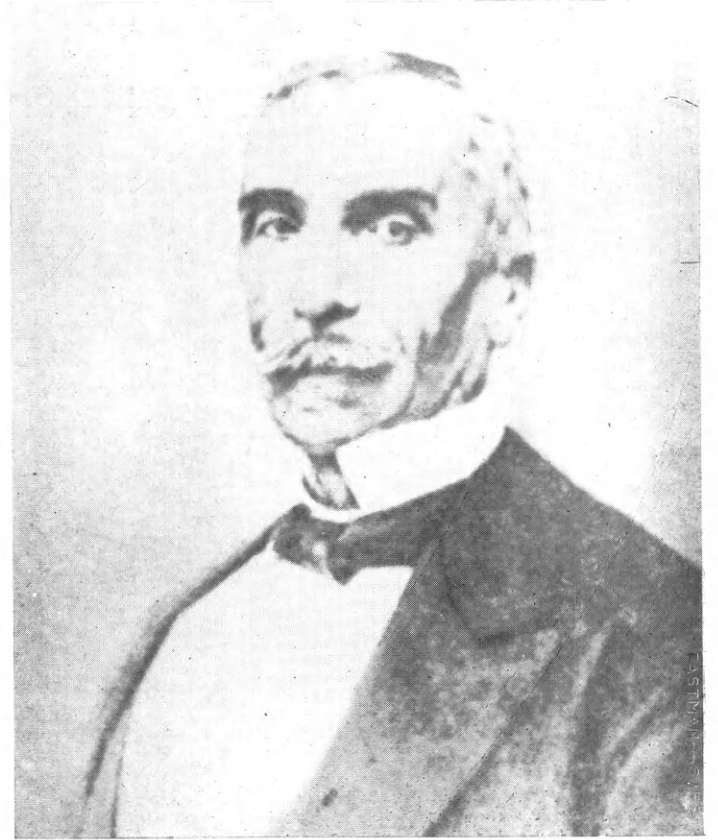
ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΡΥΤΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΡΕΛΛΙΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΙΝΙΑΝ

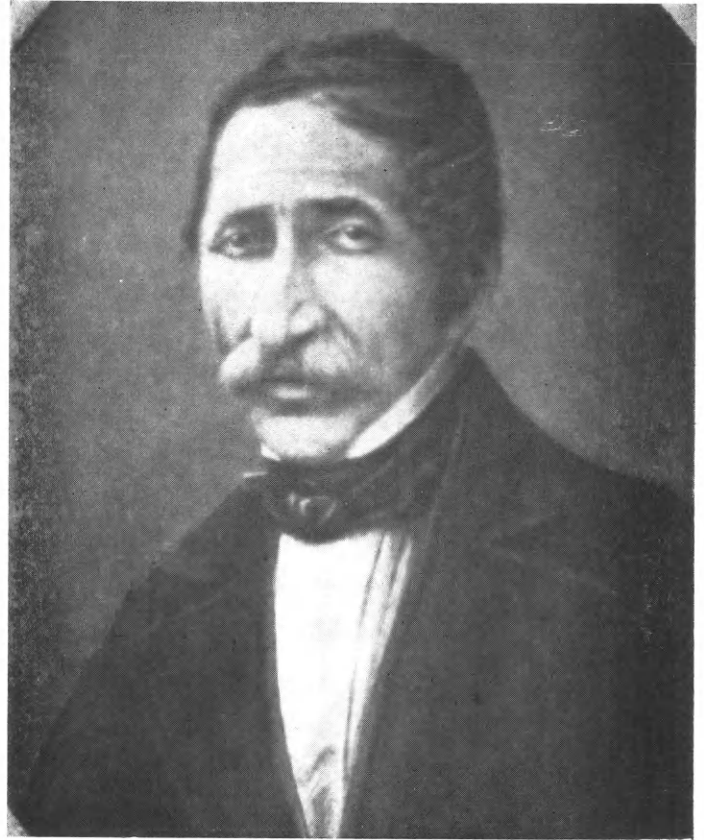

ΔΡΟΣΟΣ Ν. ΔΡΟΣΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΙ - ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΡΙΖΟΣ ΝΕΡΟΥΛΟΣ

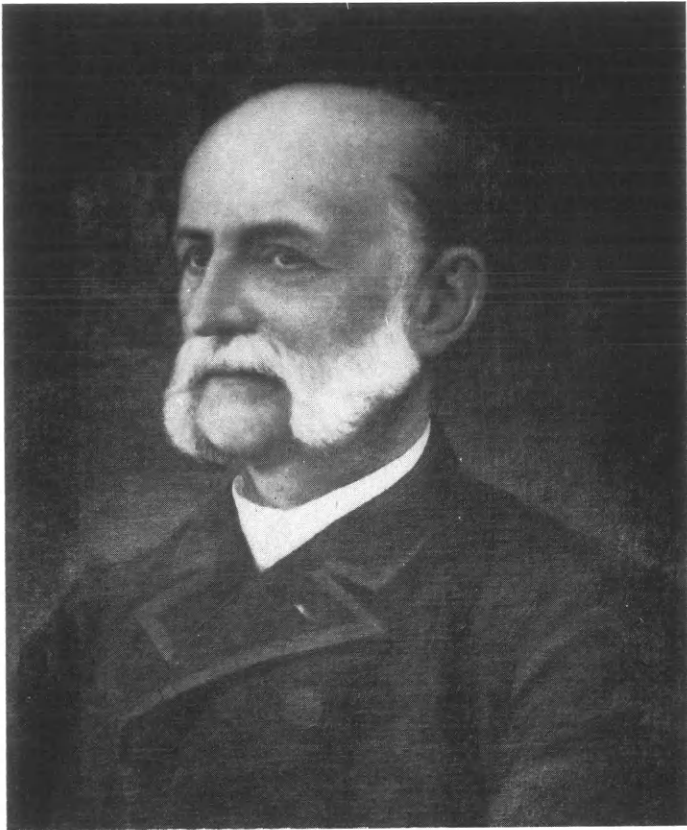
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ

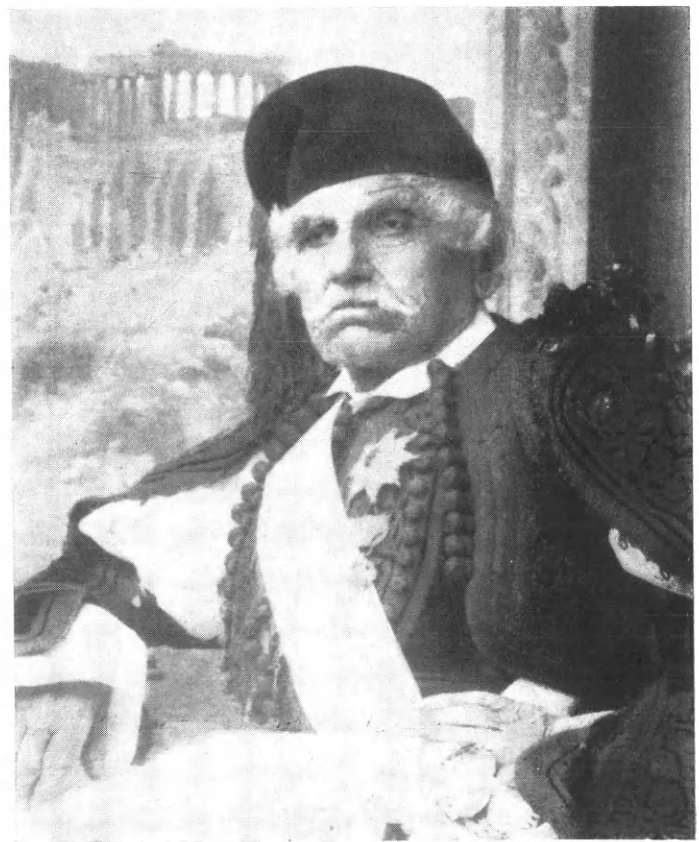
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΥΡΑΛΛΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΣΤΗΣ

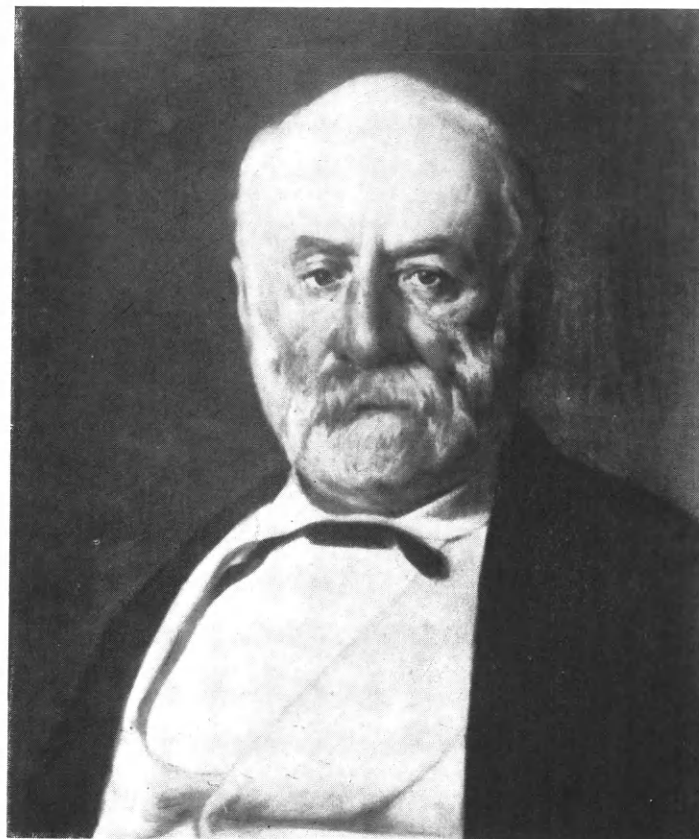

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

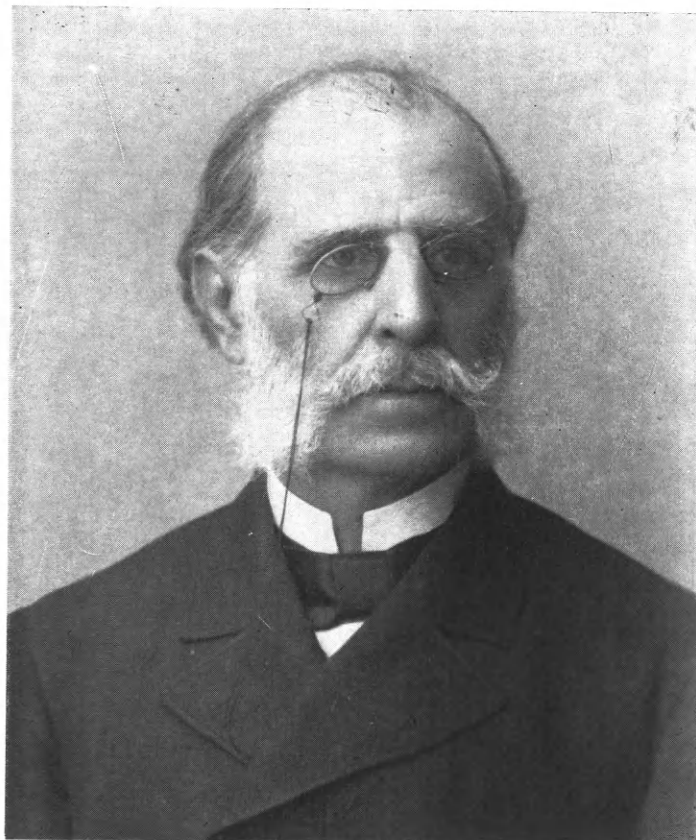
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ

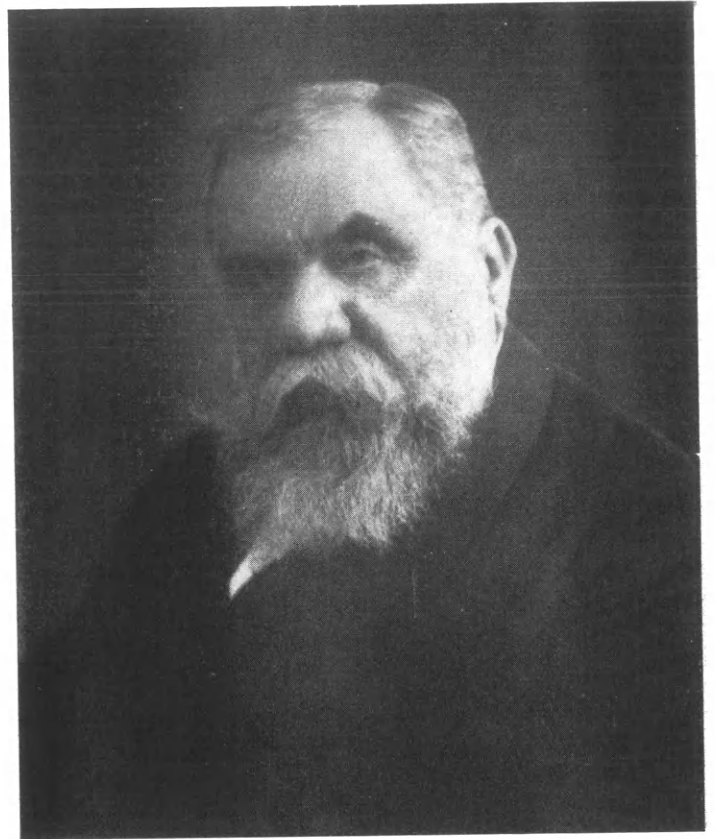

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

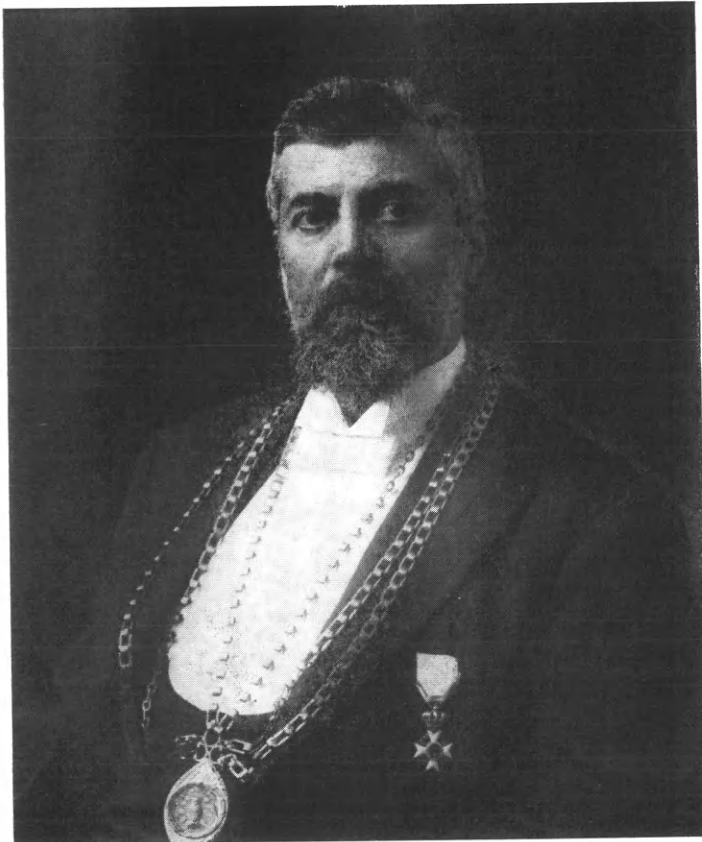

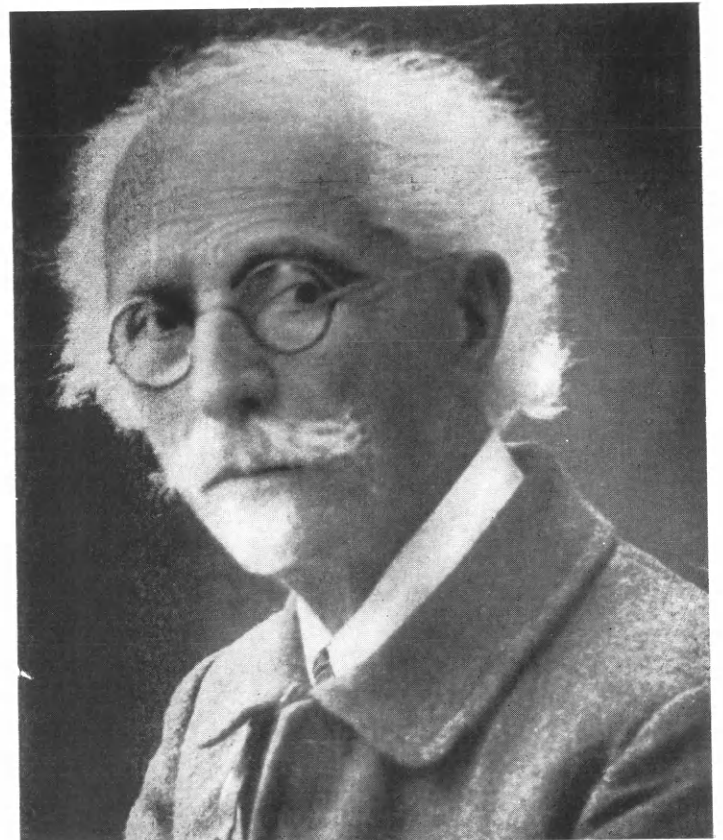
ΔΗΜΟΣΖΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

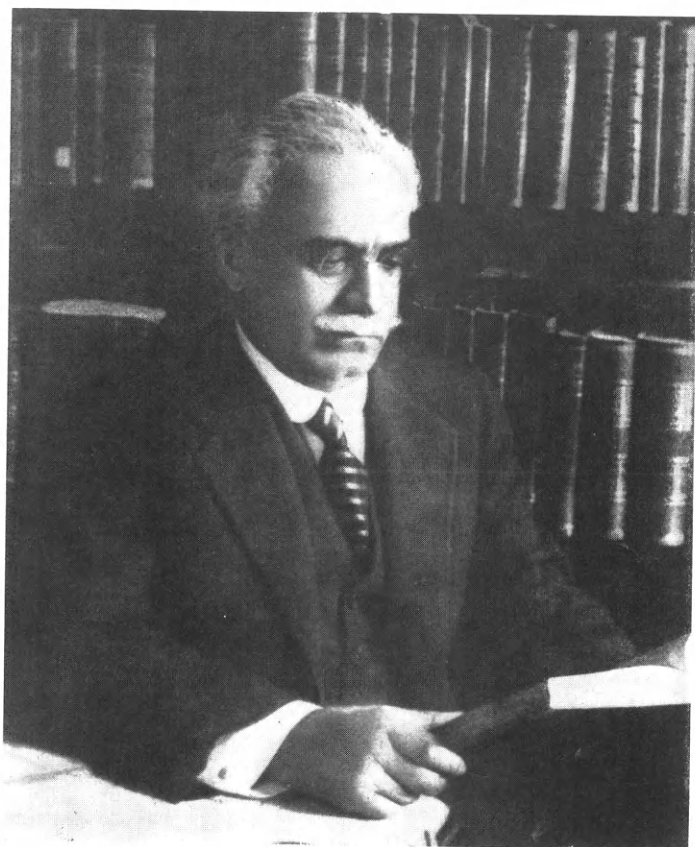
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΡΟΥΛΙΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΕΜΜ. ΜΡΕΝΑΚΙΣ

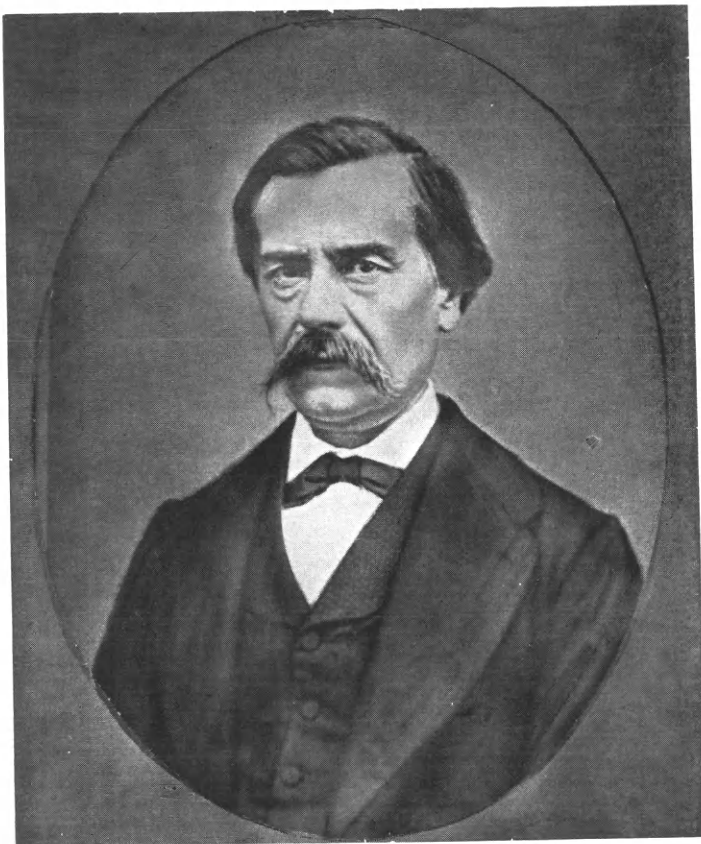
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΞ

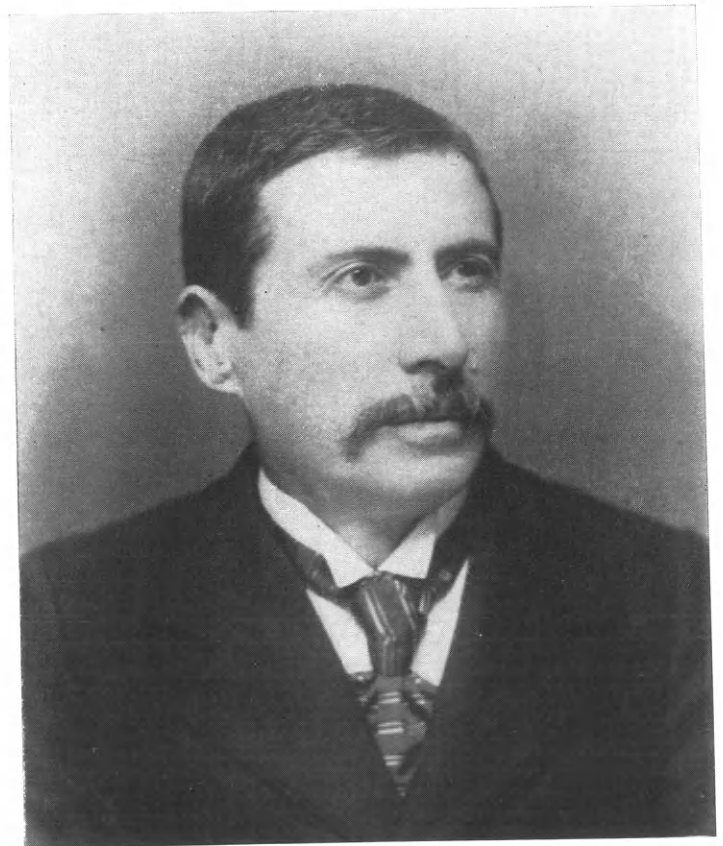
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΤΤΑΚΗΣ

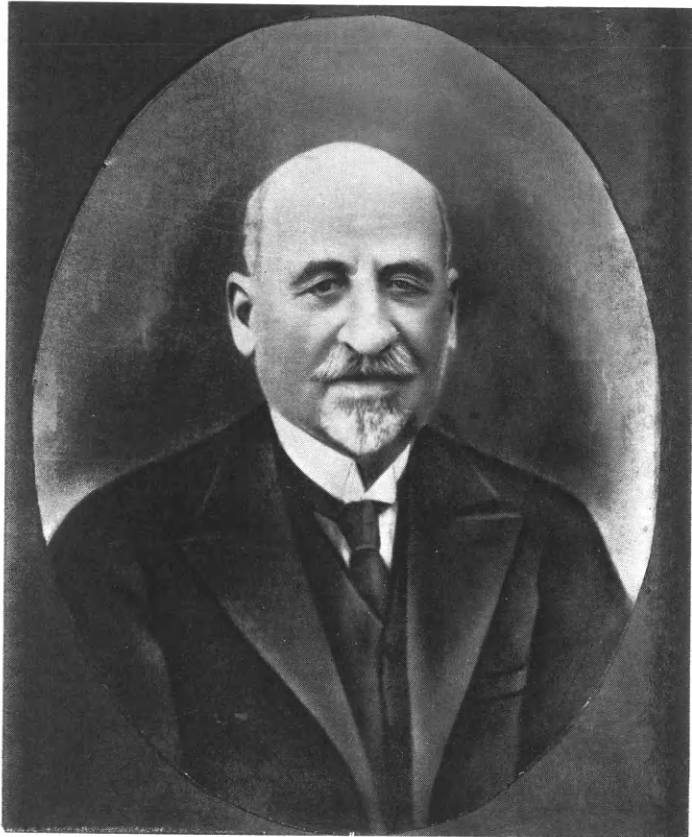

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

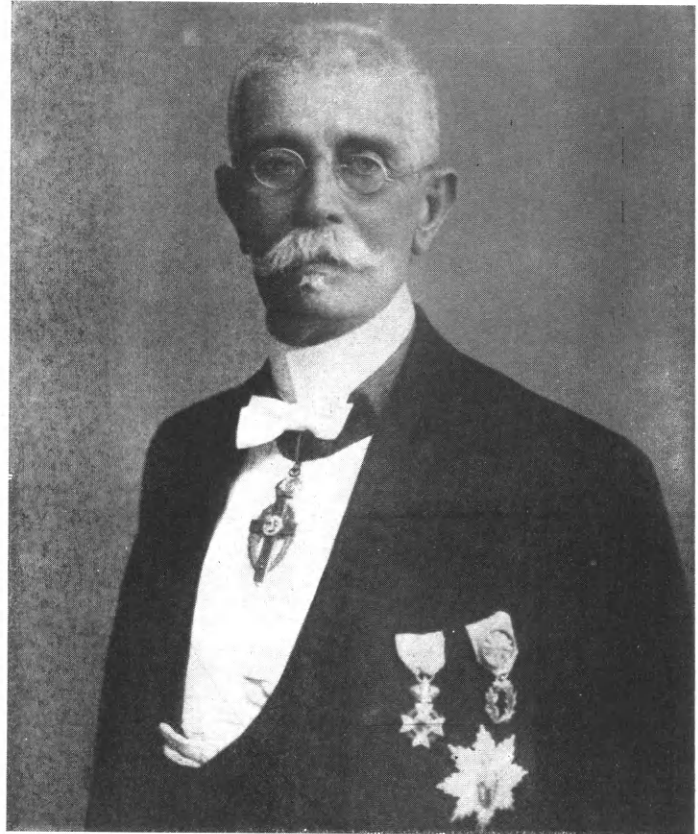

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

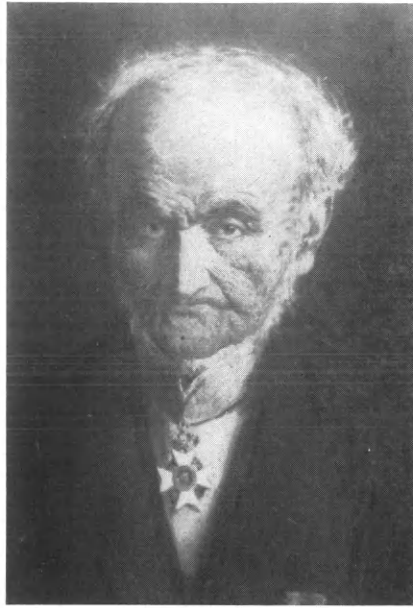

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

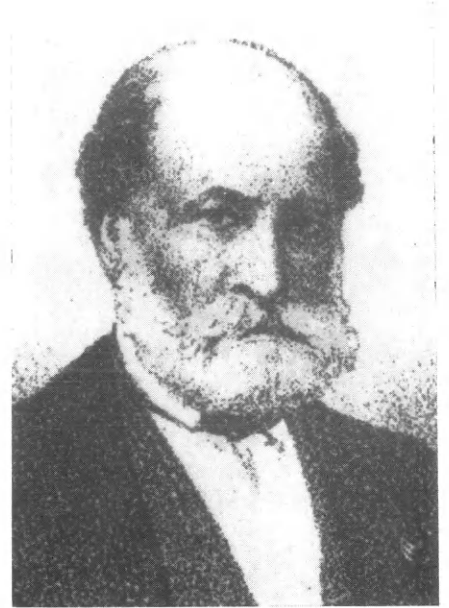
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΧΙΝΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΣ ΑΞΩΠΙΟΣ

ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

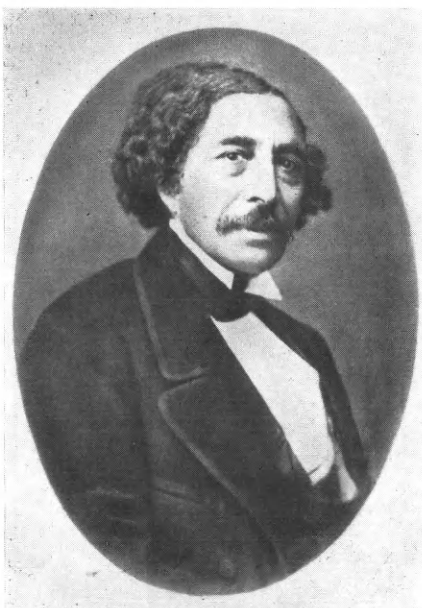
ΚΩΝΣΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ Ο ΕΞ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ

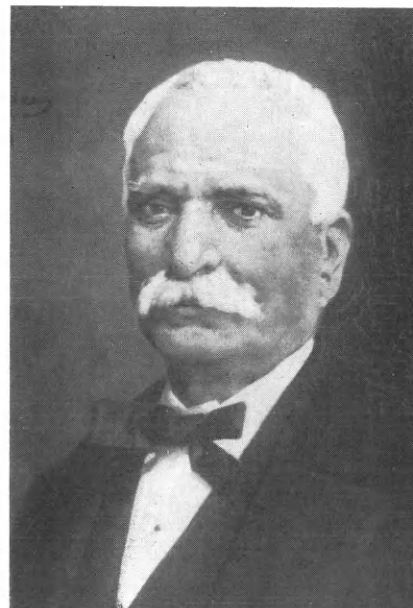
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΕΑΡΙΤΗΣ

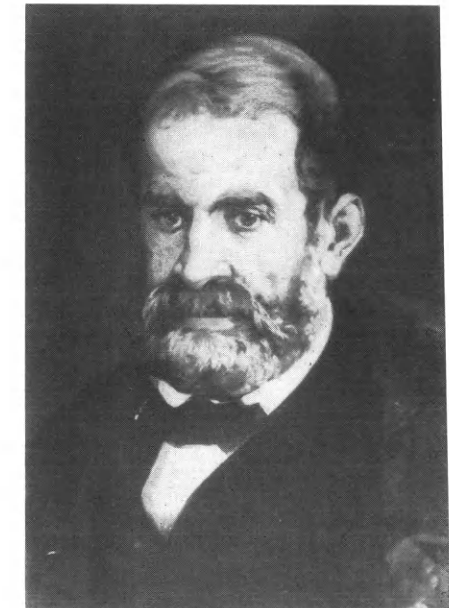
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΩΜΑΚΗΣ

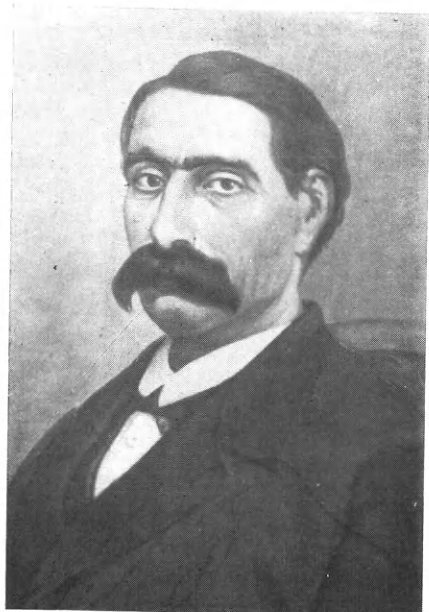
ΑΝΔΡΕΑΣ Σ. ΜΑΜΟΥΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

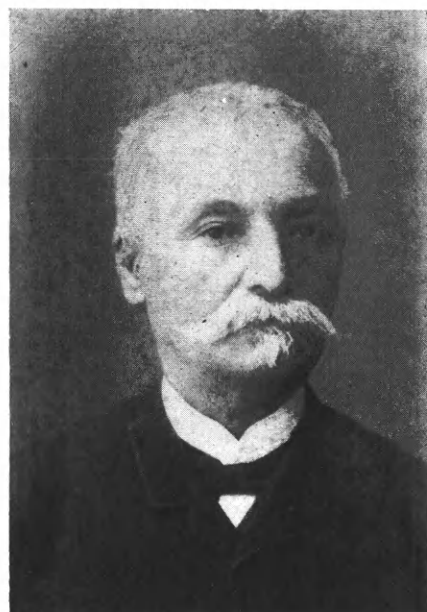
ΑΥΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

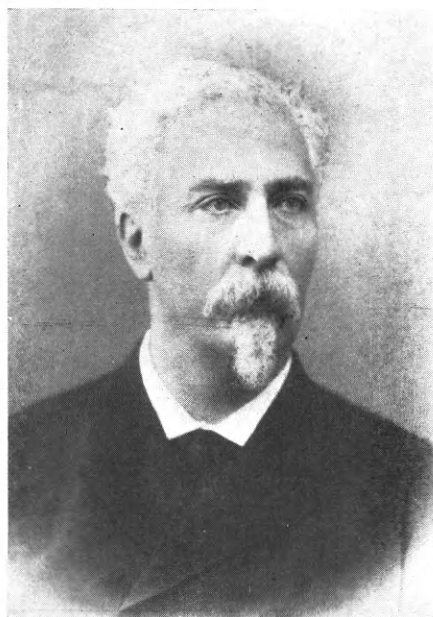
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΑΡΑΔΑΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ

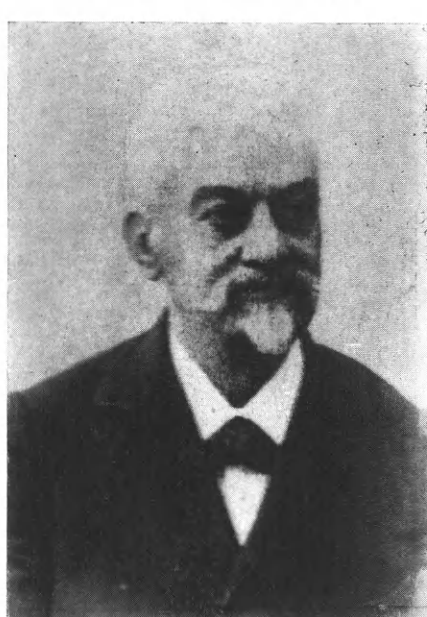
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΓΛΟΥΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΚΙΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΞΕΜΙΤΕΛΟΣ

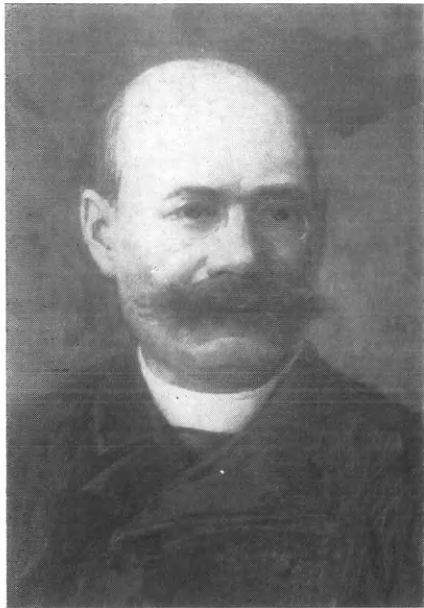

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΙΛΙΟΣ

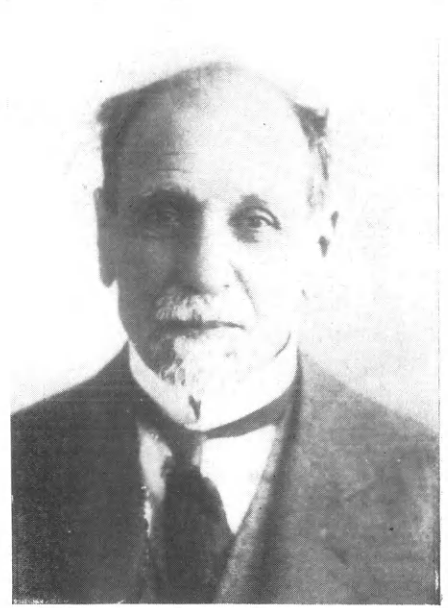

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

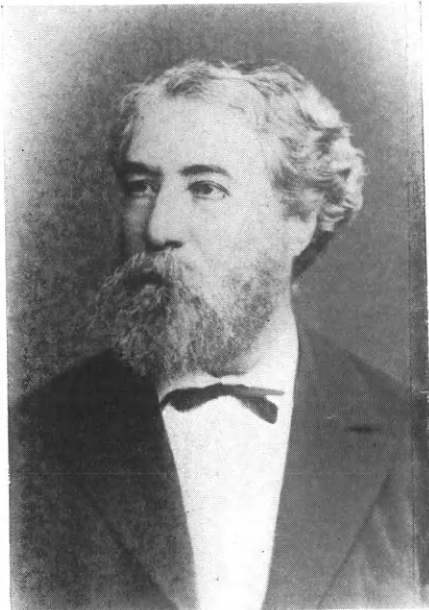
ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ

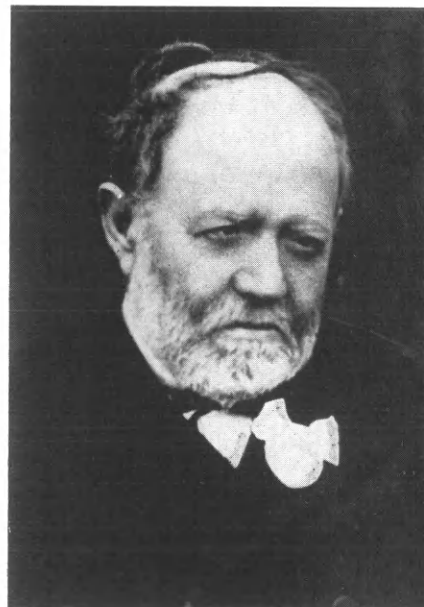
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΚΩΝ

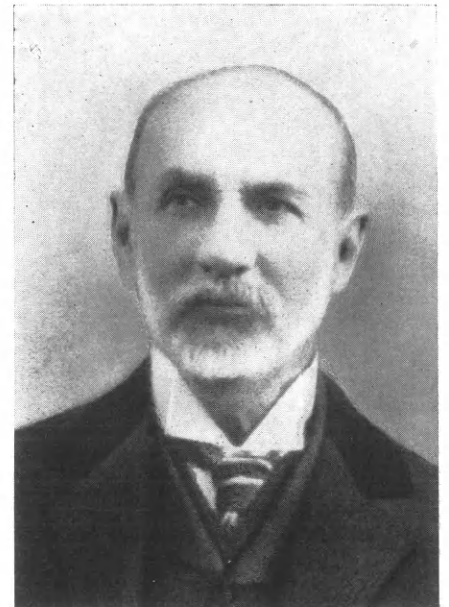
ΟΘΩΝ ΛΥΔΕΡΣ

ΘΕΟΔ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΣΗΣ

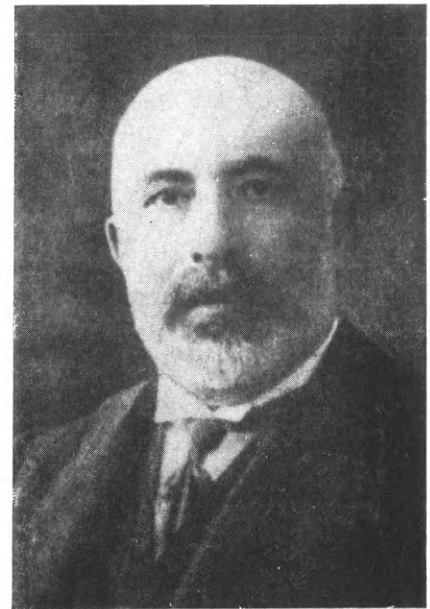
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΘΩΣ ΡΩΜΑΝΟΣ

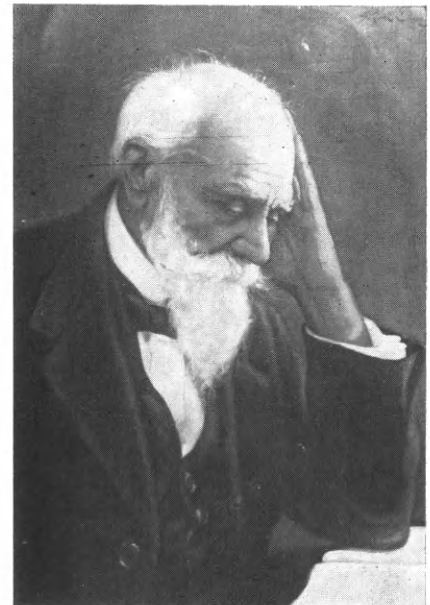
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΚΙΑΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΣΤΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΕΙΤ

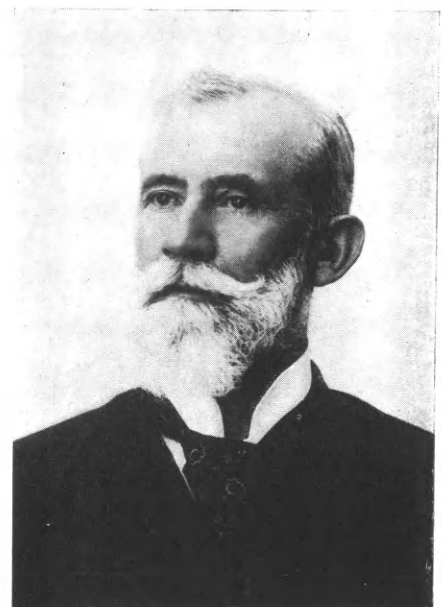
ΝΕΟΚΛΗΣ ΚΑΖΑΖΗΣ

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

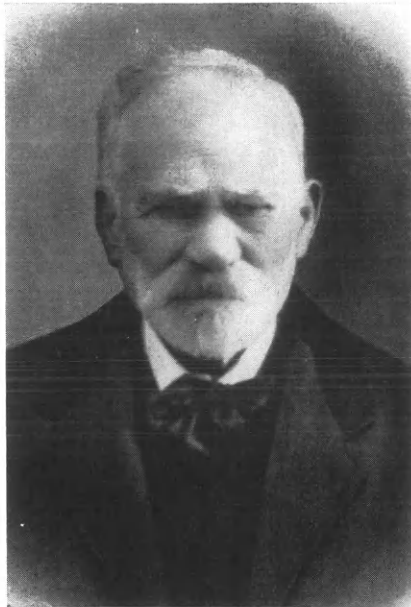

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

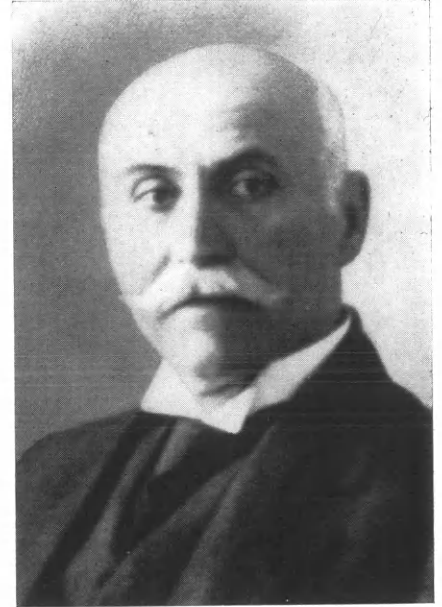

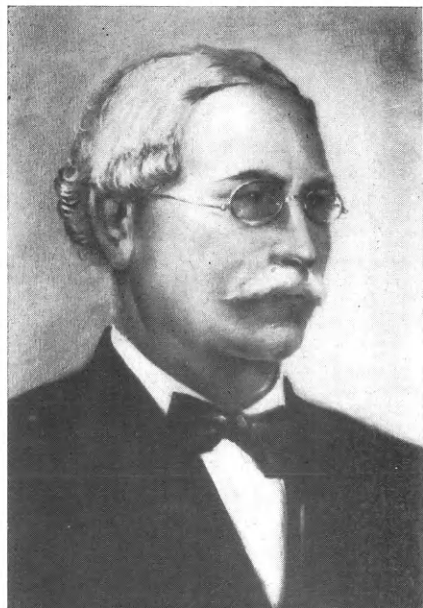
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΗΣ

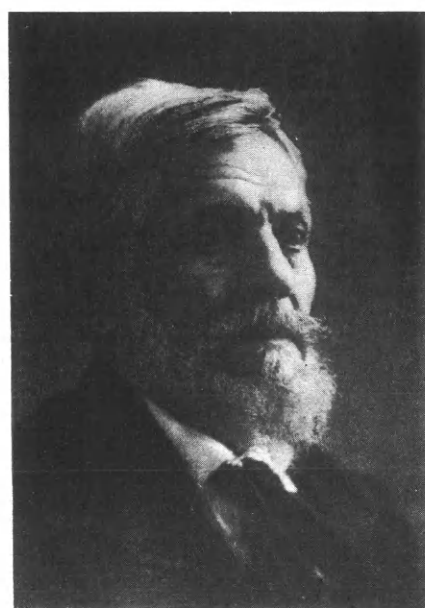
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

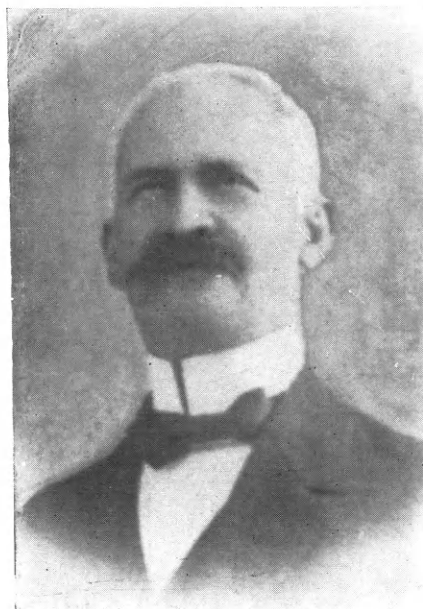
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΗΣΙΟΥ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΔΙΚΑΣ

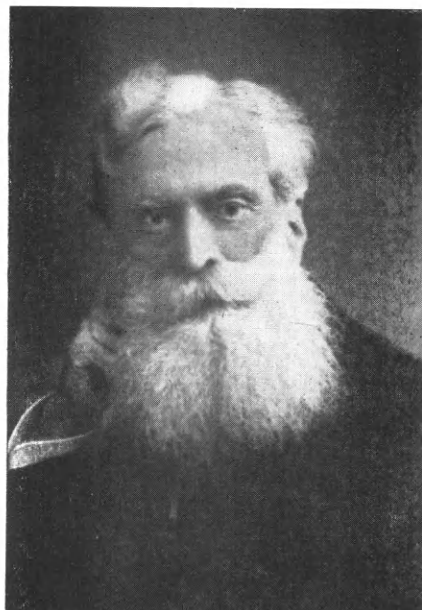
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΛΟΝΑΚΗΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

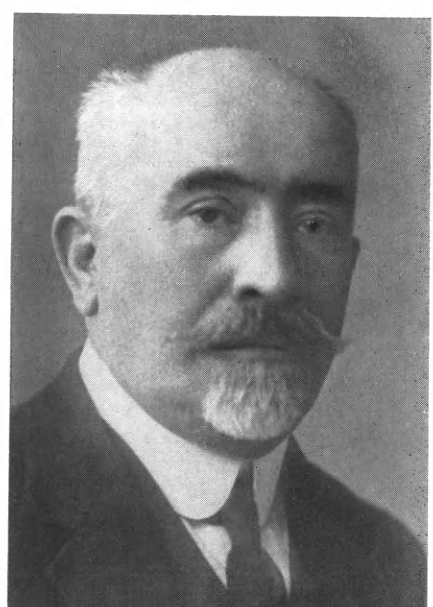
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΖΥΓΟΜΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΒΑΣ

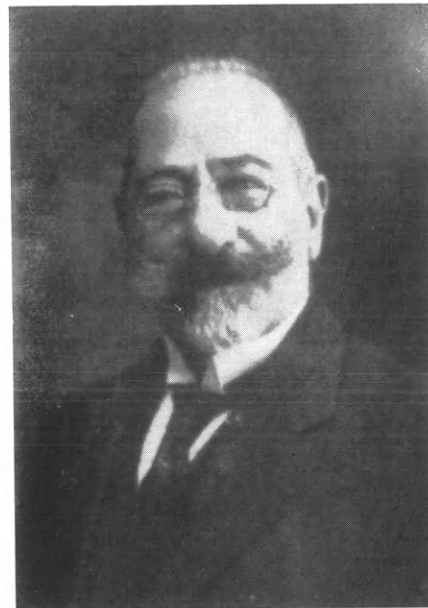
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΥΓΕΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΣΟΛΗΡΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΥΠΡΙΣΣΗΣ

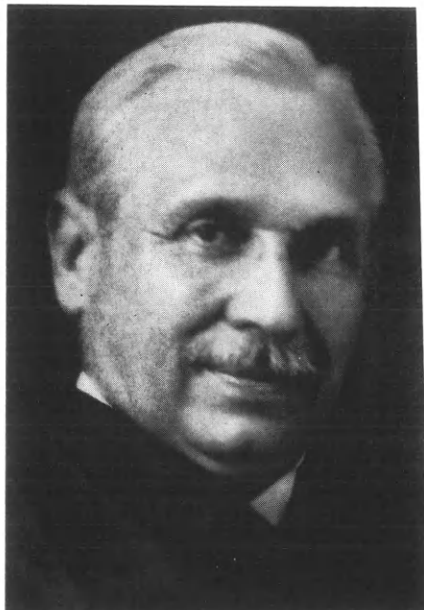
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΓΟΥΔΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

ΣΙΜΟΣ ΜΕΝΑΡΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

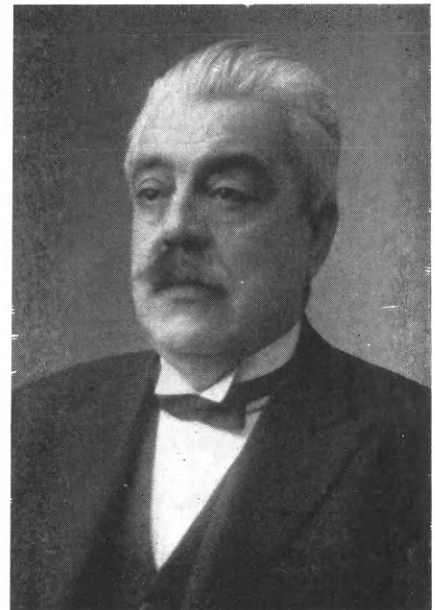

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΒΕΛΤΣΟΣ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΟΡΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΓΑΛΑΝΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΥΓΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΒΛΑΣΤΟΣ

ΦΙΛΩΤΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

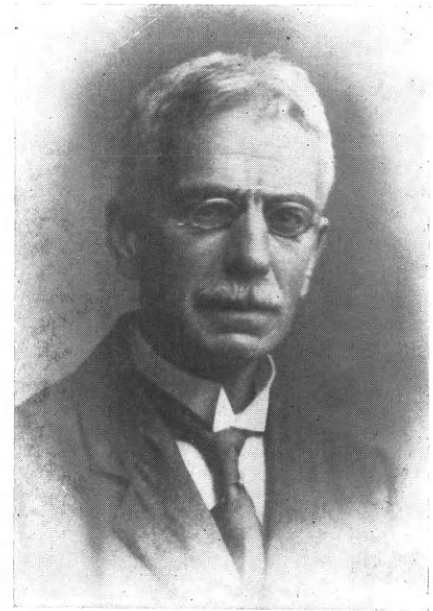
ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΛΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

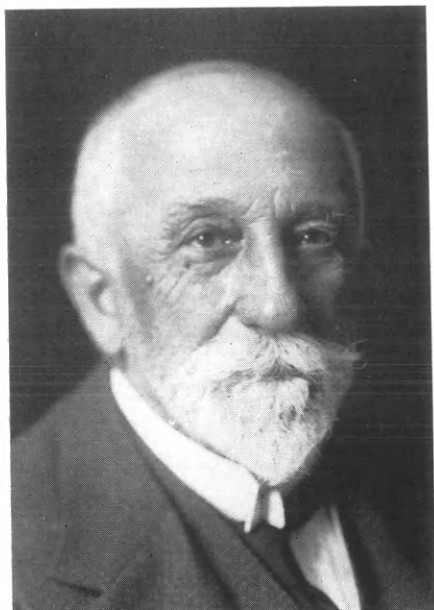
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΟΥΡΗΣ

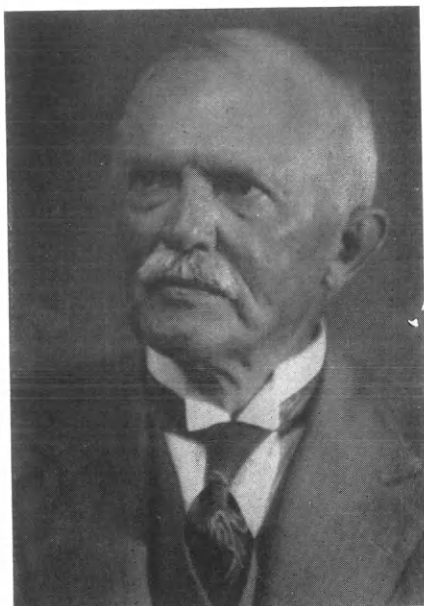
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΟΥΛΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ
ΕΚΤΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

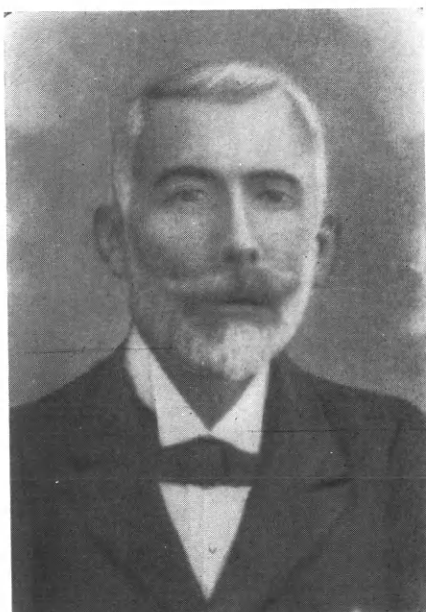
WILHELM DÖRPFELD

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ERNST ZILLER

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤ. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

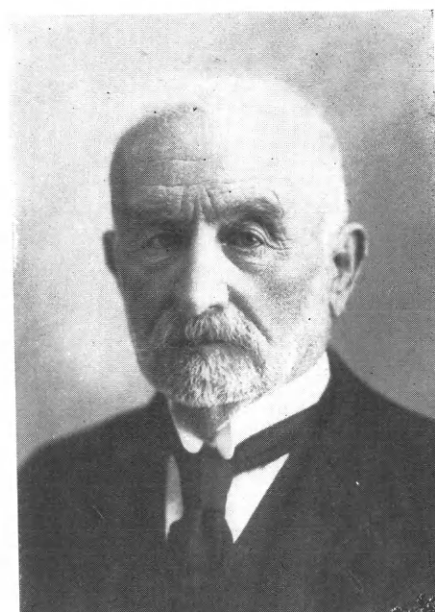
ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΙΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Σ. ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΙΩΣΗΦ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΡΕΛΕΚΙΔΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΑΔΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΡΑΚΑΛΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΕΥΙΑΔΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΥΛΟΣ

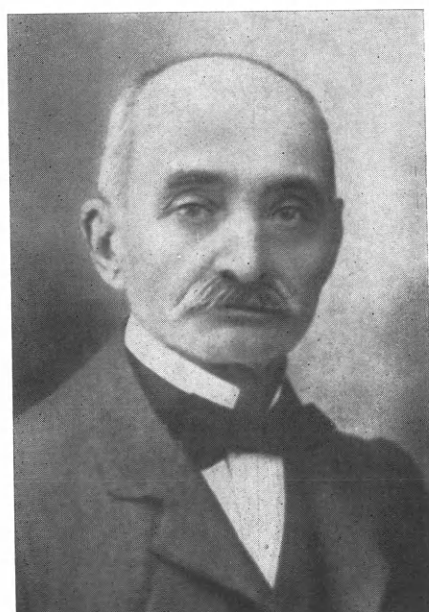
ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΟΥΖΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΡΑΤΣΙΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΑΣΠΙΩΤΗΣ

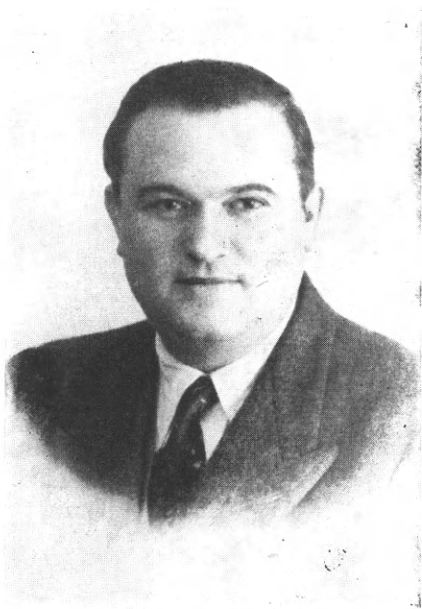
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΚΑΡΟΝΑΣ

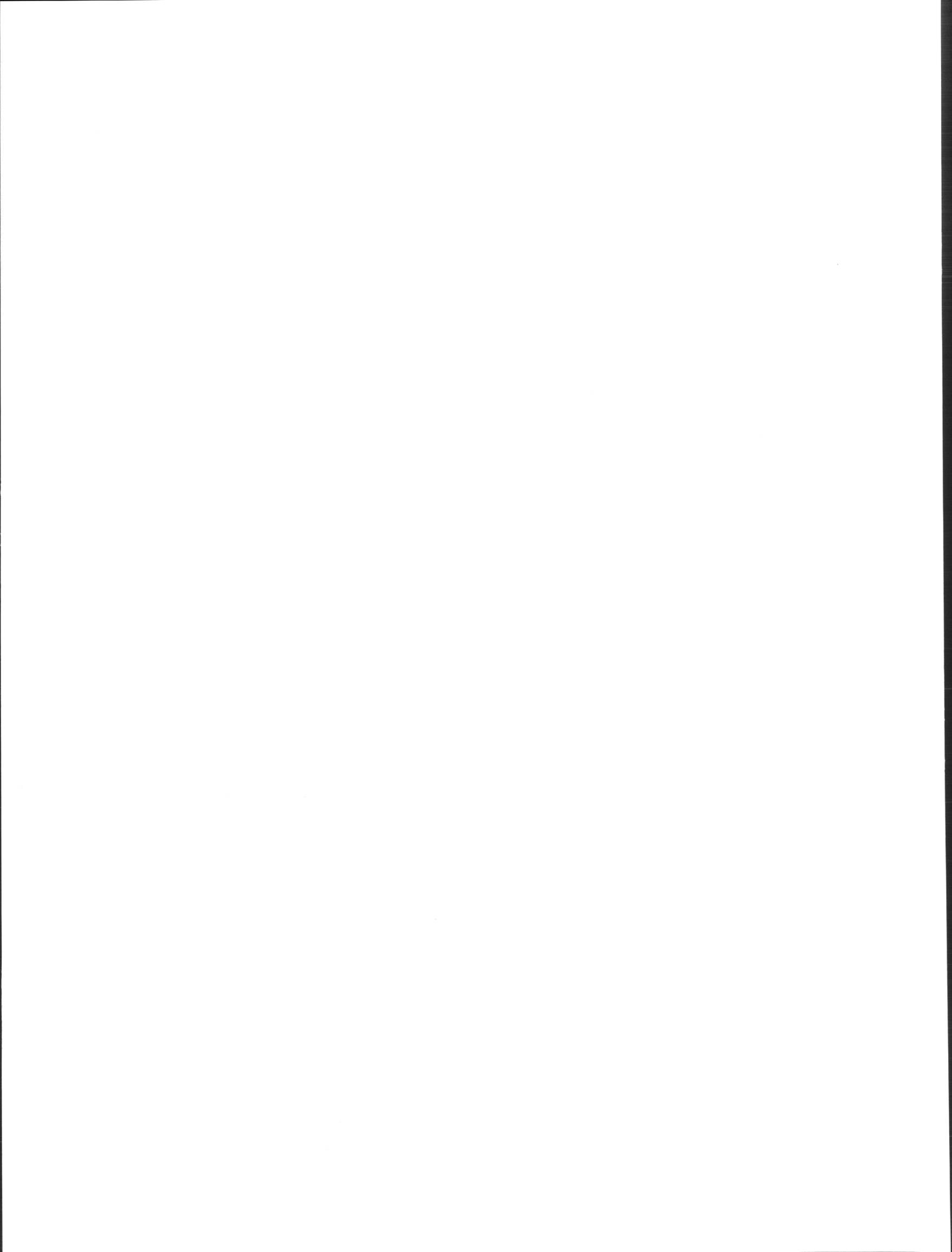
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΤΙΚΑΣ

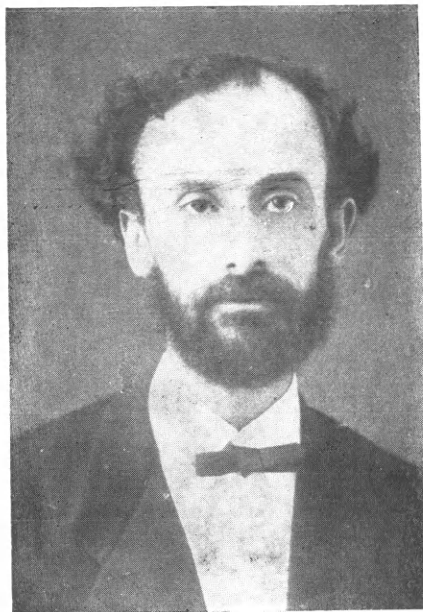
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

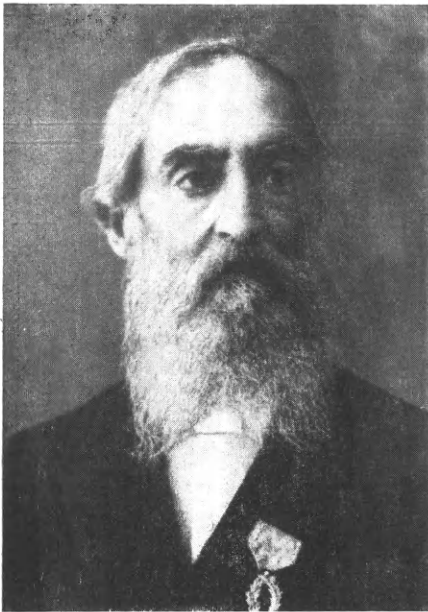
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΜΑΚΡΗΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

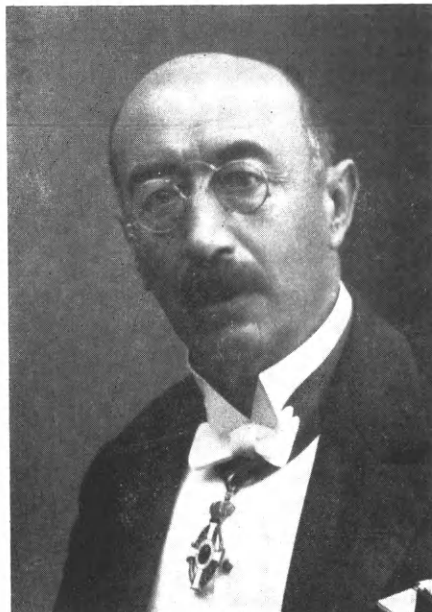
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

ΑΝΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΒΑΡΟΥΧΑ - ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

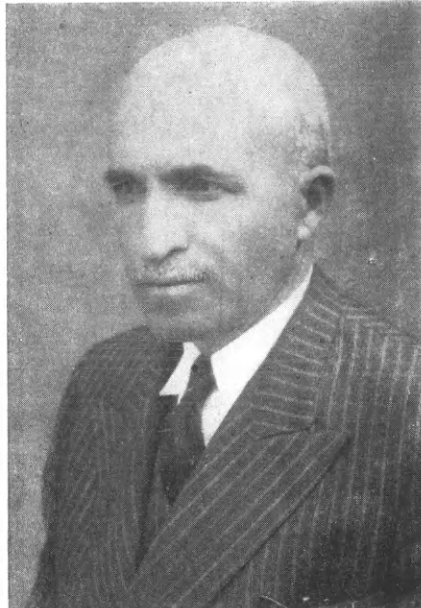
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΤΩΝ

ΣΕΜΝΗ ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΟΥ - ΚΑΡΟΥΖΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΕΙΔΗΣ

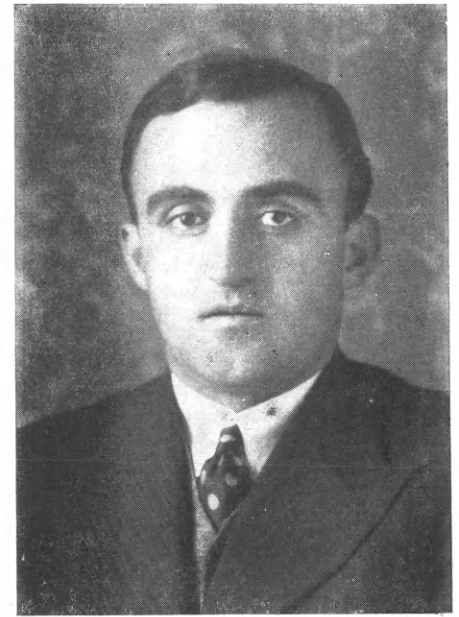
ΜΙΧΑΗΛ ΠΙΤΙΔΗΣ

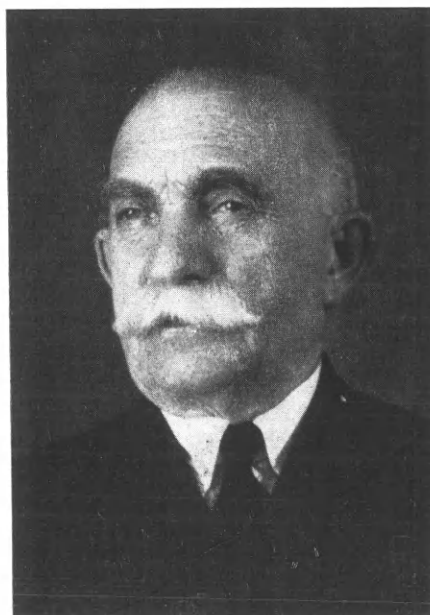
ΦΟΙΒΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

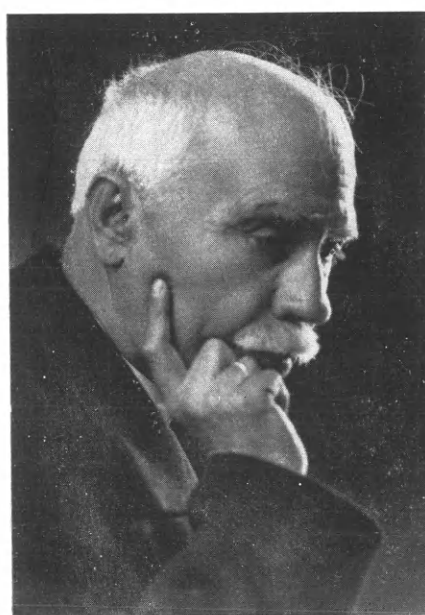
ΙΩΑΝΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΜΙΤΣΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ

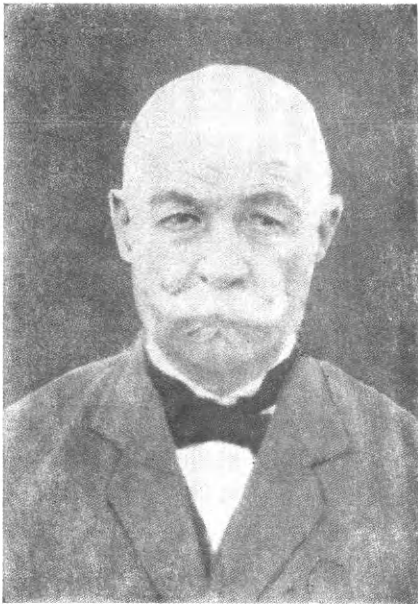

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Κ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΕΤΡΟΥ

Δ. ΠΑΛΛΑΣ

ΒΕΝΕΤΙΑ ΚΩΤΤΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΕΛΕΚΙΔΗΣ

Π. ΣΤΡΙΓΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΑ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

Π. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΙ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΖΙΛΙΕΡΟΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

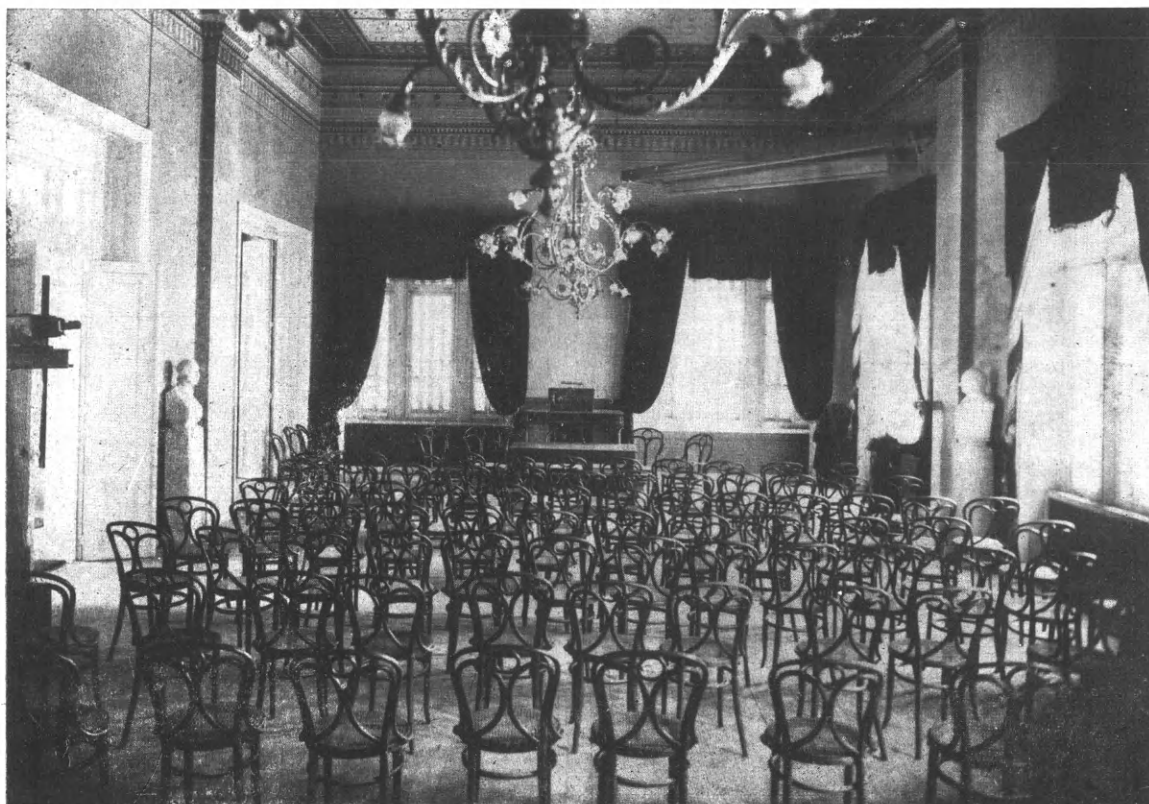
ΑΛΛΙ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

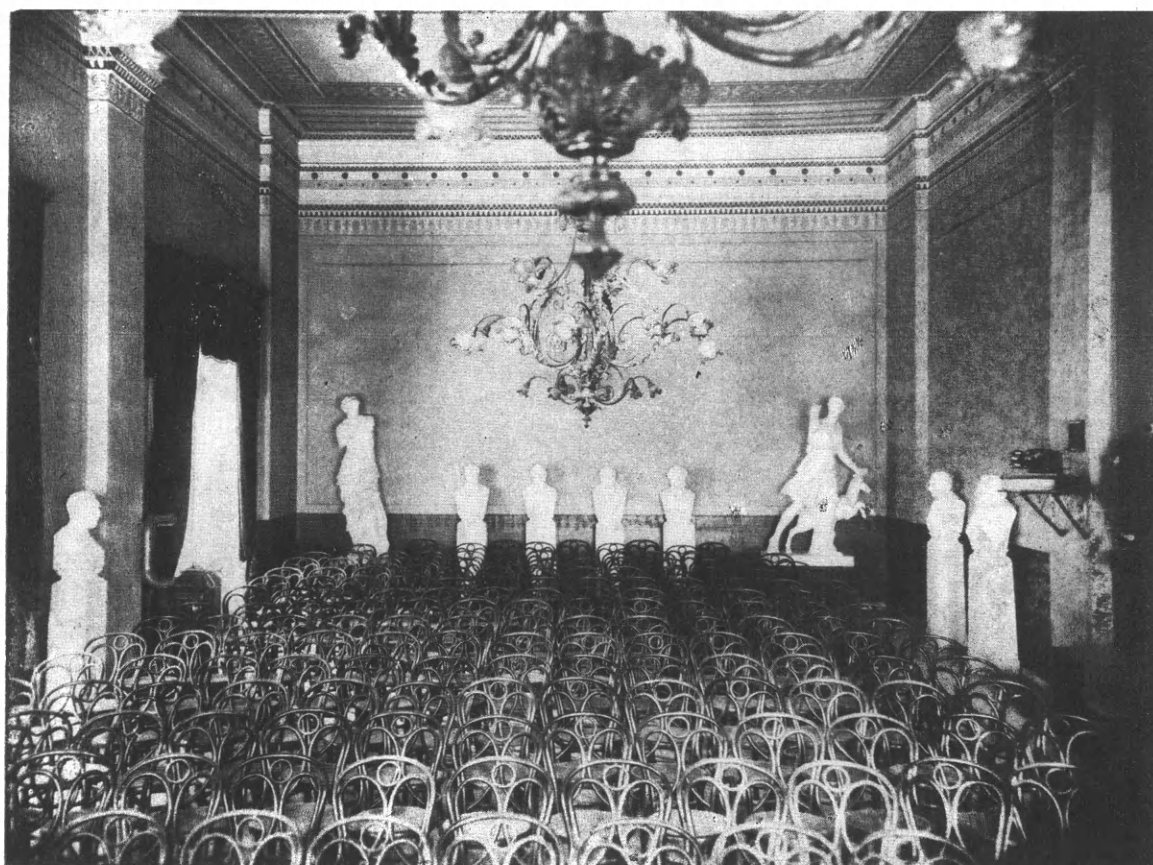
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΕΔΛ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π ΔΗΛΙΑΝΝΗΣ
ΥΟ ΕΘΝΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΙΦΗΣ
Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΜΑΑΡΧΑΙΩΝ	ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΑΛΟΥΡΤΑΚ
Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΕΛΛΕΒΡΟΤΙΚΩΝ	ΧΑΡΙΑΔΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ CLEMENCEAU
Ο ΔΗΜΟΣ ΓΕΡΑΙΩΝ	Α Ε Η ΒΕΚΚΟΡ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΕΥΡΟΥΠΟΛΙΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΥΤΑΚ
ΚΑΡΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΑΝΗΣ	
DUC DE LUYNES	
ΑΝΑΤΟΛΙΟΣ ΜΕΡΕΝΑΡΑΚΗΣ	
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΡΧΑΙΚΗΣ	
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ	
ΚΙΛΙΑΣ Γ ΚΙΛΙΑΣ	
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΜΑΣ	
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΗΝΕΤΡΟΣ	
ΚΑΡΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ ΕΥΤΕΟΣ	
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ	
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΡΟΣ	
ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΩΝ	
ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΠΑΤΡΙΩΝ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Α ΚΟΥΡΝΑΡΟΥΔΗΣ	
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΔΑΦΟΥΛΟΣ	
NIKARION ROUX	
ΒΑΥΧΕΥΣ ΠΕΓΡΕΡΟΝΤΗΣ	
ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΠΕΓΡΕΡΟΝΤΗΣ	
HEINRICH SCHLIEMANN	
ΙΕΡΑΡΧΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ	
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΦΕΡΟΥΛΟΣ	
ΚΡΗΤΑΚΗΣ ΙΩΓΡΑΦΟΣ	
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΑΟΥΤΑΚ	
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΑΝΗΣ	
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α ΜΑΥΡΟΚΩΔΑΤΟΣ	
ΦΩΔΗ ΚΡΗΤΑΚΗΣ ΙΩΓΡΑΦΟΣ	
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι ΠΡΩΤΟΣ	
ΒΕΔΛ Α ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΣ	
ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΛΑΟΥΤΑΚ	
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ	

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

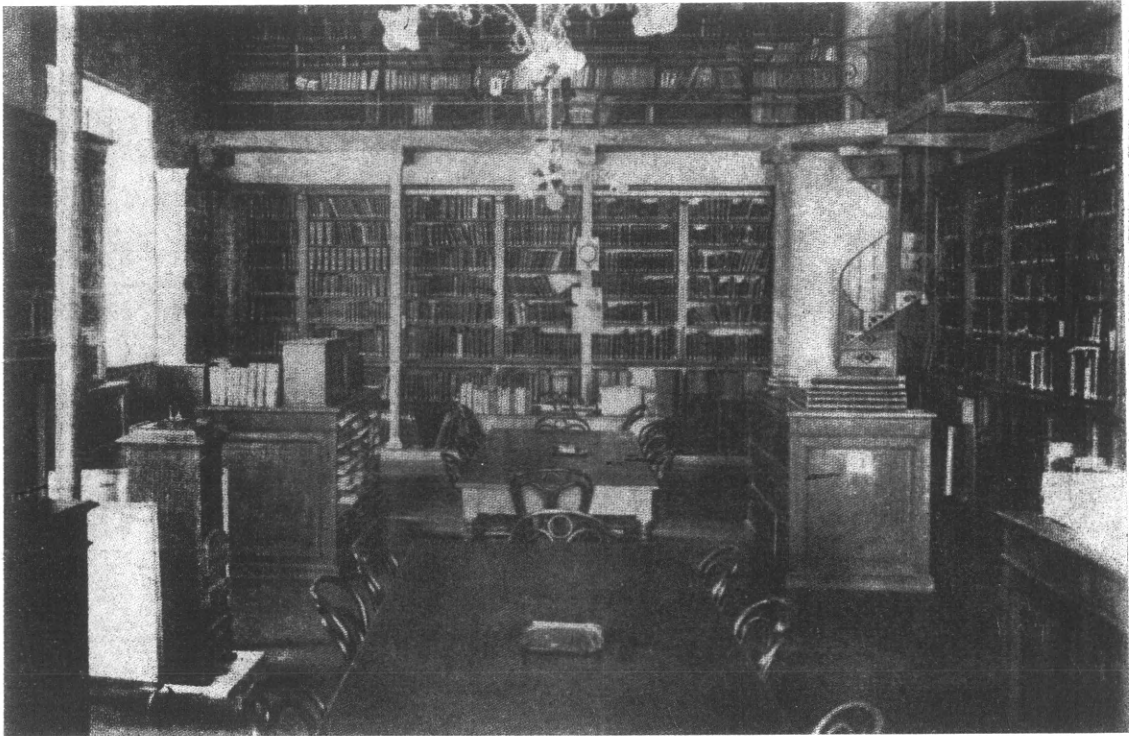

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΕΡΑ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΙ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΜΑΛΙΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β΄ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ
ΟΙ ΕΝ ΚΑΛΚΟΥΤΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
Η ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΟΙ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΟΙ ΕΝ ΙΑΣΙΩ, ΕΛΛΗΝΕΣ
ΟΙ ΕΝ ΜΑΓΧΕΣΤΡΙΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
STRATFORD CANNING
MARTIN WILLIAM LEAKE
ΜΑΝΑΚΗΣ
DUC DE MONTPENSIER
ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ
KONSTANOWITZ GERMANI
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC A. DE LUYNES
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΜΑΚΡΗΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΥΔΟΞΙΑΔΟΣ
Σ. Ν. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ ΜΑΖΟΥΡΙΝΗΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
Ν. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
GEORGES CLEMENCEAU
Α. Ε. Η. ΓΟΕΚΟΡ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ ΧΟΣΤΕΒΑΣ
WILLIAM RATON
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΕΤΡΟΣ ΣΤ. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΒΛΑΣΤΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΙ

- Ίάκωβος Ρίζος Νερουλός (1837 - 1844)
- Ίωάννης Κωλέττης (1844 - 1848)
- Γεώργιος Γλαράκης (1848 - 1855)
- Νικόλαος Κωστής (1858 - 1859)
- Φίλιππος Ίωάννου (1859 - 1879)
- Άλέξανδρος Κοντόσταυλος (1880, 1882 - 1893)
- Ευθύμιος Καστόρχης (1881)
- Δημοσθένης Τσιβανόπουλος (1894 - 1895)
- Ή Α. Μ. ό Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ΙΒ΄ (1896 - 1917, 1920 - 1922)
- Νικόλαος Γ. Πολίτης (1918 - 1920)
- Ή Α. Μ. ό Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ (1922 -)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1896

- Ίωάννης Κοκκώνης (1837 - 1839)
- Γεώργιος Γεννάδιος (1839 - 1844, 1853 - 1854)
- Δρόσος Μανσόλας (1844 - 1845)
- Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάκης, πατήρ, (1845 - 1853)
- Δημήτριος Καλλιφρονᾶς (1858 - 1859)
- Κυριακός Πιττάκης (1859 - 1863)
- Σπυρίδων Φιντικλής (1863 - 1894)
- Γεώργιος Νικολαΐδης (1895 - 1907)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟ 1896

- Δημοσθένης Τσιβανόπουλος (1896 - 1909)
- Γεώργιος Μιστριώτης (1909 - 1916)
- Ή Α. Β. Υ. ό Πρῆγκιψ Νικόλαος (1916 - 1917, 1920 - 1937)
- Δημήτριος Παππούλιας (1916 - 1918 καὶ 1920 - 1932)
- Γεώργιος Σωτηριάδης (1918 - 1920)
- Άντώνιος Έμμ. Μπενάκης (1932 -)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

- Άλέξανδρος Ρ. Ραγκαβῆς (1837 - 1851)
- Κυριακός Πιττάκης (1852 - 1859)
- Στέφανος Κουμανούδης (1859 - 1894)
- Παναγῆς Καββαδίας (1895 - 1909 καὶ 1912 - 1920)
- Χρήστος Τσουντας (1909 - 1911)
- Ίάκωβος Δραγάτης (1920 - 1923)
- Γεώργιος Π. Οικονόμος (1924 -)

ΑΝΤΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ (1848 - 1855)

- Σκαρλάτος Βυζάντιος (1848 - 1851)
- Πέτρος Εὐστρατιάδης (1851 - 1852)
- Κωνσταντῖνος Φρεαρίτης (1852 - 1853)
- Στέφανος Κουμανούδης (1853 - 1855)

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

- Α. Κομπατής (1837-1839)
Κυριακός Πιττάκης (1837-1852) βλ.
'Αντιποέδρους Γραμματεῖς
Γ. Κ. Γρώπιος (1837-1848)
Π. Κ. 'Ηπίτης (1837-1838)
Δ. Φωτήλας (1837-1844)
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς (1838-1844)
Κ. Δομνάνδος (1839-1844)
'Εμμανουήλ Μεσθενεύς (1844-1848)
Φρ. Στρώγκ (1844-1846)
Κωνσταντῖνος 'Ασώπιος (1844-1845)
'Ιωάννης Κοκκῶνης (1845-1855) βλ.
'Αντιπροέδρους
Γεώργιος Γεννάδιος (1846-1848) βλ.
'Αντιπροέδρους
Σκαρλᾶτος Δ. Βυζάντιος (1848-1850)
βλ. 'Αντιγραμματεῖς
Γ. Καραμάνος (1848-1850, 1858-1870)
Σ. Σκοῦφος (1848-1849, 1850-1851)
'Ιωάννης Σωμάκης (1849-1850)
'Ανδρέας Μάμουκας (1849-1850, 1851-1852)
'Ι. Κόνιαρης (1851-1853)
Δημ. Κορομηλᾶς (1851-1853)
Παῦλος Καλλιγᾶς (1852-1853)
Στέφανος Κουμανούδης (1852-1855,
1858-) βλ. Γραμματεῖς, 'Αντι-
γραμματεῖς
Εὐθύμιος Καστόρχης (1858-1864, 1867-
80, 1882, 1884-1889) βλ. Προέδρους
Βασίλειος Τ. Οἰκονομίδης (1858)
Β. Ρέζερ (1858)
Γρ. Γ. Παπαδόπουλος (1859-1860)
Λύσανδρος Καφταντζόγλους (1859-1885)
Π. Εὐστρατιάδης (1859-1884) βλ. 'Αν-
τιγραμματεῖς
Σπυρίδων Φιντικλῆς (1861-1863) βλ.
'Αντιπροέδρους
Π. Περβάνογλους (1862-1869)
'Ι. Παπαδάκης (1863-1877)
'Αθ. Ε. Ρουσόπουλος (1863-1867)
'Ιωάννης Πανταζίδης (1869-1871)
Π. Ε. Γιαννόπουλος (1870-1888)
Σωτήριος Σωτηρόπουλος (1871-1882)
Στέφανος Δραγούμης (1876-1894)
Δημήτριος Κοκκίδης (1877-1882)
'Ι. Μεσσηνέζης (1877-1878)
Γερ. Μαυρογιάννης (1878-81, 1882)
Κυριακός Μυλωνᾶς (1881-1885, 1886-1896)
Δημήτριος Χ. Σεμιτέλος (1881-1889)
Γ. 'Αντωνιάδης (1883-1886)
Γεώργιος Νικολαΐδης (1883-1894) βλ. 'Αν-
τιπροέδρους
Π. Σταματάκης (1885-1886)
Κ. Γραμματικόπουλος (1886-1889)
Παναγῆς Καββαδίας (1886-1894) βλ.
Γραμματεῖς
Δημήτριος Φίλιος (1888-1894)
Νικόλαος Χαλκικόπουλος (1889)
'Αντώνιος Οἰκονόμος (1889-1900)
Δημοσθένης Τζιβανόπουλος (1890-1894)
βλ. Προέδρους, 'Αντιπροέδρους
'Αχιλλεύς 'Αγαθόνικος (1890-1892)
Θεμιστοκλῆς Σοφούλης (1891, 1918-1920)
Δημήτριος Μακκᾶς (1893-1909, 1918-1920)
Σταῦρος 'Ανδρόπουλος (1894-1916)
Γ. Τυπάλδος Κοζάκης (υἱός) (1894-1899)
βλ. 'Αντιπροέδρους Γ. Τυπάλδος Κο-
ζάκης (πατήρ)
Παῦλος Καρολίδης (1895-1912, 1920-1924)
Βασίλειος Λάκων (1894-1900)
Γεώργιος Μιστριώτης (1895-1909) βλ. 'Αν-
τιπροέδρους
Παναγιώτης Παπαναστασίου (1894-1896)
Σπυρίδων Βάσης (1896-1897)

(4)

- Όθων Λύδερς (1896-1909)
Θεόδ. Παπαδημητρακόπουλος (1896)
Β. Γιαννούλης (1900-1902)
Βασ. Λεονάρδος (1900-1915, 1916-1927)
Γεώργιος Παπαβασιλείου (1900-1916)
Άθως Ρωμάνος (1897-1906)
Άνδρέας Σκιᾶς (1896-1915, 1920-1924)
Βαλέριος Στάης (1896-1909, 1920-1924)
Γεώργιος Στ. Στρέϊτ (1900-1906)
Χρήστος Τσουντας (1896-1909, 1918-1920, 1924-1926)· βλ. Γραμματεῖς
Νεοκλῆς Καζάκης (1903-1906)
Κλών Στέφανος (1906-1914)
Έμμανουήλ Λυκούδης (1906-1909)
Δημ. Θεοφανόπουλος (1896-1900, 1906-1915, 1916-1918)
Νικόλαος Γ. Πολίτης (1909-1912)
βλ. Πρόεδρους
Κωνσταντῖνος Κουρουνιώτης (1909-1912, 1916-1920, 1933-)
Άθανάσιος Κατριβᾶνος (1907-1914)
Παναγ. Καστριώτης (1910-1912, 1914-1920, 1928-1932)
Άθανάσιος Γεωργιάδης (1908-1918)
Δημήτριος Άντωνιάδης (1908-1920)
Άλέξανδρος Φιλαδελφεύς (1912-1918, 1920-1923)
Παναγιώτης Π. Οικονόμος (1912-1918)
Κωνσταντῖνος Ζησίου (1912-1916)
Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης (1910-1918)
Γεώργιος Γαρδικας (1912-1920)
Σπυρ. Παγανέλης (1915-1918, 1920-1933)
Ίάκωβος Δραγάτσης (1915-1918, 1924-1934).
βλ. Γραμματεῖς
- Μιχαήλ Βολονάκης (1915-1918, 1924-)
Άδαμάντιος Άδαμαντίου (1916-1920)
Δημήτριος Λάμπας (1918-1920)
Άντώνιος Ζυγομαλάς (1918-1920) (L)
Δημήτριος Γληνός (1918-1920)
Δημήτριος Αἰγινήτης (1918-1920)
Γεώργιος Άγγελόπουλος (1918-1920)
Κωνσταντῖνος Πολυγένης (1920-1924)
Γεώργιος Μπαλτατζῆς (1920-1922)
Χρ. Μητσόπουλος (1920-1923)
Ίωάννης Μεσολωρᾶς (1920-1923)
Νικόλαος Κυπαρίσσης (1920-1924, 1930-)
Νικόλαος Ξεαρχόπουλος (1920-1930)
Μιχαήλ Γούδας (1920-1924)
Άντώνιος Χ. Χατζῆς (1920-1927, 1930-)
Γεώργιος Π. Οικονόμος, βλ. Γραμματεῖς
Γεώργιος Σωτηρίου (1924-)
Σῆμος Μενάρδος (1924-1933)
Σωκράτης Β. Κουγέας (1924-)
Άντ. Δ. Κεραμόπουλλος (1924-)
Κωνστ. Δυοβουνιώτης (1924-1930)
Θεόφιλος Βορέας (1924-)
Γεώργ. Ν. Βέλτσος (1924-)
Άναστ. Κ. Όρλάνδος (1927-)
Νικόλαος Μπαλᾶνος (1927-)
Κωνστ. Α. Ρωμαῖος (1927)
Φιλώτας Παπαγεωργίου (1932-)
Μιχαήλ Βλαστός (1933-1936)
Άνδρέας Ξυγγόπουλος (1936-)
Γεώργιος Ζαρίφης (1937-)
Σπυρίδων Μαρινᾶτος (1938-1939)

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ (1848-1851)

Κ. Οικονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων (1848)	Βερνάρδος Ρέζερ (1849)
Ἰάκωβος Ρίζος (1848)	Ἀνδρέας Μάμουκας (1849)
Σκαρλᾶτος Δ. Βυζάντιος (1848)	Γεώργιος Πρινάρης (1851)
Κυριακὸς Πιπτάκης (1848)	Σοφοκλῆς Οἰκονόμος (1851)
Γεώργιος Τυπάλδος (1848)	Στέφανος Κουμανούδης (1851)
Γεώργιος Γλαράκης (1848)	Ἡρακλῆς Μητσόπουλος (1851)
E. Schaubert (1848)	Παναγ. Εὐστρατιάδης (1851)
Ἰωάννης Κοκκῶνης (1848)	Ἰ. Ραγκαβῆς (1851)
Κωνσταντῖνος Φρεαρίτης (1848)	Δ. Χαραμῆς (1851)
Ἀλέξανδρος Ρ. Ραγκαβῆς (1848)	Γ. Καραμάνος (1851)
Νεόφυτος Βάμβας (1849)	Λὺτ (1851)
Κωνσταντῖνος Δ. Σχινᾶς (1849)	Κάλκος (1851)
Ἰωάννης Βοῦρος (1849)	Βασίλειος Οἰκονομίδης (1851)
Ξαβέριος Λάνδερερ (1849)	Παῦλος Καλλιγᾶς (1851)

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1894

Σταῦρος Ἀνδρόπουλος (1894)	Κ. Πολυγένης (1912-1917, 1927-1930)
Ἀντώνιος Ζυγομαλάς (1895)	Ἰωάννης Ζωγράφος (1918-1920)
Μιχαὴλ Διγενῆς (1896 καὶ 1898)	Θεόφιλος Βορέας (1921-1924)
Πᾶνος Κορωναῖος (1897)	Κωνστ. Ράλλης (1925, 1926, 1931 καὶ 1932)
Δημήτριος. Βικέλας (1899-1908)	Μιλτιάδης Πουρῆς (1933)
Σπ. Σακελλαρόπουλος (1909 καὶ 1911)	Παναγιώτης Πουλίτσας (1934-1938)
Γ. Γρηγοράκης (1910)	

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὅθων** (1833-1863)
Εὐεργέτης (1862)
- Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλία** (1818-1875)
Εὐεργέτις (1862)
- Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας Γουλιέλμος Β'** (1840-1849)
Δωρητὴς (1842)
- Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος ΙΒ'** (1868-1924)
Πρόεδρος (1896-1917 1920-1922)
- Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος Β'** (1890-)
Πρόεδρος (1922 κέ).
Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος (1915). Συμπρόεδρος (1916-1918 καὶ 1920-1922).
- Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Πρίγκιψ Νικόλαος τῆς Ἑλλάδος** (1872-1937)
Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος (1915). Ἀντιπρόεδρος (1916-1917, 1922-1937).
- Ἰωάννης Μεταξᾶς**
Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
- Κωνσταντῖνος Γεωργακόπουλος**
Ἐπίτιμος Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας (1936-1938)
- Κωνσταντῖνος Κοτζιάς**
Ἐπίτιμος Διοικητῆς τῆς Πρωτεύουσας

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ (μέχρι τοῦ ἔτους 1940)

- Ἀγαθόνικος Ἀχιλλεὺς** (†1892)
Σύμβουλος (1890-1892)
Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐκ Χαλκίδος δικαστικὸς ἀπὸ τοῦ 1864 ἡσχολήθη ἐπίσης περὶ τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ δικαστικὰ ζητήματα.
- Ἀγγελόπουλος Γεώργιος** (1852-1935)
Σύμβουλος (1918-1920)
Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ διοικητικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Παρισίοις, Λονδίῳ καὶ Βιέννῃ. Ὑφηγητὴς τοῦ διοικητικοῦ δικαίου τῷ 1880, ἔκτακτος καθηγητὴς τῷ 1887 καὶ τακτικὸς ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ 1923. Ἐχρημάτισε πλειστάκις κοσμητῶν καὶ συγκλητικὸς, ἀντιπρύτανης δὲ καὶ πρύτανης τῷ 1916-20· ἐδίδαξεν ἐπίσης ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων (1883-85) καὶ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Βιομηχάνων τεχνῶν (1902-05) Δόκιμος ἐπιστημονικὸς συγγραφεὺς.

*¹ Αδαμαντίου Αδαμάντιος (1875-1937)

Σύμβουλος (1916-1920)

Τακτικός καθηγητής της ιστορίας της Βυζαντινής τέχνης και αρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1912-1937). Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ τῇ École normale supérieure τῶν Παρισίων. Πρῶτος ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ χριστιανικοῦ καὶ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ (1908-1915) καὶ διευθυντῆς τοῦ βυζαντινοῦ Μουσείου μέχρι τοῦ 1923. Εἰργάσθη εἰς τὰ Μετέωρα, Μιστρᾶν, Δαφνὶ καὶ Σπάρτην. Ἐγραψε δόκιμον σύγγραμμα περὶ τῶν Χρονικῶν τοῦ Μορέως καὶ ἔκτενῆ πραγματεῖαν περὶ τῆς Ἀγνεΐας πείρας τῆς Θεοτόκου κ. ἄ.

Αἰγινήτης Δημήτριος (1862-1934)

Σύμβουλος (1918-1920)

Τακτικός Καθηγητής τῆς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1896-1934), Διευθυντῆς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου (1890-1934) καὶ Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ Σχολῇ καὶ τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ Montsouris τῶν Παρισίων κἄ., ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου. Ὑπῆρξε δις ὑπουργός τῆς Παιδείας (1917 καὶ 1926), κατὰ δὲ τὴν δευτέραν του ὑπουργεῖαν ἴδρυσε τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν. Ὑπῆρξεν εἰσηγητῆς ἐν Ἑλλάδι τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου (1922). Ἐμελέτησεν ἰδιαιτέρως τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος, περὶ οὗ ἐδημοσίευσεν πολυτιμώτατον σύγγραμμα (τόμ. 2, 1908), καὶ τὴν παλίρροιαν τοῦ Εὐρίπου (1928), ἐγένετο δὲ ἰδρυτῆς τῆς Ἑλληνικῆς Μετεωρολογίας καὶ ὀργανωτῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου, τοῦ ὁποῦ ἠδραΐωσε τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν λειτουργίαν. Ἀξιόλογος ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσα ἐπετηρὶς Annales de l'Observatoire d'Athènes.

Αἰνιᾶν Γεώργιος (†1847)

Ἰδρυτῆς ἐταῖρος

Ἐγεννήθη ἐν Ὑπάτῃ καὶ ἔζησε κατ' ἀρχὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα ἐμυήθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν. Τῷ 1818 μετέβη εἰς Στερεὰν Ἑλλάδα, ἵνα ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔκαμε μικρὰν ἀνασκαφὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἴτης πυρὰν τοῦ Ἡρακλέους. Εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος καὶ διωρίσθη τῷ 1823 γενικὸς Ἐφορος τῶν στρατευμάτων. Γερουσιαστῆς ἐπὶ Καποδιστρίου καὶ πληρεξούσιος Γαλαξειδίου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τοῦ Ἄργους. Ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ὀθωνος νομάρχης Εὐβοίας καὶ σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας γερουσιαστῆς τῷ 1843.

Αἰνιᾶν Χριστόδουλος († 1852)

Ἰδρυτῆς ἐταῖρος

Ἀδελφός τοῦ Γεωργίου Αἰνιᾶνος, μέλος τοῦ Πανελληνίου συμβουλίου καὶ κατόπιν δικαστῆς ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

Ἀνδρόπουλος Σταῦρος (†1915)

Σύμβουλος (1894-1915)

Ἀρεοπαγίτης. Ἐξέδωκε τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Στρατηγοῦ Φωτάκου, ὑπασπιστοῦ τοῦ Στρατάρχου Θ. Κολοκοτρώνη. Δωρητῆς Ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

¹ Τῶν δι' ἀστερίσκου διακρινομένων ἐνταῦθα προσώπων τὰς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ ἐργασίας βλέπε ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἐκδοθέντι ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι αὐτῆς δημοσιεύματι «Τὸ ἔργον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς ἑκατονταετίαν (1837-1937) ἐν ἀλφαβητικῇ διατάξει, ἐν Ἀθήναις 1938» ἀπὸ σελ. 87 ἔ.

(8)

Ἀντωνιάδης Γεώργιος Ἐμμ. (1833-1895)

Σύμβουλος (1883-1885)

Νομικός σπουδαστὸς ἐν Γερμανίᾳ· ἠσχολήθη περὶ τὰ γράμματα καὶ μετέφρασε τὴν Θεϊάν Κωμωδίαν τοῦ Dante.

*Ἀντωνιάδης Δημήτριος Γ. (†1922)

Σύμβουλος (1908-1917 καὶ 1920-22)

Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις. Ἔγραψε περὶ τοῦ δικαίου τῶν μελισσῶν.

Ἀποστολάκη Ἄννα (1883-)

Ἀρχαιολόγος, Διευθύντρια τοῦ Μουσείου Κοσμητικῶν Τεχνῶν ἀπὸ τοῦ 1922· ἐγεννήθη ἐν Ρεθύμνῳ Κρήτης, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν· ἠσχολήθη ἰδίως περὶ τὴν Κοπτικὴν καὶ ἄλλην ὑφασματολογία, ἐδημοσίευσε δὲ ἴδιον σύγγραμμα «Τὰ κοπτικὰ ὑφάσματα» καὶ ἄλλας εἰδικὰς πραγματείας.

*Ἀρβανιτόπουλος Ἀπόστολος (1874-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1926. Ἐγεννήθη ἐν Τριπόλει καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ· ἐγένετο καθηγητὴς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Χάλκῃ, διευθυντὴς τοῦ ἐν Τριπόλει διδασκαλείου, ἀπὸ δὲ τοῦ 1908 Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων Θεσσαλίας καὶ κατόπιν Ἀττικῆς· ἀνέσκαψε πλείστους τόπους τῆς Θεσσαλίας καὶ ἰδίως τὴν Δημητριάδα, ἐνθα ἀνεῦρε τὰς γραπτὰς ἐπιτυμβίους στήλας, περὶ ὧν ἐδημοσίευσε καὶ ἴδιον σύγγραμμα ἐν τῇ «Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας»· ἐξέδωκε τὸ περιοδικὸν «Πολέμων», Ἐπιγραφικὴν Α΄ Β΄, Φειδίαν κλπ. ὡς καὶ πλείονας πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, Athen. Mitteilungen κλπ.

Ἀρσάκης Ἀπόστολος (1792-1874)

Εὐεργέτης· ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος (1860)

Ἐγεννήθη ἐν Ἠλείῳ· ἐσπούδασεν ἐν Βουκουρεστίῳ, Βιέννῃ καὶ Χάλκῃ τῆς Σαξονίας τὴν ἰατρικὴν. Τὸ 1814 ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Βουκουρέστιον πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος. Ἡ μόρφωσίς του ἦτο ἐπίσης φιλολογικὴ. Ἐπεδόθη ἀπὸ τοῦ 1822 εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐγένετο γραμματεὺς ἐπιχωρίου ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας (1836-1839), τῷ 1857 βουλευτὴς καὶ μέλος τῆς τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς συγχώνευσιν τῶν νόμων τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαβίας καὶ τῷ 1860 ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας. Μέγας χορηγὸς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας.

Ἀσπιώτης Μιχαὴλ (1873-)

Διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τοῦ 1931. Ἐγεννήθη ἐν Τήνῳ καὶ ἐσπούδασε μαθηματικὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Γενικὸς γραμματεὺς τῆς διοικήσεως ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς καταλήψεως τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως (1913).

Ἀσώπιος Κωνσταντῖνος (1789-1872)

Σύμβουλος (1844-1845)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1842-1872). Ἐγεννήθη ἐν Γραμμένῳ τῆς Ἠλείου καὶ ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ Ψαλλίδᾳ ἐν Ἰωαννίνοις, τῇ φροντίδι τοῦ ὁποίου μετέβη εἰς Κέρκυραν καὶ Νεάπολιν πρὸς σπουδὴν τῆς ἰατρικῆς. Παραμείνας ἐπὶ πενταετίαν ἐν Τεργέστῃ ὡς διδάσκαλος ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ λόρδου Γκίλφορντ πρὸς σπουδὴν τῆς φιλολογίας εἰς Γερμανίαν, ἐγένετο δὲ μαθητὴς τοῦ Wolf ἐν Βερολίνῳ. Ἐπίσκεφθεις μετὰ ταῦτα τοὺς Παρισίους καὶ τὸ Λονδῖνον ἐπέστρεψεν εἰς Κέρκυραν, ἐνθα διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας μέχρι τοῦ 1842, ὅτε ἐκλήθη

καθηγητής εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Συνέγραψε μέγα Συντακτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης κ.ἄ., ὑπῆρξε δὲ καθόλου ἐπιφανὴς φιλόλογος.

Ἀχιλλόπουλος Εὐάγγελος

Εὐεργέτης (1877)

Ὁμογενὴς ἐγκατεστημένος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Βαλλιᾶνος Ἀνδρέας (1837-1887)

Δωρητὴς (1872)

Μεγαλέμπορος καὶ τραπεζίτης γεννηθεὶς ἐν Κεφαλληνίᾳ· ἐγκατεστάθη ἀρχικῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει (1849-1869) καὶ κατόπιν ἐν Μασσαλίᾳ, ὅπου διηύθυνε τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν. Ἰδρυτὴς μετὰ τῶν ἐτέρων δύο ἀδελφῶν του τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Βαλλιέρης Ἰερώνυμος

Εὐεργέτης (1872)

Τραπεζίτης ἐν Μασσαλίᾳ.

Βάμβας Νεόφυτος (1770-1885)

Μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας (1849-1855).

Λόγιος κληρικὸς, καθηγητὴς ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1837-1853). Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ καὶ ἐσπούδασεν εἰς τὰς Σχολὰς τῆς Χίου, Πάτμου, Σίφνου καὶ βραδύτερον ἐν Παρισίοις (1805-1813). Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς τῆς Χίου (1813-1829), ἐνθα ἴδρυσεν τυπογραφεῖον καὶ δημοσίαν βιβλιοθήκην. Ὑπηρετήσεν ἐπ' ὀλίγον παρὰ τῷ Δημ. Ὑψηλάντῃ καὶ ἐκ Κεφαλληνίας, ὅπου ἐδίδασκεν ἐπὶ διάστημα, μετέβη εἰς Κέρκυραν ὡς Καθηγητὴς τῆς Ἴονίου Ἀκαδημίας (1828-1838), εἰς Σῦρον ὡς διευθυντὴς τῆς Σχολῆς τῆς Ἐρμουπόλεως (1834-1837) καὶ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη εἰς Ἀθήνας ὡς καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὅπου ὠφελιμώτατα ἐδίδαξε.

Βαρούχα-Χριστοδουλοπούλου Εἰρήνη (1898-)

Ἔφορος ἐν τῷ Ἐθνικῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ· ἐγεννήθη ἐν Πάρῳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1921 καὶ ἐγένετο Ἔφορος ἀρχαιοτήτων τῷ 1930. Ἐδημοσίευσεν ἀρχαιολογικὰς καὶ νομισματικὰς πραγματείας.

Βάσης Σπυρίδων (1852-1912)

Σύμβουλος (1896-1898)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1883. Ἐγεννήθη ἐν Κερκύρα καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ κατόπιν δαπάνῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Mommsen καὶ τοῦ Bücheler. Προήγαγεν εἰς ἐξάριτον περιωπὴν τὴν σπουδὴν καὶ τὴν ἔρευναν τῶν Λατινικῶν γραμμάτων ἐκταθεὶς ἐπίσης συχνάκις καὶ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διόρθωσιν Ἑλλήνων συγγραφέων. Θαυμαστὸν αὐτοῦ σύγγραμμα ἢ «Ρωμαίων πολιτεία ἢ βασιλευομένη καὶ ἡ ἐλευθέρα» (1903). Πρβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1912 σελ. 126.

Βενιαμὴν Ἀρχιμανδρίτης

Εὐεργέτης (1885)

Ρώσος κληρικὸς ἐν Ἱεροσολύμοις

Βέλτσος Γεώργιος Νικ. (1891-)

Σύμβουλος (1924-)

Νομικὸς. Ἔφορος τῶν γραφείων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ἐγεννήθη ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Διετέλεσεν ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ γραφείου καὶ ἐπιμελητῆς τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (1910-1917).

(10)

Ἐδικηγόρησε παρά τοῖς ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίοις καί τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1937, ὅτε ἀνέλαβε τὴν Ἐφορείαν τῶν γραφείων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

* **Βερσάκης Φριδερίκος** (1880-1921)

Ἀρχαιολόγος. Ἐγεννήθη ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐσπούδασεν ἀρχαιολογίαν ἐν Γερμανίᾳ. Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Κερκύρας ἀρχικῶς καὶ κατόπιν Λακωνικῆς καὶ Μεσσηνίας· ἀνέσκαψεν ἐν Κερκύρᾳ, ὅπου ἀνεκάλυψε τὸ περίφημον ἀρχαῖκόν ἀέτωμα τῆς Γοργοῦς (1911) καὶ ἐν Λογγᾷ τῆς Μεσσηνίας (1915). Ἐγραψε περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπίου καὶ περὶ μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως κ. ἄ. πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, Jahrbuch, Athen. Mitteilungen κ. ἄ.

Βικέλας Δημήτριος (1835-1902)

Πρόεδρος τῶν γενικῶν συνελεύσεων (1899-1908)

Λογογράφος γεννηθεὶς ἐν Σύρῳ. Διέμεινε ἀπὸ τοῦ 1852-1872 ἐν Λονδίῳ ὡς ὑπάλληλος καὶ κατόπιν συνεταῖρος εἰς τὸ κατάστημα σιτεμπορίας τῶν θείων τοῦ Ἀδελφῶν Μελαῖ παρακολουθῶν καὶ πανεπιστημιακὰ μαθήματα. Ἀπὸ τοῦ 1872 ιδιώτευεν ἐν Παρισίοις καὶ ἀπὸ τοῦ 1896 ἐν Ἀθήναις. Τῷ 1899 ἵδρυσε τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, τοῦ ὁποῦ προήγαγεν ἐξαίρετως τὸ ἔργον, ἐκληροδότησε δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἐν ὁδῷ Ἀκαδημίας οἰκίαν τοῦ πρὸς στέγασιν αὐτοῦ. Ἐγένετο δόκιμος συγγραφεὺς καὶ λογοτέχνης.

Βλαστός Μιχαὴλ (†1936)

Σύμβουλος (1933-1936) καὶ δωρητὴς βιβλιοθήκης

Νομισματικὸς· ἠσχολήθη ἀρχικῶς περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἐργαζόμενος ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ἀδελφῶν Ράλλη ἐγένετο ὑποδιευθυντὴς τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Ὑποκαταστήματος. ἠσχολήθη ἐνωρὶς περὶ τὴν συλλογὴν νομισμάτων καὶ ἐσχμάτισε τὴν ἀρίστην συλλογὴν νομισμάτων τοῦ Τάραντος. Ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις ἐσχμάτισεν ἐπίσης ἀξιόλογον συλλογὴν πρωτοαττικῶν ἰδίᾳ ἀγγείων. Ὑπῆρξε ἱδρυτὴς καὶ πρῶτος πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας τῶν φίλων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου (1934). Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν δημοσίευσιν τῶν νομισμάτων τοῦ Τάραντος ἔλαβε παρά τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν τὸ Βραβεῖον Allier de Hauteroche.

Βολονάκης Μιχαὴλ (1875-)

Σύμβουλος (1915-1917, 1924-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῶν μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1925, ἀπὸ δὲ τοῦ 1939 ὁμότιμος. Ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ καὶ ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν Ἀθήναις, βραδύτερον δὲ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὑπηρέτησεν ὡς γυμνασιάρχης ἐν Κύπρῳ, Αἰγίῳ καὶ Ἀθήναις· τῷ 1914 Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Διευθυντὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδευσεως καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἐδημοσίευσεν πλείονας πραγματείας, «Ἑλληνικὰς σελίδας», Ἀγωγὴν τοῦ πολίτου, κ. ἄ.

Βορέας Θεόφιλος (1876-)

Σύμβουλος (1924-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1939, ὅτε κατέστη ὁμότιμος, καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἧς ἐγένετο καὶ Πρόεδρος. Ἐγεννήθη ἐν Ἀμαρουσίῳ καὶ ἐσπούδασε Θεολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ Φιλοσοφίαν ἐν Γερμανίᾳ παρά τῷ Γουλιέλμῳ Wundt. Διετέλεσε Διευθυντὴς Διδασκαλείου καὶ Καθηγητὴς ἐν τῷ Ἀρσακείῳ Ἀθηνῶν. Ὡς Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἵδρυσε τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἐργαστήριον πειραματικῆς ψυχολογίας καὶ προήγαγε διὰ πολλαπλῶν

ἐρευνῶν καὶ σημαντικῶν δημοσιευμάτων τὰς φιλοσοφικὰς σπουδὰς. Ἐδημοσίευσε Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, Ψυχολογίαν, Λογικὴν, Ῥυθμοὺς ἀθανάτων, Ἀνάλεκτα κ. ἄ., πλείστας δὲ πειραματικὰς ψυχολογικὰς ἐρεῦνας ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. ἄ. Πρβ. καὶ τὴν «Τεσσαρακονταετηρίδα Θεοφίλου Βορέα» Ἀθῆναι 1940. Ἐπίτιμος συγκλητικὸς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας.

Βοῦρος Ἰωάννης (1815-1885)

Μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας (1849-1855).

Ἰατρός, Καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν· ἐγεννήθη ἐν Χίῳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ μακρόν. Ἀρχικῶς διωρίσθη νομιάτρος Κυκλάδων μέχρι τοῦ 1837, ὅτε ἐγένετο καθηγητὴς τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ κλινικῆς κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ ἴδρυθέντι σχολεῖῳ χειρουργικῆς καὶ εἶτα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν ᾧ ἐδίδαξεν ἐπίσης ἐγκυκλοπαιδείαν καὶ μεθοδολογίαν τῆς ἰατρικῆς μέχρι τοῦ 1848. Διετέλεσε μέλος, γραμματεὺς καὶ πρόεδρος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἰδιαιτέρος δὲ ἰατρός τοῦ Ὁθωνος. Τῷ 1862 μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁπόθεν ἐπανῆλθε τὸ 1873 εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Brandis Χριστιανὸς Αὐγουστος (1790-1867)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Γερμανὸς φιλόλογος καὶ φιλόσοφος· καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης ἀπὸ τοῦ 1821. Τῷ 1837 κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἔμεινεν ἐπὶ τριετίαν ὡς σύμβουλος τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος.

Βυζάντιος Σκαρλάτος Δ. (1798-1878)

Ἀντιγραμματεὺς (1848-1851) καὶ μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ συλλόγου τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας (1848-51).

Λόγιος ἀσχοληθεὶς ἰδίως περὶ τὴν λεξικογραφίαν, γεννηθεὶς ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδαβίας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατῆλθε μετὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ ὑπῆρέτησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἶτα τῆς Παιδείας ὡς σύμβουλος μέχρι τοῦ 1836. Τῷ 1854 διωρίσθη διευθυντὴς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐκ τῶν πρώτων ἀσχοληθέντων περὶ τὰ βυζαντινά.

*** Γαρδίκας Γεώργιος (1869-1936)**

Σύμβουλος (1911-20)

Φιλόλογος γεννηθεὶς ἐν Λαγκαδίῳ τῆς Γορτυνίας. Διετέλεσεν ὕψηγητὴς καὶ ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ μακρόν γυμνασιάρχης τοῦ Ἀρσακείου Ἀθηνῶν. Ἐξέδωκεν Ἑλληνικὴν γραμματολογία, Εὐριπίδου δράματα ὡς καὶ ἄλλα φιλολογικὰ ἔργα, δείγματα ἀρτίας ἐλληνομαθείας.

Γεννάδιος Γεώργιος (1776-1854)

Ἀντιπρόεδρος (1839-1844 καὶ 1853-1854) καὶ Σύμβουλος (1846-1847)

Γυμνασιάρχης καὶ διδάσκαλος τοῦ Γένους γεννηθεὶς ἐν Σηλυβρίᾳ τῆς Θράκης· ἐσπούδασεν ἐν Ἰωαννίνοις, Βουκουρεστίῳ καὶ Λειψίᾳ, ἐξ ἧς ἐπανελθὼν ἤρχισε τὸ διδακτικόν του ἔργον, ὡς οἰκοδιδάσκαλος, ὡς βοηθὸς τοῦ Ν. Δούκα, ὡς διευθυντὴς τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς τῆς Ὁδησοῦ, ἣν καὶ ὠργάνωσε. Τῷ 1820 ἀνέλαβε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλλην. Σχολῆς, ὅτε καὶ ἐμυήθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας συνέλεξεν ἐράνους ἐν Τρανσυλβανίᾳ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατελθὼν τῷ 1824 ἴδρυσε τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον ἐν Ἀργεὶ καὶ ἄλλο ἐν Ἀθήναις, ἠγωνίσθη δὲ καὶ διὰ τῶν ὄπλων. Ἐν Αἰγίνῃ κατ' ἐντολὴν τοῦ Καποδιστρίου ὠργάνωσε τὸ Ὀρφανοτροφεῖον καὶ τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον, τὴν πρώτην Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην καὶ τὸ Μουσεῖον. Ἐν Ἀθήναις ἐφρόντισε διὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς· ἐγένετο ἐπίσης ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς καὶ

(12)

της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας και μετέσχε της έν έτει 1836 συσταθείσης 'Αρχαιολογικής 'Επιτροπής, εις ήν εΐχεν άνατεθι άρχικως ή έκδοσις της 'Αρχαιολογικής 'Εφημερίδος. Πρωτοστατών εις πάν έθνικόν έργον παρέσχε πλείστας δωρεάς και έφρόντισε διά την άποστολήν νέων εις την Εύρώπην πρός σπουδήν. 'Εκτενή αύτου βιογραφίαν έδημοσίευσεν 'Ελληνιστί τῷ 1926 έν Παρισίοις ό υίός του 'Ιωάννης Γεννάδιος υπό τό ψευδώνυμον Ξενοφών 'Αναστασιάδης.

Γεωργιάδης 'Αθανάσιος († 1929)

Σύμβουλος της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας (1908-1918)

Νομομηχανικός άσχοληθείς περι άρχαιολογικάς μελέτας και άποπερατώσας μετά του γλύπτου Λ. Σώχου την άναστήλωσιν του Λέοντος της Χαϊρωνείας άπό μέρος της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας (1902-1904). 'Εκτός άλλων έδημοσίευσε μελέτην περι των άρχαίων 'Ελληνικών λιμένων και περι της άρμονίας έν τή άρχαία 'Ελληνική άρχιτεκτονική.

Γιαννόπουλος Νικόλαος (1870-)

'Επιμελητής 'Αρχαιοτήτων Θεσσαλίας άπό του 1918 φιλοπονώτατα έργασθεις ύπερ των Θεσσαλικών μνημείων.

Γιαννόπουλος Π. Ε. († 1886)

Σύμβουλος (1870-1886).

Πολιτικός διατελέσας πλειστάκις Βουλευτής και 'Υπουργός των Οικονομικών.

Γιαννουλάτου 'Αρτεμισία Γ. (1909-)

'Εκτακτος βοηθός του γραφείου' πτυχιούχος της φιλολογίας.

Γιαννούλης Β. († 1903)

Σύμβουλος (1899-1901)

'Υπάλληλος του 'Υπουργείου των 'Εσωτερικών και επί τινα χρόνον Νομάρχης Κερκύρας.

Γλαράκης Γεώργιος (1789-1855)

Πρόεδρος (1848-1855)

'Ιατρός και πολιτικός' έγεννήθη έν Χίω και έμαθήτευσεν έν τή Σχολή αύτης, έν ή έγένετο καθηγητής των μαθηματικών' βραδύτερον έσπούδασεν Ιατρικήν έν Εύρώπη. Τῷ 1821 ήσυχολήθη εις την όργάνωσιν της Σχολής της Χίου. Κατά την επανάστασιν άνεμείχθη εις την διοίκησιν ως πληρεξούσιος εις τας έθνοσυνελεύσεις, γενικός γραμματεύς του 'Υπουργείου 'Εσωτερικών και της 'Αστυνομίας, 'Υπουργός των 'Εξωτερικών κ.τ.λ. Διεπραγματεύθη και υπέγραψε την προς τας προστάτιδας δυνάμεις συνθήκην της 6 'Ιουλίου 1827. Μετά την επανάστασιν επίσης έπολιτεύθη και έγένετο κατ' επανάληψιν Νομάρχης, Διοικητής και 'Υπουργός των 'Εσωτερικών, των 'Εξωτερικών και της Παιδείας.

Goekoop A. E. H. (1859-1914)

Ευεργέτης (1908)

'Ολλανδός αρχαιόφιλος, όμηριστής και φιλέλλην' ήσυχολήθη περι τό πρόβλημα της 'Ιθάκης και έδαπάνησε διά τας άνασκαφάς της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας έν Κεφαλληνία.

Γούδας Μιχαήλ (1868-1931)

Σύμβουλος της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας (1920-1923)

'Αξιωματικός του ναυτικοῦ, λόγιος και πολιτευτής ύπηρετήσας κατά τους πολέμους του 1897 και του 1912 ως κυβερνήτης του «Κανάρη»' άπεστρατεύθη τῷ 1916 ως ύποναύαρχος' ήσυχολήθη περι την βυζαντινήν ναυτικήν ιστορίαν και έν γένει τον βυζαντινόν πολιτισμόν.

Διετέλεσε καθηγητής της Σχολής τῶν ναυτικῶν Δοκίμων· ἐπίσης βουλευτής καὶ ὑπουργός, Ἰδρυτής τῆς ἐν Ἀθήναις Βυζαντιολογικῆς Ἑταιρείας.

Γραμματικόπουλος Κ.

Σύμβουλος (1886-1888)

Γυμνασιάρχης ἐν Ἀθήναις.

Γρατσιᾶτος Παῦλος (1843-1917)

Διευθυντής τοῦ γραφείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1897-1917), ὅπου ὑπηρέτησε μετὰ παραδειγματικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως· κατήγετο ἐξ Ἀργοστολίου τῆς Κεφαλληνίας.

Gropius G. C.

Τῶν ἰδρυτῶν ἐταίρων καὶ Σύμβουλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1837-1848)

Πρόξενος τῆς Αὐστρίας ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ μετὰ ταῦτα, μόνος δὲ τῶν προξένων παραμείνας ἐν τῇ πόλει καθ' ὅλας τὰς πολιορκίας αὐτῆς διαρκούντος τοῦ ἀγῶνος.

Δηλιγιάννης Θεόδωρος Π. (1826-1905)

Εὐεργέτης

Πολιτικός καὶ κατ' ἐπανάληψιν πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος, ἐγκαινίσας τὴν μονιμότητα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τῆς ἐπὶ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Δημ. Πετρίδου νομοθετηθείσης μονιμότητος τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ Κράτους. Τὴν Ἑταιρείαν εὐηργέτησεν ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς νέας διαρρυθμίσεως τοῦ λαχείου αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, διὰ τῆς ὁποίας ἀυξηθέντων τῶν γραμματίων εἰς 225.000 ἐξαιρέτως προήχθη τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας. (Βλ. Καββαδία Ἱστορία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας σελ. 96).

Δομνάνδος Κυριακὸς († 1845)

Σύμβουλος (1839-1844)

Ἰατρός, καθηγητής τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1845. Κατήγετο ἐκ Κρήτης καὶ ἐξήσκησε τὴν ἰατρικὴν ἀρχικῶς ἐν Βουκουρεστίῳ, ἔνθα καὶ ἐγένετο μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας.

* Dörpfeld Wilhelm (1853 - 1940)

Γερμανὸς ἀρχιτέκτων καὶ ἀρχαιολόγος· εἰς τὴν Ἑλλάδα κατήλθε ἀπὸ τοῦ 1877 καὶ εἰργάσθη εἰς τὰς Γερμανικὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ὀλυμπίας· τὸν ἔκτοτε βίον του ἐξ ὀλοκλήρου ἀφιέρωσεν εἰς τὴν προϊστορικὴν καὶ κλασσικὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν δι' ἀνασκαφῶν, συγγραφῆς καὶ διδασκαλίας, στενῶτατα συνδεθεὶς πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (πρβ. ΑΕ 1937, 1 ἐ). Διευθυντής τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τοῦ 1912. Μέλος τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς (1918) καὶ ἐπίτιμος καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἰένης (1919). Ἐπίτιμος Σύμβουλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ξένος ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κλπ. Ἐτάφη κατ' ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐν Λευκάδι. Πρβ. Γ. Οἰκονόμον ἐν Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν 1940, 307.

* Δραγάτης Ἰάκωβος (1853-1935)

Γραμματεὺς (1920-1922) καὶ Σύμβουλος (1915-1917, 1927-1935)

Φιλολόγος καὶ λυκειαρχὴς ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἐγεννήθη ἐν Πειραιεὶ ἐκ γονέων Σιφνίων καὶ γενόμενος διδάκτωρ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπηρέτησε κατ' ἀρχὰς ὡς καθηγητής καὶ γυμνασιάρχης ἐν Κορίνθῳ καὶ Πειραιεὶ μέχρι τοῦ 1903, ὅτε ἴδρυσεν ἴδιον Λύκειον, ὅπερ μετέφερεν εἰς Ἀθήνας τῷ 1910. Ἐπιτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὴν ἐφορείαν τῶν ἀρχαιοτήτων

(14)

του Πειραιώς ήσχολήθη διά βίου περί τήν ἔρευναν καί διάσωσιν τῶν ἀρχαίων μνημείων τοῦ Πειραιώς· σημαντικάί ἐπίσης εἶναι αἱ ἀρχαιολογικάί αὐτοῦ ἔρευναι ἐν Σίφνῳ.

* Δραγούμης Στέφανος (1842-1923)

Σύμβουλος (1876-1893)

Πολιτικός καί λόγιος καταγόμενος ἐκ Βογατσικοῦ τῆς Μακεδονίας. Σπουδάσας νομικά εἰσηλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον καί ἐγένετο πρωτοδίκης, ἐφέτης καί γενικός γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, θέσιν ἣν κατέλιπεν, ἵνα δικηγορήσῃ καί πολιτευθῇ· ἐξελέγετο σχεδὸν πάντοτε βουλευτὴς Μεγαρίδος καί κατόπιν Ἀττικῆς (1876-1909). Διετέλεσε δις Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καί τῷ 1910 Πρωθυπουργός. Σημαντικὴ ἦτο ἡ δράσις του κατὰ τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα. Κατὰ τὰ ἔτη 1912-1913 ὑπῆρξε γενικός διοικητὴς Κρήτης καί κατόπιν Μακεδονίας· τῆς Κυβερνήσεως μετέσχε καί τῷ 1915. Ὑπῆρξε πρόεδρος τῆς Ζαπτείου Ἐπιτροπῆς, τῆς Παγκραίου Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἰσόβιον μέλος, πρόεδρος τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας κ.τ.λ. Ἡ περὶ τὴν ἀρχαίαν καί μεσαιωνικὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν καί ἱστορίαν ἀσχολία του ἦτο εὐρυτάτη.

Δρόσος Ν. Δρόσος (1798-1870)

Τῶν ἰδρυτῶν Ἐταίρων

Ἐγεννήθη ἐν Τήνῳ· ἐν Βλαχίᾳ ἐμυήθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν καί καταταχθεὶς εἰς τὸν Ἱερὸν Λόχον ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν μάχην τοῦ Δραγατσανίου· μετέσχε τῆς Ἐπαναστάσεως· ἀντεπροσώπευσε τὴν Τήνον εἰς τὰς διαφόρους συνελεύσεις· τῷ 1844 διωρίσθη ἀρεοπαγίτης οἶος καί διετέλεσε μέχρι τοῦ 1867.

Δυοβουνιώτης Κωνσταντῖνος (1872-)

Σύμβουλος (1924-1930)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῶν δογμάτων καί τῆς συμβολικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη ἐν Πάτραις καί ἐσπούδασε θεολογίαν ἐν Ἀθήναις καί Λειψίᾳ. Ὑπηρέτησεν ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ μέχρι τοῦ 1914, ἐγένετο δὲ ὑφηγητὴς τῆς ἱστορίας τῶν δογμάτων τῷ 1903 καί τακτικὸς καθηγητὴς τῷ 1920. Ἐπὶ τι διάστημα διηύθυνε τὸ τμήμα Θρησκευμάτων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας (1927-1930) καί τὸ θρησκευτικὸν περιοδικὸν «Ἱερὸς Σύνδεσμος» (1905-1916). Πρβ. Δ. Σ. Μπαλάνου Ἱστορία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν σ. 16. 22. 38-40.

Ἐξαρχόπουλος Νικόλαος Ἴ. (1874-)

Σύμβουλος (1920-1930)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1912 καί Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη ἐν Νάξῳ καί ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις φιλολογίαν εἰδικῶς δὲ παιδαγωγικὴν ἐν Ἰένῃ τῆς Γερμανίας παρὰ τῷ Γουλ. Reim καί ἐν Γενεύῃ παρὰ τῷ Claragède. Διετέλεσε κατ' ἀρχὰς καθηγητὴς καί κατόπιν διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ διδασκαλείου τῆς μέσης, τοῦ ὁποίου εἰσηγήθη τὴν ἴδρυσιν, καί ἐπιθεωρητὴς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως μέχρι τοῦ 1912. Ὡς καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς ἵδρυσεν τῷ 1923 τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἐργαστήριον πειραματικῆς παιδαγωγικῆς καί τῷ 1929 τὸ πειραματικὸν σχολεῖον τὸ προσηρτημένον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, προήγαγε δὲ διὰ πολλῶν ἐρευνῶν καί σημαντικῶν δημοσιευμάτων τὴν ἐπιστημονικὴν παιδαγωγικὴν ἔρευναν. Ἐκτὸς ἄλλων ἐδημοσιεύθησαν ὑπ' αὐτοῦ Εἰσαγωγή εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν, Σωματολογία τοῦ παιδός, Ψυχικαὶ διαφοραὶ τῶν παίδων, ἡ ψυχογραφία ἐν τῷ σχολείῳ, Das athenische und spartanische Erziehungssystem κ. ἄ., πειραματικά δὲ παιδαγωγικά ἔρευναι ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἰένης.

* Εὐαγγελίδης Δημήτριος (1888 -)

Καθηγητής τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας τέχνης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης. Ἐγεννήθη ἐν Πλεσεβίστη τῆς Ἠπείρου καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ βραδύτερον ἐν Ἐσπερίᾳ. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθεν ὡς ἐπιμελητὴς τῷ 1908, προαχθεὶς δὲ ὑπῆρέτησεν ὡς Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου (1915-1929), ὅτε ἐξελέγη ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ βραδύτερον τακτικὸς τῆς βυζαντινῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Θεσσαλονίκης, μέχρι τοῦ 1940, ὅτε ἐγένετο καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀνέσκαψε πλείονας τόπους ἐν Λέσβῳ, ἐν Χίῳ καὶ κυρίως ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἠπείρου, περὶ ὧν ἐδημοσίευσεν ἑκτενεῖς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχ. Δελτίῳ, τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας, τοῖς Ἠπειρωτικοῖς Χρονικοῖς κλπ.

Εὐαγγελίδης Μαργαρίτης (1850-1932)

Σύμβουλος (1910-1914, 1916-1917)

Καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1894-1924). Ἐγεννήθη ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ, ὅπου ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἐδουάρδου Zeller. Διδάξας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀθήναις διωρίσθη τῷ 1883 ὕψηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας καὶ τῷ 1894 τακτικὸς καθηγητὴς μέχρι τοῦ 1924, ὅτε ἀπεχώρησεν ὀνομασθεὶς ὁμότιμος. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας, τῆς ὁποίας ἦτο γραμματεὺς μέχρι τοῦ 1901, καὶ ἵδρυσεν τὸν Σύλλογον τῶν Μικρασιατῶν «ἡ Ἀνατολή», ἐν τῷ ὁποίῳ ὑψίστας παρέσχεν ἐθνικὰς ὑπηρεσίας.

* Εὐγένιος Γεώργιος

Ἀρχιτέκτων ἐκ Τήνου καταγόμενος καὶ ἐργασθεὶς εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἐπιδαύρῳ μετὰ τοῦ Καββαδία.

* Εὐστρατιάδης Παναγιώτης (1815-1888)

Ἀντιγραμματεὺς (1851-1852), Σύμβουλος (1858-1883) καὶ Μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (1851-55)

Γενικὸς Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους (1864-1884) κατήγετο ἐκ Λέσβου καὶ ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν Γερμανίᾳ, ὡς ὑπότροφος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὑπῆρέτησεν ὡς καθηγητὴς ἐν Ναυπλίῳ καὶ Γυμνασιάρχης ἐν Ἀθήναις μέχρι τοῦ 1863, ὅτε διωρίσθη ἔφορος ἀρχαιοτήτων. Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Ραγκαβῆ (1851) εἶναι ὁ κυρίως ἐργαζόμενος ἀπὸ μέρους τῆς Ἐταιρείας ὡς ἀντιγραμματεὺς καὶ μέλος τοῦ Συλλόγου. Ἐσυνέχισε τὰς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (1882), ὄντος δὲ τούτου Γενικοῦ Ἐφόρου ἰδρύθη τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως (1865-1874) καὶ τὸ Κεντρικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ἦτο ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Ζαρίφης Γεώργιος (1881-)

Σύμβουλος (1937-)

Τραπεζίτης γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ζαρίφης Νικόλαος (1820-1895)

Εὐεργέτης (1888)

Τραπεζίτης. Ἐθνικὸς εὐεργέτης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἰδρύσας τὰ Ζαρίφεια Ἐκπαιδευτήρια ἐν Φιλιππουπόλει καὶ Κωνσταντινουπόλει.

(16)

Ζαφειρόπουλος Στέφανος (1818-1893)

Ευεργέτης (1878 και 1893)

Τραπεζίτης εν Μασσαλία και ευεργέτης του "Εθνους" ίδρυσε σχολεία και έδαπάνησε διά την εκτύπωσιν των όμωνύμων μεγάλων γεωγραφικών χαρτών προς χρήσιν των έλληνικών σχολείων.

Ζέγγελης Κωνσταντίνος (1870-)

Τακτικός καθηγητής της Χημείας εν τῷ Πανεπιστημίῳ των 'Αθηνών μέχρι του 1939, δετέ έγινετο όμότιμος. Μέλος της 'Ακαδημίας 'Αθηνών από του 1926. Συνεδέθη ιδιαιτέρως μετά της 'Ελληνικής άρχαιολογίας διά της άσχολίας αύτου περί την συντήρησιν των άρχαίων χαλκῶν έργων του 'Εθνικού 'Αρχαιολογικού Μουσείου των 'Αθηνών ως και διά της μελέτης άλλων χημικών ζητημάτων συναφών προς την συντήρησιν άρχαίων. Βλ. 'Αρχαιολογικήν 'Εφημερίδα 1924, 86-101: Παρατηρήσεις περί των εκ βρούνζου άρχαίων άνικειμένων.

*Ζησίου Κωνσταντίνος Γ. (1849-1928)

Σύμβουλος (1911-1915)

Φιλόλογος γεννηθείς εν τινι των χωρίων της Πίνδου και σπουδάσας εν 'Αθήναις υπήρξετησεν εις έπαρχιακά γυμνάσια και κατόπιν επί σειράν έτων εις την Ριζάρειον, τὸ 'Αρσάκειον και τὸ Α' γυμνάσιον 'Αθηνῶν· έδίδαξεν επί τριακονταετίαν εις την 'Εταιρείαν των Φίλων του Λαοῦ 'Ελληνικήν ιστορίαν· πρόεδρος της πρώτης εν 'Αθήναις Βυζαντιολογικής 'Εταιρείας (1909-1910) και του φιλολογικού Συλλόγου Βύρωνος. 'Ησχολήθη κυρίως περί την μεσαιωνικήν 'Ελληνικήν ιστορίαν και ήτο ειδικός περί την άνάγνωσιν των άρχαίων έπιγραφικών χαραγμάτων· ένθουσιώδης διδάσκαλος.

*Ziller 'Ερνέστος (1837-1893)

Γερμανός άρχιτέκτων· έγκατεστάθη εις 'Αθήνας τῷ 1861, ίνα έπιστατήση εις την εκτέλεσιν του σχεδίου του Χάνσεν διά την άνέγερσιν της 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν. Γενόμενος 'Ελλην πολίτης διετέλεσε καθηγητής του Πολυτεχνείου 'Αθηνῶν από του 1872 και διευθυντής των δημοσίων έργων. 'Ανέσκαψε τὸ Διονυσιακόν θέατρον και τὸ Παναθηναϊκόν στάδιον.

Ζιλλιερόν Αίμίλιος Αίμ. (υιός) (1885-1939)

Καλλιτέχνης των Μουσείων του Κράτους

'Εγεννήθη εν 'Αθήναις, υιός του ώσαύτως γνωστού 'Ελβετου ζωγράφου Αίμ. Ζιλλιερόν (Gillieron). 'Εσπούδασεν εν τῷ Πολυτεχνείῳ 'Αθηνῶν, συνεπλήρωσε δε τὰς σπουδὰς αύτου εν τῇ Ecole supérieure des Beaux-Arts των Παρισίων. Διετέλεσεν επί είκοσιπενταετίαν καλλιτέχνης των μουσείων του Κράτους, έξηκολούθησε δε μετ' έξαιρέτου έπιτυχίας τὸ έργον του πατρός αύτου εν τῇ άντιγραφῇ άρχαίων ίδιῶν ζωγραφικῶν έργων και μικροτεχνημάτων, μάλιστα της Μινωϊκής και Μυκηναϊκής περιόδου. 'Αξιόλογος ή εν τῷ 'Εθν. 'Αρχαιολογικῷ Μουσείῳ υπ' αύτου καταρτισθεΐσα Συλλογή των άντιγράφων αύτου.

Ζυγομαλάς 'Αντώνιος (1854-1930)

Σύμβουλος (1918-1920)

Πολιτικός γεννηθείς εν 'Αθήναις· έσπούδασε νομικά εν 'Αθήναις και Παρισίοις· διετέλεσε γραμματεὺς της 'Ελληνικής Πρεσβείας εν Κωνσταντινουπόλει. Βουλευτής 'Αττικής από του 1880 και 'Υπουργός των 'Εκκλησιαστικῶν και Δημ. 'Εκπαιδεύσεως (1885) και της Δικαιοσύνης τῷ 1902.

Ζωγράφος 'Ιωάννης (1844-1927)

Πρόεδρος των γενικῶν συνελεύσεων 1918-1920

Πολιτικός και Καθηγητής του Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (1878-82). 'Εγεννήθη εν Καλα-

βρύτοις και έσπούδασεν έν 'Αθήναις και 'Ειδελβέργη. Γραμματεύς του Πανεπιστημίου, γενικός γραμματεύς του 'Υπουργείου τών Οικονομικών (1885) και γενικός έπίτροπος της 'Επικρατείας παρά τῷ 'Ελεγκτικῷ Συνεδρίῳ (1896-1901). 'Επί σειράν έτών βουλευτής.

Ζωγράφος Σόλων Χρηστάκη (1862-1908)

Ευεργέτης (1883)

Υιός του Χρηστάκη Ζωγράφου γεννηθείς έν Κωνσταντινουπόλει και άποθανών έν Aix-les-Bains της Γαλλίας.

Ζωγράφος Χρηστάκης (1820-1896)

Ευεργέτης (1875)

Μέγας ευεργέτης του Γένους και της 'Εκκλησίας· έγεννήθη έν Κεστορατίῳ της 'Ηπείρου και έζησεν έν Κωνσταντινουπόλει, όπου ίδρυσε τραπεζιτικόν κατάστημα και έξειλίχθη εις κορυφαίον οικονομικόν παράγοντα. Συνέστησε την Γενικήν 'Εταιρείαν του 'Οθωμανικού Κράτους και την 'Εταιρείαν Τροχιοδρόμων Κωνσταντινουπόλεως· πρόεδρος του έθνικοῦ μικτοῦ Συμβουλίου μέχρι του 1876. 'Επίτιμος πρόεδρος και ευεργέτης του 'Ελλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως. Συνέστησε την Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην (1874-διὰ την έκδοσιν 'Ελλήνων συγγραφέων. Ίδρυσε τὸ Ζωγράφειον Παρθεναγωγείον έν Νεοχωρίῳ του Βοσπόρου και άλλα εκπαιδευτήρια.

'Ηλιόπουλος Βασίλειος (1890-)

Ταμίας της 'Εταιρείας (1926-)

'Ανώτερος υπάλληλος της 'Εθνικής Τραπεζης της 'Ελλάδος.

'Ηπίτης Πέτρος Κ. (1795-1861)

Σύμβουλος (1837)

'Ιατρός· έγεννήθη έν Πάργα και έσπούδασεν έν Βουκουρεστίῳ και Βιέννη φιλοσοφίαν και Ιατρικήν. 'Εγκατεστάθη έν 'Οδησσῳ τῷ 1818 και έγινετο Ιατρός του 'Αλ. 'Υψηλάντου, τὸν ὁποῖον έβοήθησεν εις την επανάστασιν. Τῷ 1830 κατήλθεν εις 'Αθήνας ένθα έξήσκησε την Ιατρικήν και διωρίσθη μέλος του Ιατροσυνεδρίου· προσφερθεῖσαν καθηγεσίαν έν τῷ Πανεπιστημίῳ δέν άπεδέχθη· ήσυχολήθη ιδιαιτέρως περι την μελέτην και καταπολέμησιν της πανώλους (Πόρος 1837).

'Ηφαιστίδης 'Αλέξανδρος

Ευεργέτης (1878)

'Ομογενής εγκατεστημένος έν Κωνσταντινουπόλει.

Θεοφανείδης Βασίλειος (1883-)

'Εφορος 'Αρχαιοτήτων της Δυτικής Κρήτης από του 1935· υπηρέτησεν ως 'Επιμελητής τών έν Σάμῳ άρχαιοτήτων επί ήγεμονίας και μετά ταῦτα και επιμελητής άρχαιοτήτων έν τῷ 'Εθνικῷ 'Αρχαιολογικῷ Μουσείῳ.

Θεοφανόπουλος Δημ. Π. (†1922)

Β' 'Αντιπρόεδρος (1909-1915) και σύμβουλος (1905-1909).

Τακτικός Καθηγητής της Νομικής Σχολης έν τῷ Πανεπιστημίῳ 'Αθηνών· έγεννήθη έν 'Αργει και έσπούδασεν έν 'Αθήναις και Γερμανία. Τῷ 1875 έξελέγη ύφηγητής και τῷ 1876 έκτακτος καθηγητής του Ρωμαϊκοῦ δικαίου, από δέ του 1879 τακτικός έν τῇ αὐτῇ ἔδρα μέχρι του 1917, ὁπότε άπεχώρησεν ὀνομασθεῖς επίτιμος. Δόκιμος νομικός συγγραφεύς.

Θεοχάρης Ν. Γ. (1793-1867)

'Ιδρυτής έταῖρος

Πολιτικός καταγόμενος έκ Καστορίας της Μακεδονίας· έσπούδασεν έν Λειψία νομικάς

καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας· τῷ 1828 ἐπὶ Καποδιστρίου διετέλεσεν ἔφορος τῆς ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς γραμματείας καὶ μέλος τῆς πολιτογραφικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ Ὀθωνος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν (1835), τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Διετέλεσεν ἐπίσης Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

*Θρεψιάδης Ἰωάννης (1907-)

Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν τῷ 1931. Ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Γερμανίᾳ καὶ Ἀμερικῇ· εἰργάσθη ἐν Ἐλευσίνι ὑπὸ τὸν Κ. Κουρουγιώτην· ἀνέσκαψεν εἰς τὰ Μέγαρα (1934) μετὰ τοῦ Ἰ. Τραυλοῦ, εἰς τὸν Λόφον τοῦ Κουμουνδούρου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γ. Π. Οἰκονόμου (1935).

Ἰωακείμ Ἰωάννης (1908-)

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ· ἐγεννήθη ἐν Μυκόνῳ.

Ἰωάννου Φίλιππος (1796-1880)

Πρόεδρος (1859-1879) καὶ Εὐεργέτης

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1837 μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἐγεννήθη ἐν Ζαγοράῃ τοῦ Πηλίου· κατὰ τὴν ἐπανάστασιν κατήλθεν εἰς Νάυπλιον, ἐνθα προσελήφθη ὡς γραμματεὺς τοῦ Ἀνδρ. Μιαούλη. Ἐσπούδασεν ἐν Μονάχῳ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν κλασσικὴν φιλολογίαν καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας· βαθύτατος γνώστης καὶ χειριστὴς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. Ἐχρημάτισε βουλευτὴς ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τῷ 1846 καὶ κατόπιν γερουσιαστής· διευθυντὴς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου (1867-68)· συνέταξε τὸν ὄργανισμὸν τοῦ νομισματικοῦ μουσείου. Ἀδρὸν δεῖγμα τῆς ἑλληνομαθείας αὐτοῦ τὰ «Φιλολογικὰ Πάρεργα» (Πρβ. Π. Πατριαρχέα Φίλιππος Ἰωάννου. 1936).

Ἰωνίδης Κωνσταντῖνος

Εὐεργέτης (1849)

Ὁμογενὴς ἐγκατεστημένος ἐν Λονδίῳ.

*Καββαδίας Παναγῆς (1850-1928)

Γραμματεὺς (1894-1909 καὶ 1911-1920)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1904-1922) καὶ Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων (1885-1909). Ἐγεννήθη ἐν Κοθρεᾷ τῆς Κεφαλληνίας καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσήλθε τῷ 1879 ὡς Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Κυκλάδων καὶ Εὐβοίας· ἐγένετο τῷ 1885 ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου καὶ μετ' ὀλίγον Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἔργον τοῦ Καββαδία εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ εὐρυτάτη ἀνασκαφὴ τῆς Ἐπιδαύρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἤσχολήθη μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων (1881 κέ) καὶ τῆς Ἀκροπόλεως (1885-1890), ὁ πλουτισμὸς καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου μετὰ τὴν παραχώρησιν τῶν πλουσιῶν συλλογῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ εὐρημάτων, ἡ ἴδρυσις πλείστων Μουσείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἡ ἐν γένει συστηματικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ προπαρασκευὴ ἐπιστημόνων ἀρχαιολόγων δι' ὑποτροφίῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Προήγαγεν ἐξαίρετως τὸ ἔργον τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας Ὑπῆρξε μέλος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας, τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βελγίου καὶ ἐπίτιμος διδάκτωρ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Κανταβριγίας καὶ τῆς Λειψίας κλπ.

Καβαλλιεράτος, Μιλτιάδης Ἄννινος

Ἐγεννήθη ἐν Ἀργοστολίῳ τῆς Κεφαλληνίας. Λόγιος καὶ ἀρχαιοφίλος, χρηματίσας πλεονάκις Βουλευτῆς. Μετέσχεν ἔργων τῆς Ἑταιρείας.

Καζάκης Νεοκλῆς (1849-1936)

Σύμβουλος (1902-1904)

Τακτικός καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς (1883-1936). Γεννηθεὶς ἐν Πέτρᾳ τῆς Λέσβου ἐσπούδασεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. Τῷ 1882 διορίσθη Τμηματάρχης τοῦ Ἑπιτελείου Ἐσωτερικῶν, τῷ 1887 Γενικός Διευθυντῆς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων. ἐπίτιμος Καθηγητῆς τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἀπὸ δὲ τοῦ 1894 τακτικός καθηγητῆς τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας καὶ Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου. Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ὁ «Ἑλληνισμός» ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της (1894)· βουλευτῆς ἐν τῇ Α΄ ἀναθεωρητικῇ Βουλῇ.

* Καλλιγᾶς Μαρίνος Γ. (1908-)

Βυζαντινολόγος· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασε νομικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς τέχνης ἐν Γερμανίᾳ· ἀνέσκαψεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγ. Σοφίας ἐν Θεσσαλονίκῃ (1936 κέ.)· αὐτοτελὲς αὐτοῦ δημοσίευμα Die Hagia Sophia von Thessalonike, Würzburg, 1935. Ἄλλα δημοσιεύματα ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι.

Καλλιγᾶς Παῦλος (1814-1896)

Μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1851-1855)

Ἐπιφανέστατος νομοδιδάσκαλος, πολιτικός καὶ πολυμερέστατος συγγραφεὺς. Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ ἐκ πατρὸς Κεφαλλῆνος καὶ ἐσπούδασεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἐσπερίᾳ. Ἐφηγητῆς τοῦ φυσικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (1837-1843), ἐπίτιμος καθηγητῆς (1843-1845) καὶ πάλιν ἐπίτιμος τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου ἀπὸ τοῦ 1851. Διετέλεσεν ἀντιστασιακὸς τοῦ Ἀρείου Πάγου (1851-1854), πληρεξούσιος ἐν τῇ Β΄ Ἐθνικῇ Συνελεύσει καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν (1863), τῆς Δικαιοσύνης (1860 καὶ 1865) καὶ τῶν Οἰκονομικῶν (1882). Διετέλεσεν ἐπίσης Ὑποδιοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς (1885) καὶ Διοικητῆς ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ θανάτου του. Αἱ μελέται του εἶναι νομικαί, ἱστορικαί, ἐκκλησιαστικαί, φιλολογικαί. Ἐγραψε καὶ λογοτεχνικὰ ἔργα.

Καλλιφρονᾶς Δ. (1805 - 1859)

Ἀντιπρόεδρος (1858 - 1859)

Πολιτευτῆς τῶν Ἀθηνῶν· γεννηθεὶς εἰς Ἀθήνας ἠγωνίσθη κατὰ τὴν ἐπανάστασιν· μετὰ ταύτην ὑπῆρέτησεν ὡς διοικητικὸς ὑπάλληλος· πληρεξούσιος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1843 καὶ μέλος τῆς συντάξεως τοῦ Συντάγματος. Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἠγωνίσθη κατὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὄθωνος, ὅτε ἐφυλακίσθη καὶ ἐξωρίσθη. Πλειστάκις Βουλευτῆς καὶ Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Καλούδης Παναγιώτης (1840-1917)

Ἀρχιτεχνίτης τῶν μουσείων καὶ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἐκμαγείων τοῦ Κράτους. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ Μαρτινέλλῳ. Τῷ 1882 προσελήφθη εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἀρχιτεχνίτης. Εἰργάσθη ἐπὶ μακρὸν καὶ δεξιότατα κατὰ διεθνῆ ἀναγνώρισιν εἰς τὴν συγκόλλησιν καὶ τοποθέτησιν τῶν γλυπτῶν ἔργων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ, ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ὀλυμπίας, τῶν Δελφῶν κᾶ. Μετέσχε τῶν ἐργασιῶν ἀναστηλώσεως τοῦ ἐν Φιγαλείᾳ ναοῦ καὶ ἐν Σουνίῳ, ὡς καὶ τῆς συγκολλήσεως καὶ ἀνιδρώσεως τοῦ λέοντος τῆς Χαίρωνείας κᾶ.

(20)

* Καμπούρογλου Δημήτριος Γρ. (1852-1942)

Ποιητής, λόγιος και ιστοριοδίφης τῶν μεταγενεστέρων κυρίως Ἀθηνῶν. Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασε νομικά· ἐδικηγόρησε καὶ διετέλεσε δημόσιος υπάλληλος ἐπ' ὀλίγον· παρακολούθησας ἐπίσης φιλολογικὰ μαθήματα ἤρχισε συγκεντρῶνων καὶ ἐκδίδων λαογραφικὸν καὶ ἱστορικὸν ὑλικὸν· διηύθυνε τὴν «Ἑβδομάδα» (1884-1886)· ἀπὸ τοῦ 1892 ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξε διευθυντὴς τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἀνέσκαψε τὸ παρά τὴν Ἱερὰν ὁδὸν ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης (1892). Ἡ συγγραφικὴ του παραγωγή, ἱστορικὴ τε καὶ λογοτεχνικὴ, εἶναι εὐρεῖα, δικαίως δὲ ἐπεκλήθη Ἀθηναϊοδίφης.

Canning Stratford (1788-1880)

Δωρητὴς (1842)

Ἄγγλος διπλωμάτης πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ βραδύτερον ἐν Πετρούπολει κᾶ.

Καραμάνος Γ. (†1878)

Σύμβουλος (ταμίας) (1848-1860)

Ἐφέτης

Καρολίδης Παῦλος (1894-1930)

Σύμβουλος (1894-1910 καὶ 1920-1923)

Καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1892. Ἐγεννήθη ἐν Ἀνδρονικεῖῳ τῆς Καππαδοκίας καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ δαπάναις τοῦ Σίνα. Ἐδίδαξεν ἀρχικῶς ἐν Χαλκηδόνι, Πέραν, Σμύρνῃ καὶ Ἀθήναις καὶ ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν τῷ 1886 καὶ τακτικὸς καθηγητὴς τῷ 1893 διδάξας μέχρι τοῦ 1922, ὅτε ὠνομάσθη ὁμότιμος. Ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀϊδινίου εἰς τὴν Τουρκικὴν βουλὴν (1908-1912). Ὁ Καρολίδης ἦτο πολυγραφώτατος· ἤσχολήθη δὲ παρά τὴν ἱστορίαν καὶ περὶ τὴν γλῶσσαν καὶ ἔθνολογίαν τῶν ἀνατολικῶν λαῶν.

* Καροῦζος Χρῆστος (1901-)

Ἐφορος ἀρχαιοτήτων, ἐγεννήθη ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Μονάχῳ καὶ Βερολίνῳ· εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1919. Ἀνέσκαψε τὸ Κυνόσαργες τῶν Ἀθηνῶν (1923), ἐν Σουβάλα τῆς Φωκίδος, Νάξῳ (1937) κᾶ., ἐδημοσίευσε δὲ πλείονας ἀρχαιολογικὰς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, Ἀρχαιολ. Δελτίῳ, Jahrbuch des deutschen arch. Instituts κᾶ.

Καρούζου-Σέμνη Παπασπυρίδη (1899-)

Ἐφορος τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἀπὸ τοῦ 1933. Ἐγεννήθη ἐν Τριπόλει καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1921 καὶ ἐγένετο ἔφορος ἀρχαιοτήτων τῷ 1930, ἐδημοσίευσε δὲ πλείονας ἀρχαιολογικὰς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχαιολ. Δελτίῳ, Athenische Mitteilungen κᾶ.

* Καστόρχης Εὐθύμιος (1885-1889)

Πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1881)

Σύμβουλος (1858-1863, 1867-1880, 1882 καὶ 1884-1889)

Καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν· ἐγεννήθη ἐν Δημητσάνῃ μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου Ἀθηνῶν ἔλαβε δι' ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν μηνιαίαν ἐπιχορηγίαν παρά τῆς Κυβερνήσεως τῇ εἰσηγήσει τοῦ Γ. Γενναδίου καὶ διωρίσθη βιβλιοφύλαξ. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Βερολίνῳ. Ὑπῆρξε καθηγητὴς ἀρχικῶς

έν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ (1846), ὑφηγητῆς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας καί τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων έν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀπό τοῦ 1848 καί τακτικός καθηγητῆς ἀπό τοῦ 1858. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐγένετο εἰσηγητῆς τῆς ἰδρύσεως τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης καί τοῦ ἀναγνωστηρίου. Μετά τοῦ Κουμανούδη ἴδρυσε τὸ περιοδικὸν «Ἀθήναιον» (1872). Συνέγραψε τῷ 1879 «Ἱστορικὴν ἔκθεσιν τῶν πράξεων τῆς έν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀπό τοῦ 1837 μέχρι τοῦ 1879» καί συνέβαλεν ἐξαιρέτως εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐταιρείας.

*Καστριώτης Παναγιώτης (1859-1930)

Σύμβουλος (1908-1910 καί 1914-1920)

Ἀρχαιολόγος· γεννηθεὶς έν Ἀθήναις ἐσπούδασεν έν Ἀθήναις καί Λειψία. Τῷ 1887 διωρίσθη ἔφορος ἀρχαιοτήτων, ὑπηρετήσε δὲ εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος καί τέλος έν Ἀθήναις ὡς Ἔφορος τῆς Ἀκροπόλεως, ἔφορος καί κατόπιν διευθυντῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου (1927-1930). Ἀνέσκαψεν έν Σπάρτη, έν Τρίκκη τῆς Θεσσαλίας (1902) καί έν Ἀθήναις, ἔνθα ἀπεκάλυψε τὸ Ὁδεῖον τοῦ Περικλέους (1914 κέ.). Πρὸς ἄλλοις ἐξέδωκε Κατάλογον τῶν γλυπτῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου.

Κατριβάνος Ἀθ. († 1914)

Σύμβουλος (1908-1913)

Πολιτευτῆς καί δικηγόρος χρηματίσας καί πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

*Καφταντζόγλου Λύσανδρος (1812-1885)

Σύμβουλος (1859-1885)

Ἀρχιτέκτων, Διευθυντῆς τοῦ Πολυτεχνείου (1844-1862)· κατήγετο ἐκ Θεσσαλονίκης καί ἐσπούδασεν έν Γαλλίᾳ καί κυρίως έν Ἰταλίᾳ, ἔνθα διεκρίθη λαβὼν τὸ χρυσοῦν βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μιλάνου. Ἐταῖρος πλείστων ξένων Ἀκαδημιῶν. Πλεῖστα ὠραιότατα κλασικιστικὰ οἰκοδομήματα τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἰδικὰ του ἔργα, ὡς τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ Ἀρσάκειον, ὁ ναὸς Ἀγίας Εἰρήνης κᾶ. Εἰργάσθη εἰς ἔργα ἐπισκευῆς ἀρχαίων μνημείων γενόμενα ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ὡς τῆς ΒΔ γωνίας τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως (1878) κᾶ.

*Κεραμόπουλλος Ἀντώνιος (1870-)

Σύμβουλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (1924-1938)

Ἀρχαιολόγος, Τακτικός καθηγητῆς τοῦ δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων έν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν καί Ἀκαδημαϊκός· ἐγεννήθη έν Βλάχη τῆς Μακεδονίας καί ἐσπούδασε φιλολογίαν έν Ἀθήναις καί μετὰ βραχεῖαν ὑπηρεσίαν έν τῇ μέσῃ παιδείᾳ, ἀρχαιολογίαν έν Βερολίνῳ καί Μονάχῳ. Τῷ 1903 διωρίσθη βοηθὸς νομισματογνῶμων έν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ καί τῷ 1904 Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων έν Θήβαις (1904-1910) καί εἶτα έν Ἀθήναις μέχρι τοῦ 1924, ὅτε ἐξελέγη καθηγητῆς έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Σπουδαιοτάτη τῶν ἀνασκαφῶν του εἶναι ἡ ἐξερεύνησις τῶν Θηβῶν (1906-1910) καί ἡ ἔρευνα τῆς Μακεδονίας ἀπό τοῦ 1928 ὡς καί ἡ μελέτη τῶν Δελφικῶν μνημείων. Εὐρεῖα ἡ συγγραφικὴ αὐτοῦ δράσις. Μέλος τῆς έν Μονάχῳ Deutsche Akademie, ἐπίτιμον μέλος τῆς Society for the Promotion of Hellenic Studies, ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σόφιας.

Κλαυδιανὸς Στυλιανὸς (1859-1927)

Ἀρχιτεχνίτης συγκολλητῆς ἀγγείων τῶν μουσείων. Ἐγεννήθη έν Ζακύνθῳ, εἰσηλθε δὲ εἰς τὴν ἀρχ. ὑπηρεσίαν τῷ 1900 καί ὑπηρετήσεν ἔκτοτε έν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου πολλὰ συνετέλεσε καί έν τῇ συλλογῇ τῶν ἀγγείων καί έν τῇ τῶν χαλκῶν ὡς καί έν τῇ Μυκηναϊκῇ Συλλογῇ μετὰ παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.

(22)

Κλεάνθης Σταμάτιος (1802-1862)

Ἀρχιτέκτων γεννηθεὶς ἐν Βελβεντῷ τῆς Μακεδονίας καὶ σπουδάσας τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐν Βερολίῳ, ἀφοῦ ἠλευθερώθη μετὰ τὴν κατὰ τὴν μάχην τοῦ Δραγατσανίου αἰχμαλωσίαν του. Κατῆλθεν εἰς Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Schaubert τῷ 1828 μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐξεπόνησε τὸ σχέδιον τῶν Ἀθηνῶν. Οἰκοδομήματα τοῦ Κλεάνθους εἶναι ἡ κατεδαφισθεῖσα νῦν Ἀγγλικὴ πρεσβεία, τὸ παλαιὸν Πανεπιστήμιον, τὸ μέγαρον τῆς δουκίσσης τῆς Πλακεντίας (τὸ σημερινὸν βυζαντινὸν Μουσεῖον) κᾶ.

Clemenceau Γεώργιος Βενιαμὶν (1841-1929)

Εὐεργέτης (1908)

Πολιτικός, συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος. Κατ' ἐπανάληψιν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας. Θαυμαστὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ φίλος τῆς Ἑλλάδος.

Κοζάκης Γεώργιος Τυπάλδος (πατὴρ) (1790-1867)

Ἀντιπρόεδρος (1845-1853)

Ἐγεννήθη ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας, ἐσπούδασε δὲ ἐν Κυδωνίαις τῆς Μ. Ἀσίας, καὶ ἔπειτα ἰατρικὴν ἐν Παδούῃ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν Παρισίοις, μεθ' ὃ διέμεινεν ἐν Κισνοβίῳ καὶ Βλαχίᾳ, ὅπου ἐγένετο μέλος τῆς φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος εὐρύτατα. Τῷ 1821 ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου διέμεινεν ἐπ' ὀλίγον, ἀπελθὼν δὲ ἐπανῆλθε τῷ 1837 πρὸς ὀριστικὴν ἐγκατάστασιν. Τῷ 1843 ἀνέλαβε τὴν ἴδρυσιν τῆς δημοσίας Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, τῷ δὲ 1845 ἐδημοσίευσεν τὰ ἔργα τοῦ ἰνδολόγου Δημητρίου Γαλανοῦ. Ὑπῆρξεν ἀνὴρ πολυμεροῦς μορφώσεως καὶ ἐξαιρέτου ἐθνικῆς δράσεως.

Κοζάκης Γεώργιος Τυπάλδος (υἱὸς) (1835-1899)

Σύμβουλος (1894-1899)

Διπλωματικός καὶ πολιτικός καταγόμενος ἐκ Κεφαλληνίας· ἐσπούδασε νομικὰ καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας ἐν Ἀθήναις, Ἐιδελβέργῃ καὶ Παρισίοις. Ἀρχικῶς εἰσηλθεν εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ ἐγένετο ἐπιτετραμμένος ἐν Φλωρεντίᾳ (1866) καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν μέχρι τοῦ 1887· ἔκτοτε ἐπολιτεύετο ὡς βουλευτὴς Κεφαλληνίας καὶ κατόπιν Ἀθηνῶν (1895). Ἐνδιαφέρθη διὰ τὰς βυζαντινὰς καὶ μεσαιωνικὰς ἐν γένει ἀρχαιοτήτας καὶ ἐξεδήλωσε κοινωνικὴν δρᾶσιν ὡς Ἔφορος τοῦ Ἀμαλίου Ὁρφανοτροφείου, Πρόεδρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας.

Κοκκίδης Δημήτριος (1840-1896)

Σύμβουλος (1876-1881)

Καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις καὶ σπουδάσας ἐν Βερολίῳ καὶ Παρισίοις. Τῷ 1877 ἐγένετο ἔκτακτος καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ τακτικὸς ἀπὸ τοῦ 1882. Διηύθυνε τὸ Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1884 μέχρι τοῦ 1890.

Κοκκῶνης Ἰωάννης (1796-1864)

Ἀντιπρόεδρος (1837-1839), Σύμβουλος (1845-1853) καὶ μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου (1848-1855).

Ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν νήσων (1833-1834) καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐν Ἑλλάδι παιδαγωγικῶν· ἐγεννήθη εἰς Καστρί τῆς Κυνουρίας καὶ ἀνετράφη ἐν Σμύρνῃ, ὅπου ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ· εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐχρημάτισεν ἐπ' ὀλίγον, ὡς οἰκοδιδάσκαλος καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Παρισίους (1824-1829). Ἐπανελθὼν διωρίσθη μέλος τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιθεωρητῆς τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον

διδασκτικῶν καταστημάτων (1829). Τῷ 1833 μετέβη εἰς Σύρον ὡς ᾽Εφορος τῶν ἀρχαιοτήτων. Τῷ 1836 διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου καὶ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων (1836-1852). Εἰσηγητὴς τῆς ἰδρύσεως τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας (1836) καὶ ἐκδότης περιοδικοῦ ὁ Παιδαγωγὸς (1839). Ὑπῆρξεν ἐν τῇ παιδαγωγικῇ καινοτόμος διὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγωγῆς τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου τοῦ Lancaster. Πρῶτον ἔργον του εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον (1817), δι' οὗ εἰσήγαγε νέον τότε σύστημα πρώτης ἀναγνώσεως.

Κομπατῆς Α.

Σύμβουλος (1837 - 1839)
Τραπεζίτης.

Κοντῆς Ἰωάννης (1910-)

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων ἀπὸ τοῦ 1936· ἐγεννήθη ἐν Κυδωνίαις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐδημοσίευσεν ἀρχ. πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Κοντογιαννάκης Ἰωάννης (†1888)

Εὐεργέτης (1860-1880)
Τραπεζίτης καταγόμενος ἐκ Κρήτης καὶ γεννηθεὶς ἐν Σμύρνῃ. Ἐγκατεστάθη ἐνωρὶς ἐν Πετροπόλει, ὅπου ἴδρυσε τὴν πρώτην ἐν Ρωσίᾳ ἰδιωτικὴν Τράπεζαν καὶ ἐπὶ μακρὸν διετέλεσε ἄμισθος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος. Εὐεργέτης ἐπίσης τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Βρεφοκομείου.

Κοντογιαννάκης Νικόλαος (†1896)

Δωρητὴς (1889-1894)
Υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Κοντογιαννάκη ἐγκατεστημένος ὁμοίως ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀποθανὼν ἐν Ἀθήναις.

Κοντολέων Ἀλέξανδρος (1859-)

Ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων ἐν Δελφοῖς. Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ καὶ διετέλεσεν ἀρχικῶς διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης· εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν ἐν Ἑλλάδι εἰσηλθε τῷ 1893, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωρήσεως αὐτοῦ προσέφερε πολύτιμον ἀρωγὴν.

***Κοντολέων Νικόλαος Μ. (1910-)**

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων ἀπὸ τοῦ 1933. Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ, ἔγραψε δὲ ἀρχ. πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι.

Κοντόσταυλος Ἀλέξανδρος (1835-1904)

Πρόεδρος (1880 καὶ 1882-1894)
Πολιτικὸς καὶ δικαστικὸς χιακῆς καταγωγῆς γεννηθεὶς ἐν Τεργέστη· ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Βερολίνῳ νομικά. Ἀρχικῶς ὑπηρέτησεν ὡς πρωτοδίκης καὶ εἰσαγγελεὺς, εἶτα ὡς τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ βραδύτερον ὡς γενικὸς γραμματεὺς ἐν Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης. Διετέλεσεν ἐπὶ τινα χρόνον ὑφηγητὴς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1899 ἐπολιτεύετο ὡς βουλευτὴς Καρυστίας. Ἐχρημάτισεν Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης (1870), τῶν Ἐξωτερικῶν (1875, 1882-1885, 1894). Ἐπὶ βραχὺν χρόνον ὑπῆρξε πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνῳ (1880).

Κοντόσταυλος Ὁθων Α. (1835-1886)

Εὐεργέτης
Ἀδελφὸς τοῦ προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας Ἀλεξάνδρου Κοντοσταύλου γεννηθεὶς ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἀποθανὼν ἐν Παρίσις.

Κορωναῖος Πάνος (1809-1899)

Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως (1897)

Ἀξιωματικός τοῦ Πυροβολικοῦ (ἀντιστράτηγος) καὶ πολιτικός. Ἀποστρατευθεὶς ἐξελέγετο βουλευτὴς Κυθέρων καὶ ἐχρημάτισε πλειστάκις Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Κοτζίᾱς Νικόλαος (1885-)

Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων Μακεδονίας γεννηθεὶς ἐν Κορωπίῳ Ἀττικῆς ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Ἀνέσκαψεν ἐν Ἀττικῇ καὶ Μακεδονίᾳ.

Κουγέας Σωκράτης Β.

Σύμβουλος (1924-1938)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1918 καὶ Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη ἐν Δολοῖς τῆς Λακωνικῆς καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους. Καθηγητὴς τοῦ Προτύπου Γυμνασίου Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τῷ 1916 γραμματεὺς τῶν ἱστορικῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους καὶ καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ. Διευθυντὴς τοῦ τμήματος χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἦσυχολήθη περὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιγραφικὴν καὶ παλαιογραφίαν, συνειργάσθη μετὰ τοῦ Σπυρ. Π. Λάμπρου ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, ἐδημοσίευσεν πλείονας ἐπιγραφικὰς καὶ ἱστορικὰς πραγματείας, ἀπὸ δὲ τοῦ 1928 συνεκδίδει μετὰ τοῦ Κ. Ἀμάντου τὸ ἱστορικὸν περιοδικὸν «Ἑλληνικά». Ἐγραψε σύγγραμμα «Ἡ ἰδέα τῆς κοινωνίας τῶν ἔθνῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι» (1928). Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γοττίγγης (1937).

Κουμανούδης Ἀθανάσιος Σ. (1851 - 1899)

Υἱὸς καὶ ἀκάματος βοηθὸς τοῦ Στεφάνου Κουμανούδη, ἐν τῇ γραμματείᾳ τῆς Ἐταιρείας ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τῆς Νομικῆς. Διετέλεσεν Ἔφορος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ τῆς Συλλογῆς τῶν Μυκηναϊκῶν ἀρχαιοτήτων· τὸ περίφημον ἀργυροῦν ρυτὸν τῶν Μυκηναίων καὶ τὰ δι' ἐμπαιστικῆς κεκοσμημένα μυκηναϊκὰ ξίφη, ἐκαθαρίσθησαν ὑπὸ τούτου ὑποπευθέντος τὴν ὑπαρξίν κοσμημάτων. Συνέταξε πλείονα εὔρητήρια τῶν συλλογῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας.

Κουμανούδης Ἰωάννης Α. (1811 - 1866)

Εὐεργέτης (1861 κέ.)

Ἐμπορος καὶ τραπεζίτης ἐν Βελιγραδίῳ, ἀδελφὸς τοῦ Στεφάνου Κουμανούδη Μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σερβίας Μιχαὴλ Ὀβρένοβιτς, ἀπεστάλη ὑπὸ τούτου τῷ 1862 εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων πρὸς συνεννόησιν τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῶν Βαλκανίων ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Κουμανούδης Πέτρος (1854-1939)

Δωρητὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας

Φιλολόγος, υἱὸς τοῦ Στεφάνου Κουμανούδη, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις· διετέλεσε διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Προσήνεγκε τὴν βιβλιοθήκην τοῦ πατρὸς του καὶ τὴν ἰδικὴν του εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν.

*Κουμανούδης Στέφανος Ἀ. (1818-1899)

Γραμματεὺς (1859-1894). Σύμβουλος (1852-53 καὶ 1858-59)

Καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν· ἐγεννήθη ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ἀνετράφη ἐν Βελιγραδίῳ· ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ· διωρίσθη ὕφηγος τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας τῷ 1845, ἕκτακτος καθηγητὴς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος καὶ τακτικὸς τῷ 1854. Παρὰ τὴν πανεπιστημιακὴν διδασκαλίαν ἐπίσης κύριον ἔργον του

ὕπῃρξεν ἡ περὶ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα ἀσχολία, ἡ δ' ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ ἐπὶ τριάκοντα ἕξ συνεχῆ ἔτη γραμματεία του ἐμψυχώνει τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον αὐτῆς. Εἰς τὴν ἀκαταπόνητον ἐργασίαν καὶ ἀδιάλειπτον φροντίδα τοῦ Κουμανούδη, ἔχοντος βοηθὸν ἐπιμελῆ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθανάσιον, ὀφείλεται ὁ σχηματισμὸς τῶν εὐρυτάτων ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν τῆς Ἑταιρείας, αἱ ὁποῖαι παραχωρηθεῖσαι εἰς τὸ Ἔθνος δωρεὰν ἐπλήρωσαν, ἅμα ἰδρυθέν, τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τοῦ Εὐθυμίου Καστόρχῃ ἐξέδωκεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸ περιοδικὸν «Ἀθήναιον». Ἐπεστάτησεν εἰς πάσας τὰς ἐν Ἀθήναις γενομένας ἀνασκαφὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν καὶ ὑπεστήριξεν ἰδιαιτέρως τὴν προαγωγὴν ἐπιστημόνων ἀρχαιολόγων· ὁ ἴδιος ἰδιαιτέρως ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν ἐπιγραφικὴν ὑπῆρξε τῶν κρατίστων ἐπιγραφικῶν τῆς ἐποχῆς του· νεώτερος ἡσχολήθη καὶ περὶ τὴν ποίησιν. Ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, τῆς Πρωσικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Γοττίγγῃ Ἑταιρείας (Ἀκαδημίας) τῶν Ἐπιστημῶν κτλ. Πρβ. Σπυρ. Βάσσην ἐν «Ἀθηνᾶ» τόμ. 11 (1859) σ. 409 ἔ.

* Κουρουνιώτης Κωνσταντῖνος (1872 -)

Σύμβουλος (1908-1911, 1918-1920 καὶ 1936 -)

Ἀρχαιολόγος καὶ Ἀκαδημαϊκός· ἐγεννήθη ἐν Χίῳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Πρωφείου κληροδοτήματος. Τῷ 1895 διωρίσθη Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων καὶ τῷ 1914 διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος (1914-1920 καὶ 1925-1933), διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου (1922-1925) καὶ ἀπὸ τοῦ 1933 διευθυντὴς τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου. Ἀνέσκαψε εἰς Μπέρεκλα Ἀρκαδίας, τὴν Φιγάλειαν, τὸ Λύκαιον ὄρος, τὴν Ἐρέτριαν, τὸ ἱερόν τοῦ Φαναίου Ἀπόλλωνος ἐν Χίῳ, τὴν Ἐλευσίνα, τῆς ὁποίας ἀπὸ τοῦ 1917 συνεχίζει τὴν τελειωτικὴν ἀνασκαφὴν καὶ τὴν εὐρεῖαν ἐπιστημονικὴν τῶν πορισμάτων αὐτῆς δημοσίευσεν· ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ εἰργάσθη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς (1920-1922) κ.ά. Εἶναι ἐπίτιμον μέλος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Καθιδρύματος καὶ τῆς ἐν Λονδίῳ Society for the Promotion of Hellenic Studies, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας (Ἀκαδημίας) τῆς Γοττίγγης καὶ τῆς ἐν Ρώμῃ Ἀκαδημίας τῶν Lincei.

* Κυπαρίσσης Νικόλαος (1879 -)

Σύμβουλος (1920-1923 καὶ 1930 -)

Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων Ἀττικῆς καὶ Διευθυντὴς τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τοῦ 1924· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Διωρίσθη Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων τῷ 1910. Διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας (1920-1922). Ἐξετέλεσεν ἀνασκαφὰς ἐν Κεφαλληνίᾳ, Ἀχαΐᾳ, Ἀττικῇ κ.ά., ὧν τὰ πορίσματα ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι καὶ τοῖς Πρακτικοῖς ἐν ταῖς Athen. Mitteilungen, Hesperia κ.ά. Ἐξέδωκε ποιητικὴν συλλογὴν «Ὀλυμπιακά».

Κύριλλος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Εὐεργέτης (1866-1870)

Κύριλλος Χαιρωνίδης, Μητροπολίτης Πατρῶν

Εὐεργέτης (1873)

Κωλέττης Ἰ. (1773-1847)

Πρόεδρος (1844-1848)

Ἱατρός καὶ πολιτικός· ἐγεννήθη ἐν Συρράκῃ τῆς Ἠπείρου· ἀνεμίχθη εἰς τὴν ἐπανάστασιν ὡς πολιτικός καὶ στρατιωτικός ἀρχηγός. Διετέλεσε κατ' ἐπανάληψιν ὑπουργός, πρεσβευτὴς ἐν Παρισίοις (1835-1843) καὶ πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος (1843-1845).

(26)

Κωνσταντίνου Ἰωάννα (1909-)

Ἐπιμελήτρια Ἀρχαιοτήτων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Ἐδημοσίευσεν ἀρχαιολ. πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι.

Κωνσταντίνος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1830-1834)

Εὐεργέτης (1849)

Ἰδρυτὴς τῆς ἐν Χάλκῃ ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ἀναδιοργανωτὴς ἐν γένει τῆς Παιδείας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Κωνσταντόπουλος Κωνσταντῖνος (1874-)

Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου ἀπὸ τοῦ 1929 μέχρι τοῦ 1940. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὑπηρετῶν ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ ἀπὸ τοῦ 1894 ὡς ἄμισθος βοηθὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου, διωρίσθη τῷ 1904 βοηθὸς νομισματογνῶμων. Ἐσπούδασε νομισματικὴν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου (1901-1904). Ἠσχολήθη εὐστοχῶτατα ἰδίως περὶ τὰ βυζαντινὰ μολυβδόβουλλα καὶ τὴν βυζαντινὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν, ἐδημοσίευσεν δὲ πλείστας πραγματείας ἐν τῇ Διεθνείᾳ Ἐφημερίδι τῆς Νομισμ. Ἀρχαιολογίας, Ἀρμονία, Βυζαντίδι, Ἐπετηρίδι Ἑταιρείας Βυζαντινῶν σπουδῶν κλπ.

Κωστής Νικόλαος (1805-1861)

Πρόεδρος (1858-1859)

Ἰατρὸς καὶ Καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (1837-1861). Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ. Ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ 1837, ὅτε διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Φαρμακολογίας καὶ Μαιευτικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Διετέλεσεν ἰδιαίτερος ἰατρὸς τοῦ Ὁθωνος, πρόεδρος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου (1837-1850) καὶ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν. Συνέβαλε τὰ μέγιστα εἰς τὴν Θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1854.

Κώττα Βενετία (1901-)

Ἐγεννήθη ἐν Ἀμισῷ τοῦ Πόντου καὶ ἐσπούδασεν ἐν Παρισίοις, ἀσχολεῖται δὲ εἰδικῶς περὶ τὴν Βυζαντινὴν ἀρχαιολογίαν, τῆς ὁποίας πλείονα ζητήματα ἐξήτασεν ἐν πραγματεῖαις δημοσιευθείσαις αὐτοτελῶς ἢ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Αὐτοτελεῖ αὐτῆς ἔργα *L'influence du drame Christian Paschon sur l'art chrétien. Paris 1931.* — *Le théâtre à Byzance. Paris 1931.*

Λαδόπουλος Ἰωάννης Π.

Εὐεργέτης (1870)

Λάκων Βασίλειος (1830-1900)

Σύμβουλος (1894-1898)

Μαθηματικὸς καὶ Καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (1864-1894) γεννηθεὶς ἐν Κέῳ. Ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Παρισίοις. Τῷ 1854 διωρίσθη καθηγητὴς γυμνασίου καὶ ὑφηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πειραματικῆς Φυσικῆς μέχρι τοῦ 1862, ὅτε ὠνομάσθη ἐπίτιμος καθηγητὴς τῆς καθαρᾶς καὶ ἐφηρμοσμένης Μαθηματικῆς καὶ ἔκτακτος τῷ 1863· τακτικὸς τῷ 1868 μέχρι τοῦ 1894 καὶ ἐπίτιμος μετὰ ταῦτα. Παρὰ τὰ μαθηματικὰ ἠσχολήθη καὶ περὶ τὴν φιλολογίαν.

Λάμπας Δημήτριος

Σύμβουλος (1918-1920)

Φιλολόγος καὶ παιδαγωγικός. Ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους. Ἐπανελθὼν διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου Λαρί-

σης καὶ κατόπιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαρασλείου Διδασκαλείου, ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι τοῦ 1914, ὅτε διωρίσθη μέλος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ Ἐπιθετικῷ τῆς Παιδείας· πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου· διετέλεσε γενικὸς διευθυντὴς τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1938. Ἐδημοσίευσεν πλείονας παιδαγωγικὰς πραγματείας καὶ τόμον ἐμμέτρων μεταφράσεων γερμανικῶν ποιημάτων.

Landerer Εαβέριος (1809-1885)

Μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1849-1855)

Γερμανὸς χημικός, καθηγητὴς τῆς χημείας καὶ φαρμακευτικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1837· ἐγεννήθη ἐν Μονάχῳ· κατήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1832 ὡς ἰδιαιτέρος φαρμακοποιὸς τοῦ Ὄθωνος. Ἐπῆρξεν ἐπίσης μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου· ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις.

Leake, Γουλιέλμος Μαρτίνος (1777-1830)

Εὐεργέτης (1844)

Ἄγγλος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς ἐν Thorpehall. Ἀρχικῶς ὑπηρετήσεν ἐν ταῖς δυτικαῖς Ἰνδίασι· τῷ 1779 ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς ὄργανωτὴς τοῦ τουρκικοῦ πυροβολικοῦ καὶ περιηγήθη τὴν Ἀνατολήν. Τῷ 1805-1809 περιώδευσε τὴν Ἑλλάδα διαταχθεὶς νὰ ἐπιμεληθῆ τῆς ἐρεύνης τῆς ἐν γένει γεωγραφικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος. Τῷ 1809 ἐπιστρέψας εἰς Ἀγγλίαν ἐπεδόθη εἰς τὴν κατάταξιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ, νομισματικοῦ καὶ τοπογραφικοῦ ὕλικου του, τὸ ὅποιον ἀπετέλεσε θεμελιώδη σταθμὸν διὰ τὴν τοπογραφίαν ἰδίως τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

*Λεονάρδος Βασίλειος I. (1857-1930)

Σύμβουλος (1899-1914, 1914-1926)

Ἀρχαιολόγος καὶ ἰδίᾳ ἐπιγραφικὸς ἐκ Δημητσάνης· ἐσπούδασεν ἰατρικὴν ἐν Ἀθήναις, ἔπειτα δὲ ἀρχαιολογίαν ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Ἐρλάγγῃ. Ἐπηρετήσεν ἀρχικῶς ὡς ἔφορος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1883-1885), εἶτα δὲ διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς ἔφορος Ἀρχαιοτήτων Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, καὶ κατόπιν Ὀλυμπίας. Κυρίως εἰργάσθη ἐν τῷ Ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ ὡς ἔφορος ἀπὸ τοῦ 1896. Τῷ 1911 διωρίσθη Τμηματάρχης ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ τμήματι τοῦ Ἐπιθετικοῦ τῆς Παιδείας. Ἀπὸ τοῦ 1913 μέχρι τοῦ 1929 ὑπηρετήσεν πάλιν ἐν τῷ Ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ ὡς διευθυντὴς αὐτοῦ. Διευθυντὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος (1910-1922), τῆς ὁποίας ἐξαιρέτως προήγαγε τὴν δημοσίευσιν. Κύριον ἀνασκαφικὸν του ἔργον εἶναι ἡ μακροχρόνιος ἔρευνα τοῦ Ἀμφιαρείου τοῦ Ὠρωποῦ (1884 κέ.) καὶ ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Λυκοσοῦρας. Ἀξιολογώτατος ἐπιγραφικός, λαμπρὸν δὲ αὐτοτελὲς αὐτοῦ σύγγραμμα «ἡ Ὀλυμπία». Πρβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1927-28 (1930, σελ. (22 κέ.).

Lüders Ὄθων (1844-1912)

Σύμβουλος (1896-1904)

Γερμανὸς ἀρχαιολόγος ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1873 ὡς γραμματεὺς τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας. Πρῶτος διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου (1874). Τῷ 1877 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν σπουδῶν τοῦ τότε διαδόχου Κωνσταντίνου. Τῷ 1889 ἐπέστρεψεν εἰς Γερμανίαν ἔνθα ὑπηρετήσεν εἰς τὸ Ἐπιθετικὸν τῶν Ἐξωτερικῶν· ἐπανελθὼν μετ' ὀλίγον διωρίσθη γενικὸς πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν Ἑλλάδι.

Λυκάκης Ἀλέξανδρος (†1926)

Ἀρχιτέκτων ἐργασθεὶς ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τοῦ 1890).

Λυκούδης Ἐμμανουήλ (1849-1925)

Σύμβουλος (1905-1907)

Νομικός καὶ λογοτέχνης· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις· Πρόεδρος Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφέτης ἐν Ἀθήναις μέχρι τοῦ 1895· Νομικός Σύμβουλος τοῦ Κράτους μετὰ ταῦτα μέχρι τοῦ 1905, ὅτε ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας ἵνα δικηγορήσῃ. Παρὰ τὴν νομικὴν ἡσχολήθη καὶ περὶ τὴν λογοτεχνίαν καὶ ἔλαβε τὸ ἔθνικόν ἀριστεῖον τῶν γραμμάτων (1923).

Luynes, Honoré Théodorice Paril-Joseph Duc de (1802-1867)

Εὐεργέτης (1848)

Γάλλος ἀρχαιολόγος· γεννηθεὶς ἐν Παρισίοις. Σωματοφύλαξ τοῦ Καρόλου Ι΄ καὶ κατόπιν ὑποδιευθυντὴς τοῦ Μουσείου τῶν ἑλληνικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων (1825)· ἐλεύθερον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Φιλολογίας ἀπὸ τοῦ 1830· τῷ 1864 περιηγήθη ἐπὶ μακρὸν τὴν Συρίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην. Βουλευτὴς εἰς τὴν ἔθνοσυνέλευσιν τοῦ 1848 καὶ εἰς τὴν νομοθετικὴν τοῦ 1849 καὶ δήμαρχος τοῦ Χ διαμερίσματος τῶν Παρισίων (1851). Κατεῖχε πλουσιωτάτην νομισματικὴν συλλογὴν, ἣν ἐκληροδότησεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων. Ἐγραψε πολλὰς νομισματικὰς μελέτας.

Μαζουρίνης Μητροφάνης

Δωρητὴς (1867)

Ἐγκατεστημένος ἐν Παρισίοις.

Μακαρόνας Χαράλαμπος (1905-)

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων Μακεδονίας· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις· εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1924· ἀνέσκαψεν ἐν Ναούσῃ καὶ Δοϊράνῃ καὶ ἐδημοσίευσεν ἐργασίας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι κ.ἄ.

Μακκᾶς Δημήτριος

Σύμβουλος (1893-1907 καὶ 1918-1920)

Τραπεζιτικός.

Μακρῆς Νικόλαος Ἀθ. (1790-1851)

Εὐεργέτης (1851)

Ἐγεννήθη ἐν Δημητσάνῃ, ἀνεψιὸς τοῦ ἔθνομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄ διδασχθεὶς τὰ πρῶτα γράμματα ἐν τῇ Μονῇ Φιλδσόφου μετέβη εἰς Κισνόβιον τῆς Βεσσαραβίας, ἔνθα ἀπέκτησε σημαντικὴν περιουσίαν, δ' ἧς ἐγένετο μέγας εὐεργέτης τῶν σχολείων τῆς Δημητσάνης, τὰ ὅποια ἔκτισε καὶ ἐπροικοδόμησε διὰ δωρεᾶς τῷ 1847 καὶ διὰ κληροδοτήσεως μετὰ τὸν θάνατόν του.

Μάμουκας Ἀνδρέας (1801-1884)

Σύμβουλος (1849-1852) καὶ μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ συλλόγου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (1849-1855)

Λόγιος γεννηθεὶς ἐν Χίῳ· εἰργάσθη κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὡς γραμματεὺς παρὰ τῷ ναυάρχῳ Μιαούλῃ ἐν τῷ Σπετσιοτικῷ στόλῳ. Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Καποδιστρίου· τῷ 1827 ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Χίου μετὰ τοῦ Φαβιέρου. Τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ 1834 καὶ γενικὸς γραμματεὺς ἀπὸ τοῦ 1859. Ἐδημοσίευσεν εἰς ἔνδεκα τόμους πολῦτιμον Συλλογὴν τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν πολιτευμάτων, νόμων κτλ. καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ Κοραῆ.

Μανᾶκης

Δωρητὴς (1845)

Ὁμογενὴς ἐγκατεστημένος ἐν Σερβίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει.

Μανσόλας Δρόσος (1789-1860)

Ἀντιπρόεδρος 1844-1845

Πολιτικός γεννηθείς ἐν Ἀθήναις καὶ σπουδάσας ἐν Ἰένῃ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἦς καὶ μετέσχε. Κατέλαβε διαφόρους δημοσίας θέσεις. Τῷ 1836 ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

*Μαρινᾶτος Σπυρίδων (1901-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀνατολικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν. Διευθυντὴς τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ἱστορικῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1939. Ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ, καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ βραδύτερον ἐν Γερμανίᾳ. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1919 ὡς ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος κατόπιν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης καὶ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου (1928-1937). Ἐξετέλεσε πλείονας ἀνασκαφὰς προϊστορικῶν μνημείων ἐν Κρήτῃ καὶ διὰ τῆς χορηγίας Goekoorp ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἐδημοσίευσεν δὲ σειρὰν ἐπιστημονικῶν μελετῶν ἐν ἡμετέροις καὶ ξένοις περιοδικοῖς, Ἐπίτιμον μέλος τῆς ἐν Λονδίῳ Society for the Promotion of Hellenic Studies.

Μαρκόπουλος Ἰωάννης (1837-1926)

Εὐεργέτης (1926)

Μηχανικός, ἐπιθεωρητὴς δημοσίων ἔργων. Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν γεφυροποιῶν μηχανικῶν τῶν Παρισίων καὶ τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων τῶν Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἐξῆλθε τῷ 1862, ἀλλὰ τῷ 1878 μετέστη εἰς τὸ τότε συσταθὲν σῶμα τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν.

Μαυρογιάννης Γεράσιμος (1823-1905)

Σύμβουλος (1878-1880)

Λόγιος καὶ ζωγράφος· ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ· ἐν Ἀθήναις τῷ 1860 ἐξέδωκε τὴν ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Ἐλευθερίας». Πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1863. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Τεργέστῃ καὶ γενικὸς πρόξενος ἐν Μασσαλίᾳ (1882-1885) καὶ κατόπιν διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων ἀσχοληθέντων ἐν Ἑλλάδι περὶ τὴν Βυζαντινὴν τέχνην.

Μαυροκορδάτος Γεώργιος Α. (1839-1902)

Εὐεργέτης

Υἱὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου διατελέσας πρεσβευτὴς ἐν Ρώμῃ.

Μενάρδος Σίμος (1872-1933)

Σύμβουλος (1924-1933)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1911-1933) καὶ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας (1928-1933). Ἐγεννήθη ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐσπούδασε φιλολογίαν καὶ νομικὰ ἐν Ἀθήναις. Διετέλεσε διευθυντὴς τῆς ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου Σχολῆς μέχρι τοῦ 1898, ὅποτε παραιτηθεὶς ἐδικηγόρησε. Τῷ 1907 διωρίσθη ἐπόπτης τῆς Παιδείας τῆς Κύπρου καὶ ἴδρυσε τὸ Κυπριακὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ἐν Λευκωσίᾳ. Τῷ 1908 διωρίσθη ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς μεταγενεστέρως Ἑλληνικῆς ἐν Ὁξφόρδῃ μέχρι τοῦ 1911, ὅτε ἐκλήθη καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐδίδαξεν ἐπίσης τῷ 1919 ἐν τῷ Kings College τοῦ Λονδίνου περὶ νεωτέρας ἑλληνικῆς ποιήσεως ὡς καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Cambridge. Ἐγραψε λαμπρὰς μελέτας περὶ τῆς Κυπριακῆς διαλέκτου καὶ περὶ τῶν τοπωνυμιῶν τῆς Κύπρου, Στέφανον ἦτοι ἐκλογὰς ἀρχαίων ποιημάτων ἐν μεταφράσει (1924), Ἐπιγράμματα (1930). Μετέ-

(30)

φρασεν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας τοῦ Gilbert Murray. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐξεδόθη ἐκ τῶν καταλοίπων αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μετ' ἐπεξεργασίαν τοῦ Ἰω. Συκουτρῆ τὸ σύγγραμμα τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς.

Μεσθενεὺς Ἐμμανουὴλ (†1848)

Σύμβουλος (1844-1848)

Ἐφέτης

Μεσολωρᾶς Ἰωάννης (1851-)

Σύμβουλος (1920-1922)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ὁμιλητικῆς καὶ λειτουργικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. Τῷ 1881 ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς Συμβολικῆς καὶ τῷ 1898 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς πρακτικῆς Θεολογίας μέχρι τοῦ 1923 καὶ μετὰ ταῦτα ὁμότιμος. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀπόρων παιδῶν τοῦ Παρνασσοῦ, Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν φίλων τοῦ Λαοῦ, ὅπου ἐδίδαξεν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν. Ἐπίσης ἐδίδαξεν ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ (1885-1893). Πρβ. Δ. Μπαλάνου Ἱστορία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1937) σ. 12. 44.

Μεσσηνέζης Ἰωάννης (1822-1896)

Σύμβουλος (1876-77)

Πολιτικὸς, γεννηθεὶς καὶ ἀποθανὼν ἐν Ναυπλίῳ. Ἐσπούδασε νομικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Παρισίοις ἤρξατο πολιτευόμενος ἀπὸ τοῦ 1863, ἐχρημάτισε δὲ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Παιδείας (1867).

* **Μηλιάδης Ἰωάννης** (1895-)

Ἀρχαιολόγος, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων διορίσθη τῷ 1925 ἀνέσκαψεν ἐν Ἀγρινίῳ, Ἀμβρακίᾳ, Νικοπόλει κ. ἄ. ἐδημοσίευσεν δὲ τὰ πορίσματα αὐτῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας καὶ ἐν τῷ Ἀρχ. Δελτίῳ.

Μητσόπουλος Ἡρακλῆς (1816-1892)

Μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1851-1855)

Φυσικὸς, καθηγητὴς τῆς ζωολογίας, ὄρυκτολογίας καὶ γεωλογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἐγεννήθη ἐν Πάτραις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως φιλοσοφίαν καθόλου καὶ εἰδικῶς φυσικὰς ἐπιστήμας. Ἐπανελθὼν διορίσθη τῷ 1845 ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς φυσιογραφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τακτικὸς ἀπὸ τοῦ 1847. Ἐπίσης ἐδίδαξεν ἐν τῇ Ριζαρείῳ καὶ τῷ Ἀρσακείῳ λογικὴν καὶ ψυχολογίαν. Ὑπῆρξε ἰδρυτὴς καὶ διὰ βίου διευθυντὴς τοῦ ζωολογικοῦ Μουσείου.

Μητσόπουλος Χρῖστος (1870-1935)

Σύμβουλος (1920-1923)

Πολιτευτὴς σπουδάσας νομικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Παρισίοις. Ὑπηρέτησεν εἰς τὸν διπλωματικὸν κυρίως κλάδον (Παρισίοις, Κωνσταντινουπόλει, Ρουμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ) καὶ διετέλεσε ἐπιτετραμμένος ἐν Ρώμῃ. Βουλευτὴς Ἀττικῆς (1916, 20-22).

Μιστριώτης Γεώργιος (1840-1916)

Ἀντιπρόεδρος (1909-1915)· Σύμβουλος (1894-1909)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1875-1916). Ἐγεννήθη ἐν Τριπόλει καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Λειψίᾳ καὶ Βερολίῳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους. Ἐπανελθὼν ἐκ Γερμανίας διορίσθη ὑφηγητὴς ἐν τῷ Πανεπι-

στημίω τῷ 1868, ἔκτακτος καθηγητῆς τῷ 1869 καὶ τακτικὸς ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι τοῦ 1910, ὅτε ἀπεχώρησεν ὀνομασθεὶς ὁμότιμος· ἐξηκολούθησεν ὁμως νὰ διδάσκη μέχρι τοῦ θανάτου του καὶ ὑπῆρξεν ἀκαταπόνητος ἐκδότης ἀρχαίων ἐλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων καὶ συγγραφεὺς μεγάλης Ἑλληνικῆς Γραμματολογίας.

Μιτσὸς Μάρκελλος (1908-)

Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ, ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ, διατελεῖ δὲ ἐπιμελητῆς ἀρχαιοτήτων ἀπὸ τοῦ 1931. Ἐγραψεν ἀρχαιολογικὰς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι.

Montpensier, Ἀντώνιος Φίλιππος Λουδοβίκος τῆς Ὁρλεάνης duc de, (1824-1890)

Δωρητῆς (1846)

Πέμπτος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου Φιλίππου ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1845.

* Μπακαλάκης Γεώργιος (1908-)

Ἐπιμελητῆς ἀρχαιοτήτων ἐν Καβάλα ἀπὸ τοῦ 1933. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπούδασε δὲ ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Ἀνέσκαψεν ἐν Ἀγίῳ Κοσμᾷ Ἀττικῆς μετὰ τοῦ Γ. Ε. Μυλωνᾶ, ἐν Καβάλα, Καλαμίτση κᾶ, ἐδημοσίευσε δὲ ἐκτενῶς τὰ πορίσματα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι καὶ τοῖς Πρακτικοῖς.

Μπαλᾶνος Νικόλαος (1860-)

Σύμβουλος (1927-)

Ἀρχιτέκτων καὶ διευθυντῆς τῆς ἀναστήλωσεως καὶ συντηρήσεως τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τοῦ 1895. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Σχολῇ τῶν Γεφυροποιῶν. Ἀρχικῶς ὑπηρετήσας εἰς τὰ δημόσια ἔργα ἐγένετο νομομηχανικὸς Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ 1895. Ἀπὸ τοῦ 1911 μέχρι τοῦ 1930 διηύθυνε τὸ ἀρχιτεκτονικὸν τμήμα τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. Ἔργον τοῦ Μπαλάνου εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ ἀναστήλωσις τῶν Προπυλαίων (1908-1912), τοῦ Ἐρεχθείου, τῆς Β πλευρᾶς τῆς περιστάσεως τοῦ Παρθενῶνος καὶ κατὰ μέγιστον μέρος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης, μετὰ τὴν γενομένην διάλυσιν τούτου καὶ τὴν στερέωσιν τοῦ βράχου καὶ τοῦ πύργου, ἐφ' οὗ ἴσταται ὁ ναός. Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Würzburg. Σύγγραμμα αὐτοῦ «Les monuments de l'Acropole, relèvement et conservation». Paris 1937.

Μπαλτατζῆς Γεώργιος (1866-1922)

Σύμβουλος (1920-1922)

Πολιτικὸς γεννηθεὶς ἐν Σμύρνῃ καὶ σπουδάσας νομικὰ ἐν Ἀθήναις. Ὑπηρετήσας κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν Κωνσταντινουπόλεως, διωρίσθη κατόπιν νομάρχης τῷ 1902 ἐξελέγη βουλευτῆς ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν (1908), τῆς Συγκοινωνίας (1915) καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν (1920-1922). Τῷ 1921 μετέβη εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον πρὸς διακανονισμὸν τοῦ μικρασιατικοῦ ζητήματος.

Μπέλιος Κωνσταντῖνος Δ. (1779-1838)

Ὁ σχῶν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας Μεγαλέμπορος ἐν Βιέννῃ ἀπὸ τοῦ 1808 καταγόμενος ἐκ Λινοτοπίου τῆς Μακεδονίας. Μέγας εὐεργέτης τῆς Μακεδονίας ἰδίως, ἰδρυτῆς τοῦ Βελιείου κληροδοτήματος πρὸς μὀρφωσιν νέων Μακεδόνων· τῷ 1817 ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ βαρῶνου παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας· εἰς τὴν Ἑλλάδα κατήλθε τῷ 1836 (βλ. Α. Χατζῆν, ΠΑΕ 1929, 35).

Μπενάκης Αντώνιος Έμμ. (1870-)

Ἀντιπρόεδρος (1933-)

Ἰδρυτής τοῦ ἀξιολογωτάτου Μουσείου Μπενάκη (1931), εἰς τὸ ὁποῖον ἐδώρησε τὰς ἰδίας συλλογὰς καὶ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας Μπενάκη τὸ οἶκμα, ἐν ᾧ τοῦτο στεγάζεται. Ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Ὁξφόρδῃ ἡσυχολήθη περὶ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ οἴκου Χωρέμη-Μπενάκη ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστάθη ἀπὸ τοῦ 1926 πρωτοστατῶν εἰς ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν. Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν φίλων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἀπὸ τοῦ 1936. Ἐχρημάτισεν Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

Μπεναρδάκης Δημήτριος (1800-1870)

Εὐεργέτης ἐπίτιμος ἀντιπρόεδρος (1860)

Ἐθνικὸς εὐεργέτης καταγόμενος ἐκ Κρήτης καὶ γεννηθεὶς ἐν Ταϊγανίῳ τῆς Ρωσίας. Ἀρχικῶς ὑπηρετήσεν εἰς τὸν ῥωσικὸν στρατὸν ἀλλὰ παραιτηθεὶς ἀφωσιώθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὴν περιουσίαν του ἐχρησιμοποίησεν κυρίως εἰς ἐθνικοὺς σκοποὺς ἐκληροδότησε σημαντικὸν ποσὸν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἄλλο πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν. Παρέσχεν ὑποτροφίας εἰς Ἕλληνας καὶ ἐβοήθησε ποικιλοτρόπως τοὺς ἐν Ρωσίᾳ ἁμογενεῖς.

Μπούδας Ἰωάννης (1866-1925)

Ἀρχιτεχνίτης τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ Ἐργαστηρίου τῶν ἐκμαγείων. Εἰργάσθη ἐν Ἀθήναις, Δελφοῖς, Δήλῳ, Ἐπιδαύρῳ καὶ Σπάρτῃ, διεκρίθη δὲ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἐκμαγείων καὶ διὰ τὴν εὐστοχὸν ἀναπαράστασιν ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων ἐν Μουσείοις ἰδίᾳ ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Δελφοῖς.

Μυλωνᾶς Γεώργιος Έμμ. (1898-)

Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας, διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ. Διετέλεσε τῷ 1925-1928 γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Ἀπὸ τοῦ 1929 μετέβη εἰς Ἀμερικὴν ὡς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας, ἀρχικῶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Σικάγου, ἔπειτα τοῦ Cincinnati, ἀκολούθως ἐν Saint-Louis, Mo. ἀπὸ δὲ τοῦ 1939 ἐν τῷ ἐν Urbana Ill. Πανεπιστημίῳ. Ἀνέσκαψεν ἐν Ὀλύμφῳ τῷ 1928, ἔπειτα ἐν Ἀγ. Κοσμῷ Ἀττικῆς, Ἐλευσίνι, Ἀκροποτάμῳ Μακεδονίας κυρίως προϊστορικοὺς συνοικισμοὺς, περὶ τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσεν σημαντικὰς μελέτας.

* Μυλωνᾶς Κυριακὸς (1836-1914)

Σύμβουλος (1881-1884, 1886-1890, 1892-1895)

Ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς ἐν Σμύρνῃ καὶ σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ. Ἀπὸ τοῦ 1866 ἐτάχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀρχαιολογίας, τῷ 1868 διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῆς μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, καὶ τῷ 1876 ἐγένετο ὕψην τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀπὸ τοῦ 1883 διευθυντὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἣν προήγαγεν ἐπιζήλως. Ἐξετέλεσεν ἐκ μέρους τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας ἀνασκαφὰς ἐν Διπύλῳ (1890), καὶ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Ἀττάλου (1898-1902). Τῷ 1895 προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως κατέταξε μέρος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Ἐδημοσίευσεν πλείονας πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας ἐν τῷ Bulletin de correspondance hellénique, ἐν ταῖς Athen. Mitteilungen κ.ἄ.

Νεγροπόντης Μενέλαος (†1892)

Εὐεργέτης (1877-1883)

Ὁμογενὴς ἐν Γαλαζίῳ καὶ κατόπιν ἐν Ἀθήναις.

Νεγροπόντης Όδυσσεύς (†1880)

Ευεργέτης (1877-1880)

Άδελφός του Μενελάου Νεγροπόντη εγκατεστημένος εν Γαλαζίω της Ρουμανίας και κατοπιν εν Αθήναις.

Νερούλος Ίακωβάκης Ρίζος (1778-1844)

Ίδρυτής εταίρος και πρώτος Πρόεδρος (1837-1844) μέλος του επιστημονικού Συλλόγου της Αρχαιολογικής Έταιρείας (1848 - 1855).

Πολιτικός και δραματικός συγγραφέυς γεννηθείς εν Κωνσταντινουπόλει. Αρχικώς κατέλαβεν ανώτατα αξιώματα παρά τοις ήγεμόσι της Μολδαβίας (μέγας ποστέλνικος) και τη Ύψηλη Πύλη· έμυήθη εις την Φιλικήν Έταιρείαν από του 1816. Τῷ 1822 απήλθεν εις την Εύρώπην· εύρισκόμενος εν Γενεύη τῷ 1826 έδωκε σειράν διαλέξεων περί της νεωτέρας Έλληνικής Λογοτεχνίας, αι όποιαι απέτέλεσαν τὸ έργον του Cours de litterature grecque moderne (1827). Εις την Έλλάδα κατήλθε μετά του Καποδιστρίου και διωρίσθη αρχικώς έκτακτος έπίτροπος των Κυκλάδων. Τῷ 1828 ήτο γραμματεύς της εν Αργει Έθνοσυνελεύσεως και κατοπιν Ύπουργός των Έξωτερικων, του Έμπορικού Ναυτικού και της Παιδείας, εν η̄ τελευταία θεσει έπραγμάτωσε την σκέψιν του Κ. Μπελίου και έγένητο ιδρυτής της Αρχαιολογικής Έταιρείας και πρώτος αυτής πρόεδρος. Τῷ 1844 απήλθε πρεσβευτής εις Κωνσταντινούπολιν, όπου και απέθανε. Τίνας ύπηρεσίας προσήνεγκε προς την Έταιρείαν ό Νερούλος έξαιρει δια θερμων λέξεων ό Εύθ. Καστόρχης εν τη Ίστορικῇ έκθέσει των πράξεων της Αρχ. Έταιρείας σελ. 10 έ.

Νικολαΐδης Γεώργιος Μ. (1820 - 1907)

Β' Αντιπρόεδρος (1895-1907) Σύμβουλος (1883-1895)

Λόγιος και φιλάρχιος καταγόμενος εκ Κρήτης· έσπούδασε νομικά εν Πίζη· εν Φλωρεντία έπέδóθη και εις αρχαιολογικάς μελέτας. Συνειργάσθη κατά τας ανασκαφάς της Αρχαιολογικής Έταιρείας εν Όλυμπειῷ, Ακροπόλει κ̄. Μετέσχεν ενεργῶς του Κρητικού άγωνος αποτελων μέλος πασων των έπιτροπων των εν Αθήναις Κρητων. Ήσχολήθη ιδιαιτέρως έπίσης περί την στρατηγικήν διασκευήν και την τοπογραφίαν της Ίλιάδος, περί των όποιων έξέδωκε γαλλιστί μελέτην (1867).

* Ξανθουδίδης Στέφανος (1864 - 1928)

Αρχαιολόγος και μεσαιωνοδίφης· έγεννήθη εν Αβδου του νομου Ηρακλείου Κρήτης και σπουδάσας φιλολογίαν εν Αθήναις ύπηρετήσεν αρχικώς εν τοις γυμνασίοις Νεαπόλεως και Ηρακλείου. Ως γραμματεύς του «Φιλεκπαιδευτικού συλλόγου» συνειργάσθη μετά του Ίωσήφ Χατζηδάκη δια την αρχαιολογικήν κίνησιν της Κρήτης και έγένητο έφορος αρχαιοτήτων της Κρητικής Πολιτείας (1900-1915) ειτα έφορος της δεκάτης Αρχαιολογικής περιφέρειας της Ελλάδος (Κρήτης εκτός Κνωσσοῦ και Μουσείου Ηρακλείου) (1915-1923) και κατοπιν διευθυντής του Μουσείου Ηρακλείου (1923-1928). Ανέσκαψε πλείστους τόπους της Κρήτης· ήσχολήθη έπίσης έμβριθέστατα περί την μεσαιωνικήν ιστορίαν και την γλώσσαν της νήσου, της όποιας έγένητο των κρατίστων έρευνητων καταλιπων προς άλλοις πολλοις και την άρίστην κριτικήν και έρμηνευτικήν έκδοσιν του Έρωτοκρίτου. Αυτοτελές αρχαιολογικόν αυτόῦ σύγγραμμα The Vaulted Tombs of Messara. Πρβ. Ι. Χατζηδάκη, Ίστορία του Κρητικού Μουσείου. Γ. Π. Οικονόμον Πρακτ. της Ακαδημίας Αθηνων 1928 σ. 628 έ.

* Ευγγόπουλος Ανδρέας (1891 -)

Σύμβουλος (1936-1938)

Έφορος των βυζαντινων Αρχαιοτήτων, από δε του 1940 τακτικός καθηγητής της Βυζαντι-

νης ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Θεσσαλονίκης· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις φιλολογίαν καὶ ἐν Παρισίοις ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς τέχνης παρὰ τῷ Ch. Diehl καὶ G. Millet· εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1921 ὡς ἐπιμελητῆς ἀρχαιοτήτων, ἐγένετο δὲ κατόπιν Ἔφορος τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Θεσσαλονίκη ἀρχικῶς (1926) καὶ ὕστερον ἐν Ἀθήναις (1928). Ἀνέσκαψεν ἐν Σέρραις, Καλαμπάκῃ, Θεσσαλονίκη, Κοζάνη, Παλαιοπόλει Κερκύρας, Γερακίῳ κ.ά., ἐδημοσίευσε δὲ πολλὰς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχαιολ. Δελτίῳ, τῇ Ἐπετηρίδι Βυζαντ. σπουδῶν, Πρακτικοῖς Ἀρχ. Ἐταιρείας, αὐτοτελῶς δὲ ἔκτενῃ Κατάλογον τῶν εἰκόνων τοῦ Μουσείου Μπενάκη.

Οἰκονομίδης Βασίλειος Τ. (1814 - 1894)

Σύμβουλος (1858) καὶ μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου (1851-1855)

Ἐπιφανέστατος νομοδιδάσκαλος καὶ δικαστικὸς γεννηθεὶς ἐν Βυτίνῃ τῆς Γορτυνίας. Ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐπεδόθη ἀρχικῶς εἰς φιλολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς σπουδὰς, εἶτα δὲ εἰδικῶς εἰς τὴν νομικὴν· ἐγένετο τῷ 1843 διδάκτωρ ἐν Μονάχῳ. Ἄμα κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα διωρίσθη ὑφηγητῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου καὶ συγχρόνως πρωτοδίκης· τῷ 1846 ἐγένετο ἔκτακτος καθηγητῆς, τῷ 1847 ἐπίτιμος τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μέχρι τοῦ 1874, ὑπηρετῶν ἄμα ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ, ἐν ᾧ ἔφθασεν εἰς ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου (1861). Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης παρητήθη ὑπὲρ τῆς δικαστικῆς θέσεως ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (1867-1873).

*** Οἰκονόμος Ἀντώνιος (1850 - 1902)**

Σύμβουλος (1891-1902)

Τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1892-1902)· ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως γενόμενος μαθητῆς τοῦ Ἐρρίκου Brunh. Ὑπηρετήσεν ἀρχικῶς ὡς γυμνασιάρχης ἐν Θεσσαλονίκη (1880-86). Ἀνέσκαψεν ἐν τῷ Κεραμεικῷ δαπάναις τῆς Ἐταιρείας (1896-1897).

*** Οἰκονόμος Γεώργιος Π. (1883 -)**

Γραμματεὺς (1924 -)

Τακτικὸς Καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας εἶναι μέλος ἀπὸ τοῦ 1926. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασε μετὰ τὰς Ἀθήνας ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ὡς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ (1903-1908). Τῷ 1908 διωρίσθη βοηθὸς παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ τῶν Ἀρχαιοτήτων, τῷ 1910 Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων, τῷ 1923 Διευθυντῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ τῷ 1928 ἐξελέγη Καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐγένετο ἐπίσης Διευθυντῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου (1930-1933). Διευθυντῆς τοῦ Τμήματος τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τοῦ 1937 καὶ Γενικὸς Διευθυντῆς Ἀρχαιοτήτων, Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1938. Ἀνέσκαψεν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν, τῷ Κεραμεικῷ, ἐν Κεφαλληνίᾳ, Μεσσηνίᾳ, Θισόᾳ, Πέλλῃ, Κλαζομεναῖς, Βάρῃ τῆς Ἀττικῆς κ.ά. Ἐπίτιμον μέλος τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι Ἀμερικανικοῦ, Ἀρχαιολογικοῦ Καθιδρύματος καὶ τῆς ἐν Λονδίῳ Society for the Promotion of Hellenic Studies, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας καὶ τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βουδαπέστης. Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου (1937). Πραγματεῖαι αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχ. Δελτίῳ, τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἐταιρείας καὶ τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ταῖς Athenische Mitteilungen, τοῖς Monuments et mémoires Piot κ.ά.

Οικονόμος ό έξ Οικονόμων Κωνσταντίνος (1780-1857)

Μέλος του 'Επιστημονικού Συλλόγου της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας (1848-55)

Μέγας Οικονόμος και γενικός ιεροκλήρυξ της 'Εκκλησίας. 'Εγεννήθη έν Τσαριτσάνη της 'Ελασσόνας έκ πατρός ιερέως' χειροτονηθείς οίκονόμος της 'Επισκοπής 'Ελασσόνας τῷ 1808 μετέβη ώς διδάσκαλος είς τό γυμνάσιον της Σμύρνης, εκείθεν είς Μυτιλήνην και Κωνσταντινούπολιν και τέλος είς Πετρούπολιν κληθείς ύπό του αυτοκράτορος 'Αλεξάνδρου. Είς τήν 'Ελλάδα κατήλθε τῷ 1834, άφοσιώθη δέ έκτοτε είς τήν συγγραφήν και τό κήρυγμα διακριθείς επί βαθεία 'Ελληνομαθεία και έπιστημονική έμβριθεία και εύρυμαθεία. Πρβ. Δ. Σ. Μπαλάνον έν Μεγ. 'Ελλην. 'Εγκυκλοπαιδεία έν λ. και έν Πραγματεΐαις της 'Ακαδημίας 'Αθηνών τόμ. 5^ο άρ. 1.

Οικονόμος Παναγιώτης Π. (1852-1931)

Σύμβουλος (1911-1917)

Παιδαγωγικός, έγεννήθη έν Ζυγοβιστίω της Γορτυνίας, έσπούδασεν επί διειτΐαν έν τῷ Πανεπιστημίω τών 'Αθηνών, μετά δέ ταύτα έπιτυχών έν διαγωνισμῷ του Συλλόγου πρός διάδοσιν τών 'Ελληνικών γραμμάτων μετέβη ώς ύπότροφος αυτού είς Γερμανίαν, όπου έσπούδασεν είδικώς παιδαγωγικήν και φιλοσοφίαν έν τοίς Πανεπιστημίοις της Λειψίας και της 'Ιένης, όπου έγένετο και διδάκτωρ. Μετά τήν επάνοδον αυτού διετέλεσε διευθυντής του προτύπου σχολείου της Θεσσαλονίκης, διευθυντής τών Διδασκαλείων Θεσσαλίας, Πειραιώς και 'Αθηνών, Γενικός Διευθυντής της δημοτικής εκπαιδύσεως έν τῷ 'Υπουργείω της Παιδείας, Γενικός Διευθυντής της 'Εκπαιδύσεως έν Κρήτη, ένθα και συνέταξε τον οργανωτικόν εκπαιδευτικόν νόμον τῷ 1903. 'Εδίδασεν επί μακρόν παιδαγωγικήν και έν τῷ 'Αρσακείω τών 'Αθηνών. 'Υπήρξεν ό κύριος εισηγητής του έπιστημονικού παιδαγωγικού συστήματος του 'Ερβάρτου είς τήν 'Ελλάδα, δι' ού κατελύθη ή πρότερον κρατούσα άλληλοδιδασκτική μέθοδος του Lancaster. 'Εδημοσίευσε πλείονας παιδαγωγικάς πραγματεΐας και διδακτικά βιβλία συνεχούς ύλης, είλημμένης έκ της 'Ελληνικής 'Ιστορίας ώς και ίδιον περιοδικόν «'Εκπαίδευσις». Πρβ. τό άρθρον αυτού Neugriechisches Schulwesen έν τῷ Enzyklopädisches Handbuch der Pädagogik² του Wilhelm Rein τόμ. VI σ. 180-230. 'Ωσαύτως 'Ιω. Καλιτσουνάκη έν «'Αθηνά» τόμ. (43) 1932 σ. 217-220.

Οικονόμος Σοφοκλής (1808-1877)

Μέλος του έπιστημονικού Συλλόγου της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας (1851-1855)

'Ιατρός, φιλόσοφος και θεολόγος, υίός του Κωνστ. Οικονόμου του έξ Οικονόμων' έγεννήθη έν Τσαριτσάνη και άνετράφη έν Σμύρνη. 'Εξεπαιδύθη έν Βιέννη και Βερολίνω όπου άνηγορεύθη διδάκτωρ της 'Ιατρικής. 'Εγκατασταθείς έν Ναυπλίω άρχικώς και κατόπιν έν 'Αθήναις έξήσκει δωρεάν τήν Ιατρικήν άσχολούμενος περι τήν συγγραφήν ίδίων έργων και περι τήν έκδοσιν έργων του πατρός του.

*'Ορλάνδος Κ. 'Αναστάσιος (1890-)

Σύμβουλος (1927-)

'Αρχιτέκτων και άρχαιολόγος. Τακτικός καθηγητής της 'Αρχιτεκτονικής και ρυθμολογίας έν τῷ Πολυτεχνείω άπό του 1920, άπό δέ του 1939 της Βυζαντινής άρχαιολογίας έν τῷ Πανεπιστημίω τών 'Αθηνών, 'Ακαδημαϊκός και Διευθυντής της άναστηλώσεως τών αρχαίων μνημείων έν τῷ 'Υπουργείω Παιδείας. 'Εγεννήθη έν 'Αθήναις και έσπούδασεν άρχιτεκτονικήν και φιλολογίαν. 'Ανέσκαψε κλασσικά και βυζαντινά μνημεία πλείστων τόπων της 'Ελλάδος, ώς διευθυντής δέ της άναστηλώσεως έξετέλεσε πάσας τās έκτός της 'Ακροπόλεως γενομένης έν 'Ελλάδι άναστηλώσεις, ίδία δέ τās έν Μυστρά. 'Εδημοσίευσε πλείονας μελέτας άρχιτεκτονικάς και έπιγραφικάς περι μνημείων αρχαίων και

μεσαιωνικῶν τοῦ Σουνίου, τῆς Στράτου, τοῦ Πτόφου, τῆς Λέσβου, τῆς Χίου, τῆς Δήλου, τῆς Καστορίας, τῆς Σικυῶνος, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Ἀλιφείρας κ. ἄ. Ἐκδίδει ἀπὸ τοῦ 1935 ἴδιον περιοδικὸν «Ἀρχεῖον βυζαντινῶν καὶ μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος», περιλαμβάνον ἀποκλειστικῶς τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ ἐργασίας.

Ὁρλάνδος Ἰωάννης († 1852)

Ἰδρυτῆς ἐταῖρος

Ἐγεννήθη ἐν Σπέτσαις· πλουσιώτατος γενόμενος ἐκ τῆς ναυτιλίας διέθεσε πλοῖα καὶ χρήματα κατὰ τὸν ἀγῶνα· πρόεδρος τοῦ βουλευτικοῦ κατὰ τὴν ἐν Ἄστρει ἐθνικὴν συνέλευσιν.

Παγανέλης Σπυρίδων († 1933)

Σύμβουλος (1915-17, 1910-35)

Λογοτέχνης καταγόμενος ἐκ Μυκόνου. Ἐνθουσιώδης ὑμνητῆς τῶν ἀρχαίων τόπων Δελφῶν, Δήλου, Ὀλυμπίας κλπ. Ἐχρημάτισε Γενικὸς Πρόξενος ἐν Φιλιππουπόλει καὶ Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης ἐν Ἀθήναις.

Πάϊκος Ἀλέξανδρος (1776-1880)

Ἰδρυτῆς ἐταῖρος

Πολιτικὸς γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ σπουδάσας νομικὰ ἐν Παδοῦῃ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν Γερμανίᾳ· ὑπηρετήσας κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὸν Ὑψηλάντην. Ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς (1854) καὶ εἰσαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου μέχρι τοῦ 1863.

Παλαμίδης Ρήγας (1794-1872)

Ἰδρυτῆς ἐταῖρος

Ἐγεννήθη ἐν Τριπόλει καὶ μετέσχεν τῆς ἐπαναστάσεως ὡς στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς ἡγέτης· ἐπὶ Καποδιστρίου ὑπῆρξε μέλος τοῦ Πανελληνίου συμβουλίου καὶ γεροϋσιαστής· ἐπὶ Ὄθωνος διωρίσθη νομάρχης καὶ σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὑπουργὸς μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1843, βουλευτῆς Μαντινείας, Πρόεδρος τῆς Βουλῆς (1845 καὶ 46) Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν (1847, 1854 καὶ 59).

Παλάσκας Λεωνίδας Χρ. (1819-1880)

Ἀξιωματικὸς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ· ἐγεννήθη ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῇ ναυτικῇ Σχολῇ τῆς Βρέστης ἐν Γαλλίᾳ (1835-1838) τῇ φροντίδι τοῦ Κωλέττη· ὑπηρετήσας μέχρι τοῦ 1844 εἰς τὸ Γαλλικὸν ναυτικόν, κατετάχθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὡς ὑποπλοίαρχος· τῷ 1863 ἠκολούθησεν τὸν Ὄθωνα εἰς τὴν ἐξορίαν· ἐπανελθὼν τῷ 1865 διωρίσθη κυβερνήτης τῆς «Σαλαμίνιας» καὶ κατόπιν τῆς «Ἀφροέσσης»· ὑπηρετήσας ἐπίσης ὡς γενικὸς γραμματεὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ βραχὺν χρόνον ἐγένετο Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν (1899). Ἦτο κάτοχος ἐξαιρετικῆς μορφώσεως καὶ ἐλληνομαθείας, μελετήσας δὲ τὸ ὥρολόγιον τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου ἐδημοσίευσεν γαλλιστὶ ἐκθεσιν περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τοῦ 1845 σ. 247 κέ.

Παναγιωτάκης Ἀνδρέας (1883-)

Ἀρχιτεχνίτης γλύπτης τῶν Μουσείων τοῦ Κράτους. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῇ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν, ἔνθα ἐτιμήθη διὰ τοῦ Χρυσοβεργείου καὶ Θωμαΐδειου βραβείου. Εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν τῷ 1907 εἰργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Π. Καλοῦδη, ὃν καὶ διεδέχθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Εἰργάσθη ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἐπιδαύρου, ἐν Τεγέᾳ, ἐν Θέρμῳ, Κερκύρα, Πρεβέζῃ, Βόλῳ κ.ἄ. Ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ Ἐθνικῷ μουσεῖῳ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου κατὰ τὴν συγκόλλησιν τοῦ ἐκ τοῦ Ἀρτεμισίου χαλκοῦ ἀγάλματος τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Παιδὸς ἰπέως παρέσχεν πολὺτιμον καλλιτεχνικὴν συμβολήν. Ἔργον αὐτοῦ εἶναι ἡ συγκόλλησις καὶ ἀναστήλωσις τοῦ λέοντος τῆς Ἀμφιπόλεως.

Πανταζίδης Γεώργιος (1827-1900)

Σύμβουλος (1869-1870)

Καθηγητής τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1875-1900)· ἐγεννήθη ἐν Κρουσόβῳ τῆς Μακεδονίας. Ἀπὸ τοῦ 1847, ὡν ἔτι φοιτητῆς τῆς φιλολογίας, ἐδίδαξεν ὡς σχολάρχης ἐν Μακεδονίᾳ· ἐκεῖθεν ἐστάλη εἰς Γερμανίαν ὑπὸ τῆς Κοινότητος Σερρῶν. Ἐπιστρέψας ἐδίδαξεν ἀκόμη εἰς Μακεδονίαν (1858-1861) καὶ εἶτα κατήλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου διωρίσθη καθηγητῆς γυμνασίου καὶ εἶτα διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης μέχρι τοῦ 1875, ὅτε ἐξελέγη καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον Ὀμηρικὸν λεξικὸν καὶ Γυμνασιακὴν Παιδαγωγικὴν.

Πανταζοπούλου Ἀντωνία

Λογιστὴς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας ἀπὸ τοῦ 1935, προηγουμένως δὲ βοηθὸς τοῦ γραφείου ἀπὸ τοῦ 1920. Ἐγεννήθη ἐν Τριπόλει, τὰς δ' ἐγκυκλίους αὐτῆς σπουδὰς διήνυσεν ἐν Ἀθήναις, ὅπου συνεχίζουσα τὰς σπουδὰς τῆς ἔλαβε πτυχίον διδασκαλίας καὶ μετὰ ταῦτα πτυχίον Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

* Παπαβασιλείου Γεώργιος (1846-1915)

Σύμβουλος (1899-1915)

Φιλολόγος ἀσχοληθεὶς καὶ περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἐγεννήθη ἐν Χαλκίδι. Ὑπηρετήσεν ὡς Καθηγητῆς καὶ ἀπὸ τοῦ 1877 Γυμνασιάρχης ἐν Ἀθήναις· ἐ χρημάτισε πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως. Γενόμενος ἐπὶ μακρὸν σύμβουλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀσχοληθῇ περὶ τὰς ἀρχαιότητας ἰδίως τῆς πατρίδος τοῦ Εὐβοίας (1902-1912), τῆς ὁποίας ἀνέσκαψε πλείστους τόπους. Σύγγραμμα αὐτοῦ: Περὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ἀρχαίων τάφων (1910).

Παπαγεωργίου Φιλώτας Τ. (1882-)

Σύμβουλος (1932-)

Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας. Ἐγεννήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ τῷ 1882 καὶ ἐσπούδασε νομικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Κωνσταντινουπόλει. Δικηγορήσας ἐν Θεσσαλονίκῃ μέχρι τοῦ 1917 εἰσῆλθε εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον γενόμενος Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν ἐν Κορίνθῳ. Ἐν τῷ στρατεύματι ὑπηρετήσεν εἰς τὸ σῶμα τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης ὡς ταγματάρχης καὶ ἀντισυνταγματάρχης. Ἐξελέγη βουλευτῆς Θεσσαλονίκης (1926-1928) καὶ ἐγένετο ἐν τῇ οἰκουμενικῇ κυβερνήσει γενικὸς εἰσηγητῆς τοῦ περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θεσμοῦ. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1929 ἐξελέγη Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

Παπαδάκης Γεώργιος († 1876)

Σύμβουλος (1863-1875)

Καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1850-1876). Παρηκολούθει συστηματικῶς, ὡς σύμβουλος, τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἐκπονῶν τὰ ἀναγκαῖα σχέδια, μετέβη δ' εἰς Θήραν μετὰ τοῦ Σ. Φιντικλέους πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῆς κατὰ τὸ Καμάρι δι' ἰδίων ἐξόδων (1872).

* Παπαδάκης Νικόλαος (1874-)

Καθηγητῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ 1926 μέχρι τοῦ 1939. Ἐγεννήθη ἐν Ρεθύμνῳ Κρήτης καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ φιλολογίαν καὶ ἀρχαιολογίαν· ὑπηρετήσας ἀρχικῶς ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ διωρίσθη ἔφορος ἀρχαιοτήτων ἐν Θήβαις τῷ 1910. Ἀνέσκαψεν ἐν Ἐρετρίᾳ, Κορωνείᾳ, τὴν πυρὰν τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ τῆς Οἴτης, κἀ., ἐδημοσίευσεν δὲ ἐκτενεῖς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχαιολ. Δελτίῳ, ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κἀ.

Παπαδημητρακόπουλος Θεόδωρος († 1914)

Σύμβουλος (1896-1898)

Φιλολόγος καὶ καθηγητὴς ἐν Ἀθήναις. Ἐγεννήθη ἐν Ζυγοβιστίῳ τῆς Γορτυνίας καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ· ἠσχολήθη ἰδιαιτέρως περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς προφορᾶς, περὶ τῆς ὁποίας ἐξέδωκε τὸ 1889 ὀγκῶδες σύγγραμμα «Βάσανος τῶν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς προφορᾶς Ἐρασμικῶν ἀποδείξεων», τὸ δὲ 1903 ἕτερον σύγγραμμα «La tradition ancienne et les partisans d'Erasmus».

Παπαδόπουλος Γρηγόριος (1819-1883)

Σύμβουλος (1859-1860)

Λόγιος γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Σπουδάσας φιλολογίαν ἐν Παρισίοις προσελήφθη ὡς ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Ἀλ. Γκίκα καὶ διωρίσθη κατόπιν (1840) ὑπὸ τούτου καθηγητὴς εἰς τὸ Λύκειον τοῦ Ἀγ. Σάββα ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐν Ἀθήναις διετέλεσε καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Γυμνασίῳ Ἀθηνῶν, τῆς ἱστορίας τῆς καλλιτεχνίας ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, τῷ 1865 διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου καὶ τῷ 1870 τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν καὶ ἀπεστάλη εἰς Μακεδονίαν ἵνα διοργανώσῃ τὰ ἐκεῖ ἑλληνικὰ προξενεῖα καὶ σχολεῖα. Ἰδρυτὴς ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἐν Ἀθήναις.

Παπαναστασίου Π. († 1907)

Σύμβουλος (1894-1898)

Γυμνασιάρχης ἐν Ἀθήναις καταγόμενος ἐκ Λεβιδίου τῆς Ἀρκαδίας. Διευθυντὴς τῆς μέσης ἐκπαιδύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας. Πρόεδρος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

Παπαστράτος Ἐπαμεινώνδας (1879-)

Εὐεργέτης (1928 κέ.)

Συνιδιοκτῆτης τῆς καπνοβιομηχανίας Ἀδελφῶν Παπαστράτου· ἐγεννήθη ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐσπούδασε μαθηματικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου. διετέλεσε καθηγητὴς τῶν Ἐμπορικῶν.

Παπαστράτος Εὐάγγελος (1884-)

Εὐεργέτης (1928 κέ.)

Συνιδιοκτῆτης τῆς καπνοβιομηχανίας Ἀδελφῶν Παπαστράτου· ἐγεννήθη ἐν Ἀγρινίῳ· ἠσχολήθη ἀπ' ἀρχῆς περὶ τὸ καπνεμπόριον.

Παπαστράτος Ἰωάννης (1880-)

Εὐεργέτης (1928 κέ.)

Συνιδιοκτῆτης τῆς καπνοβιομηχανίας Ἀδελφῶν Παπαστράτου· ἐγεννήθη ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐσπούδασε νομικὰ ἐν Ἀθήναις.

Παπαστράτος Σωτήριος (1883-1940)

Συνιδιοκτῆτης τῆς καπνοβιομηχανίας Ἀδελφῶν Παπαστράτου· ἐγεννήθη ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἠσχολήθη ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ καπνεμπόριον. Οἱ Ἀδελφοὶ Παπαστράτου ἀπὸ κοινοῦ διεκρίθησαν ἐξαιρέτως εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας, ἰδρύσαντες πλεῖστα ἐκπαιδευτήρια, τὸν παιδοκομικὸν σταθμὸν, ὑποτροφίας κ.τ.λ.

Παππούλιας Δημήτριος (1878-1932)

Ἀντιπρόεδρος (1922-1932)

Β' Ἀντιπρόεδρος 1916-1917, 1920-22)

Καθηγητὴς τοῦ ἀστικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1911-1932) καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1926. Κατήγετο ἐκ Δημητσάνης καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις.

καὶ Γερμανία παρὰ τῷ κορυφαίῳ νομικῷ Λουδοβίκῳ Mitteis, ἡσχολήθη δὲ περὶ τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν καὶ τὸ ῥωμαϊκὸν δίκαιον. Διετέλεσε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀστικοῦ κώδικος (1911-1915) καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του πρόεδρος τοῦ θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός». Κυριώτατος εἰσηγητὴς καὶ συντάκτης τοῦ πανεπιστημιακοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ 1922. Ἰδρυτὴς τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν. Κυριώτατα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἐμπράγματος ἀσφάλεια κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ ῥωμαϊκὸν δίκαιον, ἡ Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ ἀρραβῶνος, τὸ Ἑλληνικὸν ἀστικὸν δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει, Griechisches Recht und griechische Rechtsgeschichte, Εἰσηγήσεις τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου κλπ. Εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν ὁ Παππούλιας προσέφερεν ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας.

Παρασκευαΐδης Εὐστράτιος (1896-)

Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου· ἐγεννήθη ἐν Μυτιλήνῃ· εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν τῷ 1919· εἰργάσθη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μετὰ τοῦ Κ. Κουρουγιώτη, Μυτιλήνῃ κἀ.

Paton William († 1920)

Δωρητὴς

Ἄγγλος Φιλολόγος καὶ ἀρχαιολόγος ἐκδότης τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Κῶ, Λέσβου, Τενέδου, Καλύμνου κἀ., ὅπου ἐπὶ μακρὸν ἔζησεν. Ἐξέδωκεν ὡσαύτως τὸν α' τόμον τῶν Ἠθικῶν τοῦ Πλουτάρχου καὶ τὴν Ἀνθολογίαν ἐν τῇ Συλλογῇ Loeb. Εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν ἐκληροδότησε σημαντικὸν μέρος τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ.

Παυλόπουλος Παῦλος († 1886)

Εὐεργέτης (1887)

Ἀρεοπαγίτης.

Πελεκίδης Δημήτριος (1890-)

Ἐπιμελητὴς τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τοῦ 1917. Ἐγεννήθη ἐν Δικελί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (ἀρχ. Ἀταρνεῖ). Τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδᾶς διήνυσεν ἐν Σμύρνῃ, τὰς δὲ πανεπιστημιακὰς ἐν Ἀθήναις.

* Πελεκίδης Εὐστράτιος (1882-)

Καθηγητὴς τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ 1926. Ἐγεννήθη ἐν Δικελί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1914 καὶ ἐγένετο Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Μακεδονίας· ἀνέσκαψε τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Π. Φαλήρου, ἐν Ἀμφιπόλει, Θεσσαλονίκη, Ἐδέσση κἀ. τῆς Μακεδονίας, ἐδημοσίευσεν δὲ πλείονας πραγματείας ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ Δελτίῳ, τοῖς Πρακτικοῖς καὶ ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

* Περβάνογλους Πέτρος (1833-1868)

Σύμβουλος (1862, 1864-1868)

Ἀρχαιολόγος σπουδᾶσας ἐν Λειψίᾳ, Βόννῃ καὶ Βερολίνῳ· διαμείνας ἀρχικῶς ἐν Ἀθήναις μετέβη εἶτα εἰς Τεργέστην, ἔνθα ἐπὶ πολλὰ ἔτη διετέλεσεν ἔφορος τοῦ ἐκεῖ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Πέτρου Χρῖστος (1911-)

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων ἐν Κρήτῃ ἀπὸ τοῦ 1936 καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἀθήναις· ἐγεννήθη ἐν Καλυβίῳις Ἀττικῆς. Ἀρχαιολογικὰς πραγματείας ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

(40)

Πετσάλης Ἀθανάσιος (1802-1871)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Πολιτικός καὶ δικηγόρος γεννηθεὶς ἐν Πράγῃ· ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν νομικά· τῷ 1828 γραμματεὺς τῆς δημογεροντίας Ὑδρας. Ἀπὸ τοῦ 1830 ἤρχισε δικηγορῶν διαδοχικῶς ἐν Τήνῳ, Σύρῳ, Χαλκίδι καὶ Ἀθήναις. Ἀπὸ τοῦ 1843 ἐπολιτεύετο. Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας τῷ 1854. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τῷ 1869.

Πιτιδῆς Μιχαὴλ (1893-)

Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Ἀργολιδοκορινθίας γεννηθεὶς ἐν Χίῳ· ὑπηρετήσεν ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ Τμήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας μέχρι τοῦ 1935, ὅτε ἐγένετο Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Ἀργολίδος, Κορινθίας καὶ Ἀρκαδίας.

Πιττάκης Κυριακὸς (1793 - 1895)

Γραμματεὺς (1852 - 1859). Ἀντιπρόεδρος (1855 - 1863) καὶ Σύμβουλος (1837 - 1852)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, γενικὸς ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων (1848 - 1863). Διωρίσθη ἀρχικῶς συνεργάτης τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐφόρου κατὰ τὸ 1833 καὶ ἔφορος τοῦ Δημοσίου Κεντρικοῦ Μουσείου τῷ 1836. Ἀθηναῖος ὧν ἤδη ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως εἰργάζετο μετὰ μεγίστου ζήλου καὶ φιλοπατρίας πρὸς περισυλλογὴν τῶν ἀρχαιοτήτων διὰ τῆς «Φιλομούσου Ἐταιρείας», ἣτις εἶχεν ἰδρυθῆ ἐν Ἀθήναις πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ Πιττάκης ἐξετέλεσε πάσας σχεδὸν τὰς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας γενομένας τότε ἀνασκαφὰς τῆς Ἐταιρείας καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐκ διαλειμμάτων (1836 - 1861) γενομένας ἐργασίας καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς Ἐταιρείας. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἐκδότης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τῷ 1837 μετὰ τοῦ Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ, μόνος δὲ κατόπιν μέχρι τοῦ 1861. Τῷ 1834 κατήρτισε τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μεγάλης Παναγίας, ἐδημοσίευσεν δὲ πρὸς ἄλλοις καὶ τὸ σύγγραμμα *L'ancienne Athènes*. Πρβ. Ε. Καστόρχη Ἱστορικὴ Ἐκθεσις σελ. 10.

Πλάτων Νικόλαος (1908 -)

Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων ἐν Θήβαις ἀπὸ τοῦ 1925. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Παρισίοις· ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων ἐγένετο τῷ 1930. Ἐδημοσίευσεν ἀρχαιολογικὰς πραγματείας ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι κ.ἄ.

Πολίτης Νικόλαος (1852-1921)

Σύμβουλος (1908 - 1910)· Πρόεδρος (1918 - 1920)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς μυθολογίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1890. Ἐγεννήθη ἐν Καλάμαις καὶ ἐσπούδασε νομικά καὶ φιλολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους. Εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς λαογραφικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι ἀσχοληθεὶς καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν, περὶ τὸν βίον, τὰ ἔξσημα καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ· ἴδρυσε τῷ 1903 τὴν Λαογραφικὴν Ἐταιρείαν καὶ τὸ περιοδικὸν αὐτῆς Λαογραφία. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἤρχισε διδάσκων ἀπὸ τοῦ 1882 ὡς ὑφηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας. Ὑπηρετήσεν ἐπίσης ὡς τμηματάρχης τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας (1884), γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων (1885 - 1888) καὶ ἐγένετο ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας, τῆς ὁποίας ἐπὶ ἔτη ἦτο γραμματεὺς. Σημαντικὰ αὐτοῦ δημοσιεύματα: Αἱ παροιμίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς 4 τόμους (ἀτελής), Αἱ παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς 2 τόμους, Ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πλεῖσταί πραγματεῖαι ἐν τῇ «Λαογραφίᾳ», καὶ ἀλλαχοῦ διὰ τῶν ὁποίων ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς Ἑλληνικῆς λαογραφικῆς ἐρεῦνης. Βιογραφία καὶ πλήρης ἀναγραφή τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν Λαογραφίᾳ τόμ. Ζ' σελ. θ' κῆ. (Στ. Κυριακίδης).

Πολυγένης Κωνσταντίνος (1862-1935)

Σύμβουλος (1920 - 1923)

Καθηγητής του ρωμαϊκού και βυζαντινού δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1895. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ ὁπότεν ἐπιστρέψας τῷ 1890 ἐγένετο ὑφηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Τῷ 1891 διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τακτικὸς καθηγητὴς τῷ 1895. Συγγράμματα αὐτοῦ: Περί δωρεᾶς (1884), περί ἀπαγορεύσεως τῶν δωρεῶν μεταξὺ συζύγων (1891), περί προικός, δίτομος πραγματεία βραβευθεῖσα ἐν τῷ Σγυτείῳ διαγωνίσματι τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1891-1894), περί τῆς ἀξίας τοῦ ρωμαϊκού δικαίου (1899). Μεταφράσας ἔργα τοῦ Windscheid καὶ προσαρμόσας αὐτὰ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν νομοθεσίαν καὶ νομολογίαν πλείστον ὠφέλησε τὴν Ἑλληνικὴν νομικὴν ἐπιστήμην. Ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τῷ 1921.

Πολυκαντριώτης Γεώργιος (1875-)

Ἀρχιτεχνίτης συγκολλητὴς ἐργασθεὶς κυρίως ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Μυκόνου, ἔνθα ἀξιολόγους προσέφερεν ὑπηρεσίας πρὸς ἀνάκτησιν πλείστων ἀρχαίων ἀγγείων καὶ ἰδίᾳ τοῦ σημαντικοῦ εὐρήματος τῆς Ῥηνείας, τοῦ ὁποίου πολλὰ ἀγγεῖα καὶ ζωγραφικῶς ἀντέγραψε πρὸς δημοσίευσιν. Εἰργάσθη καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Βόλῳ.

Ποστολάκας Ἀχιλλεὺς (1821-1897)

Νομισματικὸς καὶ ἀρχαιολόγος. Ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ, ὅπου καὶ ἐσπούδασε. Κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου ἀπὸ τοῦ 1856 μέχρι τοῦ 1887, συνετέλεσε δὲ εἰς τὸν πλουτισμὸν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ταξινομήσιν τῶν συλλογῶν αὐτοῦ περί τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσεν πλείονας πραγματείας. Συνειργάσθη ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Συντάγματος τῶν Ἀττικῶν ἐπιτυμβίων ἀναγλύφων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Alex. Conze ὡς καὶ ἐν τῷ Συντάγματι τῶν Ἀττικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Πρωσσοικῆς Ἀκαδημίας.

Πουλίτσας Παναγιώτης (1884-)

Πρόεδρος τῶν συνελεύσεων (1934 - 1938)

Νομικὸς καὶ βυζαντινολόγος καταγόμενος ἐκ Γερακίου τῆς Λακεδαίμονος· Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, χρηματίσας πρότερον πρωτοδίκης καὶ ἐφέτης.

Πουρῆς Μιλτιάδης Δημ. (1885-)

Πρόεδρος γενικῆς συνελεύσεως (1933)

Βιομήχανος γεννηθεὶς ἐν Πειραιεῖ, ἐσπούδασεν ἐν Παρισίοις πολιτικὰς ἐπιστήμας καὶ ἐν Λονδίῳ χημείαν. Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ διευθυντὴς τῆς βιομηχανίας «Δημ. Πουρῆς», Σύμβουλος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔρυθροῦ σταυροῦ.

Πριναῖρης Γεώργιος (1808 - 1883)

Μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου (1851 - 1855)

Ἴατρος καὶ συγγραφεὺς, καθηγητὴς τῆς γενικῆς παθολογίας, τῆς θεραπευτικῆς καὶ τῆς ἱατρικῆς ἱστορίας ἀπὸ τοῦ 1847 καὶ τῆς ὑγιεινῆς ἀπὸ τοῦ 1848 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Κατήγετο ἐξ Ἠπείρου καὶ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του ἐν Εὐρώπῃ, ὁπότεν ἐπανῆλθε τῷ 1846, ὅτε καὶ διωρίσθη ὑφηγητὴς τῆς Φυσιολογίας. Ἐκτὸς τῶν ἱατρικῶν του μελετῶν ἐποίησε καὶ τρεῖς ᾠδὰς εἰς τὸν Ὅθωνα.

Πρώιος Σταμάτιος Ι. († 1883)

Εὐεργέτης (1883)

Χῖος ἔμπορος ἐγκατεστημένος ἐν Σύρῳ καὶ τῶν πρωτεργατῶν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως· κατέλιπεν ἐκτὸς ἄλλων πλοῦσια κληροδοτήματα εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς Σύρου καὶ ἕτερον διὰ σπουδὰς Χίων νέων.

Πῶπ Ζηνόβιος

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Λόγιος ζήσας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΘ' αἰ. Ἔσπουδάσε καὶ διέμενεν ἐν Βιέννῃ, ὅπου ἐγένετο καὶ διδάσκαλος τοῦ Σίμωνος Σίνα. Τῷ 1803 ἐξέδωκε Μετρικὴν.

Ραγκαβῆς Ἀλέξανδρος Ρίζος (1809 - 1892)

Γραμματεὺς (1837 - 1851). Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας, συγγραφεὺς καὶ πολιτικὸς γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ σπουδάσας ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τοῦ Μονάχου ὡς ὑπότροφος τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου τοῦ Α'. Ἐξελεθὼν τῆς σχολῆς κατετάγη, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἐν τῷ ἐλληνικῷ στρατῷ, ἀλλ' ἐνωρὶς παρητήθη ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν. Τῷ 1832 ἐγένετο πρῶτος πάρεδρος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ 1842 ὅτε μετετέθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Παυθεὶς ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τῷ 1849 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐγένετο Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν (1856), Πρεσβευτὴς ἐν Οὐασινγκτόνῳ (1867), Παρισίοις (1868 καὶ 1871), Κωνσταντινουπόλει (1869) καὶ ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἐν Βερολίνῳ (1874 - 1887) ἔνθα ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Θ. Δηλιγιάννη εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου (Ἰαν. 1877). Ἡ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ γραμματεία τοῦ Ἀλεξ. Ραγκαβῆ ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τοῦ 1851 συνετέλεσε διὰ τε τῆς εὐρυμαθείας καὶ τῆς ἐξαιρέτου αὐτοῦ κοινωνικῆς θέσεως εἰς τὴν διεθνή ἐδραίωσιν τῆς περιωπῆς τοῦ ἰδρύματος καὶ εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς ἐλληνικῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς Ἀρχαιολογικῆς Ἀκαδημίας. Ἡ διὰ λόγους προσωπικοῦς ἀποχώρησις τοῦ Ραγκαβῆ ἐκ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας ἀνέστειλε μόνον πρὸς καιρὸν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον ἀναλαβὸν ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὴν πρώτην ἐκείνην κατεύθυνσιν (Πρβ. Καρβαδιά Ἱστορ. Ἀρχ. Ἐταιρείας). Ὁ Ραγκαβῆς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος.

Ραγκαβῆς Ἰάκωβος (1779 - 1855)

Μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου (1831 - 1855) καὶ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν ἐταίρων.

Μέγας ποστέλνικος Βλαχίας, ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις, ὅπου κατῆλθε τῷ 1827. Συνέγραψε τὰ «Ἑλληνικά» μέγα ἀρχαιολογικὸν καὶ τοπογραφικὸν ἔργον καὶ μετέφρασεν ἐμμέτρως Λατίνους καὶ Γάλλους ποιητάς.

Ράλλης Κωνσταντῖνος (1863 -)

Πρόεδρος τῶν συνελεύσεων (1925, 1926, 1932)

Καθηγητὴς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Λειψία. Ἐχρημάτισε γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως (1897-98, 1903 καὶ 1905), τμηματάρχης ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ (1910), ὑφηγητὴς ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1891) καὶ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ κανονικοῦ δικαίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1910 μέχρι τοῦ 1916, ὅτε ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς νομικῆς Σχολῆς.

Ρέζεο Βερνάρδος

Σύμβουλος (1858-1859)

Ἰατρός.

* Ρουσόπουλος Ἀθανάσιος (1823-1898)

Σύμβουλος (1863-1866)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1860-1885). Ἐγεννήθη

έν Βογατσικῶ τῆς Μακεδονίας καί ἐσπούδασεν έν Ἀθήναις καί Γερμανίᾳ, ὡς ὑπότροφος τοῦ Βελλιείου κληροδοτήματος φιλολογίαν καί ἀρχαιολογίαν. Τῶ 1855 διωρίσθη ἔκτακτος καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καί τῶ 1860 τακτικός, μετατεθεὶς ἀπὸ τοῦ 1868 εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἀρχαιολογίας.

Ρουσόπουλος Ὁθων Ἀθ.

Χημικός, υἱὸς τοῦ προηγουμένου, ἰδιαιτέρως ἀσχοληθεὶς περὶ τοὺς τρόπους τοῦ καθαρισμοῦ καί συντηρήσεως ἀρχαίων, ἰδίᾳ χαλκῶν, πραγμάτων καί πολλὰς παρασχῶν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Πρβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1912 σ. 119-124· 261-262.

Roux Hilarion

Εὐεργέτης (1865-1868)

Ἐκ Μασσαλίας.

Ρῶκ Φωκίων († 1869)

Ἰδρυτῆς ἐταῖρος

Ἐγεννήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 10 αἰ. έν Ἀθήναις· ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος έν Παρισίοις. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν διάδοσιν τῆς Τουριστικῆς κινήσεως έν Ἑλλάδι.

* Ρωμαῖος Κωνσταντῖνος (1874-)

Σύμβουλος (1927)

Τακτικός καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας έν τῶ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης (1928-1940). Γεννηθεὶς έν Βουρβούροις τῆς Κυνουρίας, ἐσπούδασε φιλολογίαν έν Ἀθήναις καί, ἀφοῦ ὑπηρέτησεν ἐπὶ πενταετίαν έν τῇ μέσῃ παιδείᾳ, ἀρχαιολογίαν έν Γερμανίᾳ. Τῶ 1908 ἐγένετο ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὑπηρετήσας έν Σπάρτη καί Κερκύρα. Ἐκτὸς ἄλλων μικροτέρων, σημαντικαὶ εἶναι αἱ ἀνασκαφαὶ του έν τῶ Αἰτωλικῶ Ἐέρμῳ (1912), έν Κερκύρα (1910), έν διαφόροις τόποις τῆς Ἀρκαδίας, έν Καλυδῶνι τῆς Αἰτωλίας (μετὰ τοῦ Fr. Roulsen) (1927 κέ.). Καί κατὰ τὸ 1922-1925 διετέλεσε τμηματάρχης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος έν τῶ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, ἀπὸ τοῦ 1925 Ἐφορος έν τῶ Ἐθνικῶ Ἀρχαιολογικῶ Μουσείῳ μέχρι τοῦ 1928, ὅτε ἐξελέγη καθηγητῆς έν τῶ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης. Ἐδημοσίευσε πλείονας ἀρχαιολογικὰς μελέτας έν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, τῶ Ἀρχ. Δελτίῳ, έν τοῖς Πρακτικοῖς, έν Athen. Mitteilungen, Antike Denkmäler, Ἐπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κἀ., αὐτοτελῶς δὲ μετὰ τοῦ Dyggve καί Roulsen περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Καλυδῶνος ὡς καί έν τῶ ἔργῳ Korkyra περὶ εὐρημάτων τῆς Κερκύρας.

Ρωμᾶνος Ἀθως (1858-1940)

Σύμβουλος (1899-1904)

Διπλωματικός καί πολιτικός γεννηθεὶς έν Τεργέστη τῶ 1858· διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καί τῆς νομικῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γενεύης καί τῆς Ἐϊδελβέργης, ἔνθα ἰδιαιτέρως ἤκουσε καί ἀρχαιολογικὰ μαθήματα παρὰ τῶ Fr. von Duhn. Τῶ 1880 εἰσηλθεν ὡς ἀκόλουθος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν· τῶ 1892 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς έν Λονδίῳ πρεσβείας ὡς ἐπιτετραμμένος. Τῶ 1895 ἐγένετο βουλευτῆς Κραναιᾶς καί Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν (1899-1901 καί 1903). Ἀποσυρθεὶς τῆς πολιτικῆς ἐχρημάτισε πρεσβευτῆς ἐπὶ μακρὸν έν Παρισίοις καί Λονδίῳ καί γερουσιαστῆς ἀριστίνδην. Τελευταῖον διετέλεσε πρόεδρος τοῦ έν Ἀθήναις ἀρχαιολογικοῦ ἰδρύματος Σίγγερ-Πολινιάκ.

Ρώμας Ἰωάννης

Εὐεργέτης (1864)

Ὁμογενὴς ἐγκατεστημένος έν Βεσσαραβία.

Σακελλαρόπουλος Σπυρίδων (1846-1919)

Πρόεδρος τῶν γενικῶν συνελεύσεων (1909 καὶ 1911)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1890. Ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἐσπούδασεν ἐν Γενεύῃ καὶ Ἀθήναις. Διωρίσθη ὑφηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας τῷ 1879· ἐχρημάτισε Πρόεδρος τοῦ Παρνασσοῦ, ἔγραψε πραγματείας, μετέφρασε τὴν ἱστορίαν τῆς Ῥωμ. ποιήσεως τοῦ O. Ribbeck, τὴν βιογραφίαν τοῦ Ὀρατίου τοῦ L. Müller κἄ.

Schaubert Ἐδουάρδος (1802-μετὰ τὸ 1850)

Μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ συλλόγου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (1848-1855)

Γερμανὸς ἀρχιτέκτων, μαθητὴς τοῦ Schinkel κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐκ Σιλεσίας τῷ 1823· ἀρχικῶς διωρίσθη κρατικὸς μηχανικὸς ἐν Αἰγίνῃ ἀλλὰ παραιτηθεὶς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου μετὰ τοῦ Στ. Κλεάνθους ἐξεπόνησε τὸ πρῶτον σχέδιον τῆς πόλεως. Ἀπὸ τοῦ 1835 συνειργάσθη μετὰ τοῦ L. Ross εἰς τὰς ἀνασκευὰς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης· τὴν συνεργασίαν ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τοῦ Κ. Πιττάκη· ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις.

Σβορώνος Ἰωάννης (1863-1922)

Νομισματικὸς καὶ ἀρχαιολόγος. Ἐγεννήθη ἐν Μυκόνῳ τῷ 1863. Ἐσπούδασεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κατ' ἀρχὰς νομικά, ἔπειτα δὲ ἐστράφη πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν. Ἐσπούδασεν ὡς ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως εἰδικῶς νομισματικὴν ἐν Βερολίνῳ, Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διωρίσθη νομισματογνώμων τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, ἔπειτα δὲ καὶ διευθυντὴς αὐτοῦ. Τῷ 1918 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Νομισματικῆς μετρολογίας καὶ σφραγιδολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐδημοσίευσεν πλείστας νομισματικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς πραγματείας. Ἰδρυσε καὶ διηύθυνε τὴν Διεθνή Ἐφημερίδα τῆς Νομισματικῆς Ἀρχαιολογίας, τῆς ὁποίας ἐξεδόθησαν εἴκοσι καὶ δύο τόμοι. Διετέλεσεν ἐπὶ βραχὺ σύμβουλος τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας καὶ συνεργάτης τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν, ἔλαβε τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Βασιλ. Νομισματικῆς Ἑταιρείας τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ Μετάλλιον τοῦ Huntington τῆς Ἀμερικανικῆς Νομισματικῆς Ἑταιρείας. Πρβ. Γ. Π. Οἰκονόμον ἐν Revue numismatique 1923 σ. 87 ἑ. καὶ ΔΕΝΑ τόμ. XXI σ. 1 ἑ. (βιογραφία καὶ βιβλιογραφία).

Σεμιτέλος Δημήτριος (1830-1898)

Σύμβουλος (1881-1886)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἐγεννήθη ἐν Μονοδενδρίῳ τῆς Ἠπείρου καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Ὑπηρέτησεν ἀρχικῶς ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει καὶ ὡς τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας. Τῷ 1864 ἐγένετο ἔκτακτος καὶ τῷ 1868 τακτικὸς καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐξέδωκε τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους ἐν τῇ Ζωγραφείῳ Βιβλιοθήκῃ καὶ Ἑλληνικὴν Μετρικὴν.

Σίνας Σίμων Γ.

Εὐεργέτης (1859 κέ.), ἐπίτιμος ἀντιπρόεδρος

Ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ καὶ ἐσπούδασε νομικά. Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος ἐν Βιέννῃ, Μονάχῳ καὶ Βερολίνῳ μέχρι τοῦ 1862. Διεδέχθη τὸν πατέρα του εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου Σίνας καὶ ἐτιμήθη δι' ἀνωτάτων ἀξιομάτων ἐν Αὐστρίᾳ. Ὁ Σίνας ὑπῆρξε γενναϊόδωρος πρὸς πᾶν ἔργον παιδείας ἐν Ἑλλάδι· ἐνίσχυσε σημαντικῶς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν καὶ ἀνήγειρε τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν (1859-1875), κατὰ σχέδια τοῦ Θεοφίλου Hansen, ἐκτελέσαντος ταῦτα τοῦ Ἐρνέ-

στου Ziller, ύπεστήριξε δὲ προθυμότατα τὰς σπουδὰς καὶ ἐπιστημονικὰς μελέτας Ἑλλήνων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Σκιᾶς Ἀνδρέας (1861-1922)

Σύμβουλος (1889 - 1914 καὶ 1920 - 1925)

Ἀρχαιολόγος καὶ καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1910 - 1922). Ἐγεννήθη ἐν Καλάμαις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ μετὰ βραχεῖαν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ, ἐν Γερμανίᾳ. Διωρίσθη τῷ 1891 ὑφηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας κατ' ἀρχὰς καὶ τοῦ Κράτους κατόπιν (1895). Ἀνέσκαψεν ἐν Γυθείῳ καὶ κυρίως ἐν Ἐλευσίνῃ (1894 - 1902), ἔνθα ἐξηκολούθησε μετὰ ζήλου τὸ ἔργον τοῦ Δ. Φιλίου. Διετέλεσε μέλος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Μ. Ἐκπαιδεύσεως. κ.ά. Τὴν βιβλιοθήκην του κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Βιογραφίαν καὶ συγγράμματα βλ. παρὰ Ἀντ. Χατζῆ ἐν Ἀρχ. Ἐφημερίδι 1924 σελ. 201 ἔ.

Σκοῦφος Σ.

Σύμβουλος (1848 - 9 καὶ 1850 - 51).

Schliemann Heinrich (1822-1890)

Εὐεργέτης (1890)

Γερμανὸς αὐτοδίδακτος ἀρχαιολόγος καὶ ὁμηριστὴς. Τῷ 1846 ἴδρυσεν ἴδιον ἐμπορικὸν οἶκον ἐν Πετρούπολει καὶ ἀπέκτησε κολοσσιαίαν περιουσίαν. Ἐξέμαθε τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ ἐξετέλεσε μεγάλην περιήγησιν ἀφικόμενος εἰς Ἑλλάδα τῷ 1859 διὰ πρώτην φοράν. Τῷ 1866 ἐγκατασταθεὶς εἰς Παρισίους ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἀπὸ τοῦ 1868 ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ παλαιὸν αὐτοῦ σχέδιον περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ὁμηρικοῦ κόσμου, αἱ ὁποῖαι ἀνεκάλυψαν ὀλόκληρον τέως ἀγνοούμενον πολιτισμόν, καὶ κατέστησαν τὸ ὄνομα τοῦ Ἑρρίκου Schliemann παγκόσμιον, τὴν δὲ ὀφειλὴν τῆς ἐπιστήμης πρὸς τὸν ἄνδρα μεγίστην.

Σοῦτσος Κωνσταντῖνος Γρ.

Εὐεργέτης (1860)

Ἐγκατεστημένος ἐν Βουκουρεστίῳ.

Σοῦτσος Παναγιώτης (1806 - 1868)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Λυρικὸς ποιητὴς σπουδάσας ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χίου καὶ κατόπιν ἐν Παρισίοις καὶ Ἰταλίᾳ. Διετέλεσε δημόσιος ὑπάλληλος, νομάρχης, γενικὸς γραμματεὺς κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας. Ἐκδότης τῶν ἐφημερίδων Ἕλιος, Ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς, Ἐνωσις.

* Σοφούλης Θεμ. (1860 -)

Σύμβουλος (1891 καὶ 1918 - 1920)

Ἀρχαιολόγος καὶ πολιτικός. Ἐγεννήθη ἐν Βαθεῖ Σάμου καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίαν ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν ἀνέσκαψεν ἐν Μεσσήνῃ καὶ Σάμῳ. Διετέλεσεν ἐπὶ χρόνον τινὰ ὑφηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀπὸ τοῦ 1900 εἰσηλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ὡς πληρεξούσιος τῆς πόλεως Σάμου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Σαμίων, ἐν ἣ ἔγένετο ἀρχηγὸς ἰδίας ὁμάδος καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν σύσφιξιν τῶν δεσμῶν τῆς Σάμου μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἐλευθεριῶν. Τῷ 1912 ἐκήρυξε τὴν ἔνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀρχηγὸς ἐπαναστατικοῦ κινήματος. Τῷ 1914 ἐγένετο γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας καὶ ἀπὸ τοῦ 1915 ἀντεπροσώπευε συνε-

χως την Σάμον ως βουλευτής και πληρεξούσιος. Έγένετο συχνάκις πρόεδρος της Βουλής, υπουργός και τῷ 1924 πρωθυπουργός.

* Στάης Βαλέριος (1857-1923)

Σύμβουλος (1899-1914 καὶ 1920-1923)

Ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς ἐν Κυθήροις καὶ σπουδάσας ἰατρικὴν ἐν Ἀθήναις καὶ κατόπιν ἀρχαιολογίαν ἐν Γερμανίᾳ. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθεν ὡς ἄμισθος ἔφορος τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ξένων Σχολῶν τῷ 1885· τῷ 1886 διωρίσθη ἔφορος Ἀρχαιοτήτων Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας καὶ τῷ 1887 ἔφορος τῶν Συλλογῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ κατόπιν Διευθυντῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1922. Ἀνέσκαψεν ἐν Ἐπιδαύρῳ μετὰ τοῦ Καββαδία, ἐν Ἀργολίδι, Θεσσαλίᾳ, Ἀντικυθήροις, Ἀττικῇ καὶ ἰδίᾳ ἐν Σουνίῳ ἀπὸ τοῦ 1897 κέ. δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἐκτὸς ἄλλων ἐπὶ μέρους ἀρχαιολογικῶν πραγματειῶν ἐδημοσίευσεν εἰς δύο τόμους χρησιμώτατον ἐπιστημονικὸν ὁδηγὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου I Marbres et Bronzes du musée national (1910), II La collection mycénienne du Musée National (1915) καὶ ἐν ἀγγλικῇ ἐκδόσει. Πρβ. Γ. Οἰκονόμον ἐν Ἀρχ. Ἐφημερίδι τοῦ 1922 σ. 113 ἔ.

* Σταματάκης Παναγιώτης († 1885)

Σύμβουλος (1885)

Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων (1884-85). Ὑπηρετῶν ὡς βοηθὸς ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ γραφείῳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τοῦ 1871, ὅτε ἡ Ἑταιρεία ἤρχισε τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων. Οὕτω ἀνασκάπτων προχείρως καὶ συλλέγων τὰς κατεσπαρμένας ἀρχαιότητας ἐσχημάτισε τοπικὰς συλλογὰς ἐν Θήβαις (1871), Χαιρωνείᾳ, Τανάγρα, Σπάρτη καὶ Δήλῳ (1872) ἔνθα παρηκολούθησε καὶ ἐσυνέχισε τὴν πρώτην ἀνασκαφὴν τῆς νήσου ὑπὸ τοῦ Lebègues κᾶ. Ἐπίσης παρηκολούθησε τὴν ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφὴν τοῦ Schliemann καὶ ἀνεῦρεν αὐτὸς τὸν ἕκτον τάφον τῶν Μυκηνῶν (1877) ὡς καὶ τὸν θολωτὸν τάφον παρὰ τὸ Ἡραῖον τοῦ Ἄργους (1878), Γενικῶς ἦτο «ἀπόστολος» τῆς Ἑταιρείας εἰς πάσας τὰς ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐργασίας αὐτῆς. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους διωρίσθη τῷ 1875, ὡς ἔφορος τῶν κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ἀρχαιοτήτων καὶ ἀναπληρωτῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου. Τῷ 1884 ἐγένετο Γενικὸς Ἐφορος καὶ ἐσυνέχισε τὰς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως παλαιότερας ἀνασκαφὰς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐπέδειξε πανταχοῦ καὶ ζῆλον ἐξαιρετὸν καὶ ἀκρίβειαν ἐπιστημονικὴν οὐχὶ συνήθη.

Σταυρόπουλλος Δημήτριος Σπ. (1872-1919)

Ἀρχαιολόγος· ἐγεννήθη ἐν Πάτραις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις· διωρίσθη εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν τῷ 1892 ἀρχικῶς ὡς ἐπόπτης ἀνασκαφῶν ἐν Δελφοῖς, Ἐρετρίᾳ, Μυκόνῳ καὶ Ἀθήναις· Ἐφορος ἀπὸ τοῦ 1895 ἐν Ὀλυμπίᾳ (1895-1897) καὶ ἐν Μυκόνῳ (1897-1919). Κυρία ἀνασκαφὴ του εἶναι ἡ ἐν Ρηνεῖᾳ (1898-1900), δι' ἧς ἀπεκαλύφθη ὁ βόθρος τῆς δηλιακῆς καθάρσεως τοῦ 426/5 μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ κτερισμάτων καὶ ἰδίᾳ τῆς πολυτίμου σειρᾶς τῶν Κυκλαδικῶν γεωμετρικῶν καὶ ἀνατολιζόντων ἀγγείων, τῶν πληρούντων τὸ Μουσεῖον Μυκόνου, τοῦ ὁποίου εἶναι ἥρωσ κτίστῆς.

Σταυρόπουλλος Φοῖβος Δ. (1904-)

Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐν Πάτραις ἀπὸ τοῦ 1937, υἱὸς τοῦ ἐφόρου Δ. Σταυροπούλλου. ἐγεννήθη ἐν Μυκόνῳ· εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσῆλθε τῷ 1921. Ἀνέσκαψεν ἐν Βουλιαγμένῃ, ἐν Βάρῃ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τοῦ Γ. Οἰκονόμου καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Κ. Κουρουνιώτη. Ἐργασίας αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1936 κέ.

Σταύρου Γεώργιος (1788 - 1869)

Ίδρυτής εταίρος

Τραπεζίτης, ιδρυτής και πρώτος διοικητής της Έθνικής Τραπέζης (1841 - 1868).

* Στέφανος Κλών (1854-1915)

Σύμβουλος (1905-1914)

Ίατρος και ανθρωπολόγος γεννηθείς εν Κέφω και σπουδάσας Ιατρικήν εν Ἀθήναις και ανθρωπολογίαν εν Παρισίοις, περιήν και διά βίου ήσυχολήθη επανελθών εις Ἀθήνας. Ἐπέτυχεν κατὰ τὸ 1886 τὴν ἴδρυσιν τοῦ ανθρωπολογικοῦ Μουσείου, τοῦ οὐοίου ὑπήρξε διευθυντής μέχρι τοῦ θανάτου του. Ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῆς ανθρωπολογίας ήσυχολήθη περι τὴν προϊστορίαν και ανέσκαψε πλῆθος προϊστορικῶν κυρίως τάφων και συνοικισμῶν εν Νάξῳ (1903- 1909) εντολή τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας.

Στουρνάρης Ἀλέξανδρος

Εὐεργέτης (1846)

Ἐγκατεστημένος εν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στρέϊτ Γεώργιος (1868-)

Σύμβουλος (1899-1904)

Ἐπιφανῆς νομοδιδάσκαλος και τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ δημοσίου και ιδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου εν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1898-1922). Ἐσπούδασεν νομικὰ εν Ἀθήναις, Λειψία και Βερολίνῳ. Ἐγένετο ὑφηγητῆς τῷ 1894 και τακτικὸς καθηγητῆς εν τῷ Πανεπιστημίῳ τῷ 1898. Ἐπηρέτησεν ὡς σύμβουλος εν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν και εν τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος κατ' ἐπανάληψιν γενόμενος και Πρόεδρος αὐτῆς (1892-1922). Ἀντεπροσώπευσε συχνάκις τὴν Ἑλλάδα εις διεθνεῖς διασκέψεις και ἐγένετο τῷ 1910 πρεσβευτῆς εις Βιέννην και τῷ 1913 ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν και πρόεδρος αὐτῆς κατὰ τὸ 1931. Σπουδαιότατον αὐτοῦ σύγγραμμα «Ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον» εν συνεργασίᾳ μετὰ Π. Βάλληνδα 1937. Μέλος τοῦ εν Χάγη Ἰνστιτούτου τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. Πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐξεδόθησαν εν Ἀθήναις διὰ διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας τὰ «Σύμμικτα Γεωργίου Στρέϊτ» τόμοι 2.

Στριγόπουλος Παναγιώτης (†1933)

Λογιστῆς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀπὸ τοῦ 1911 μέχρι τοῦ εν ἔτει 1933 θανάτου αὐτοῦ.

Στρούγκ (Strong) Φρειδερίκος

Σύμβουλος (1844-1845)

Πρόξενος ἐπὶ μακρὸν τῆς Βαυαρίας εν Ἀθήναις δημοσιεύσας τῷ 1842 ἀγγλιστὶ βιβλίον περι τῆς Ἑλλάδος «Greece as a Kingdom» (1833-1842).

Συγγρός Ἀνδρέας (1830-1899)

Εὐεργέτης (1860)

Μέγας ἐθνικὸς εὐεργέτης γεννηθείς εν Κωνσταντινουπόλει ἐκ γονέων Χίων ὑπάλληλος και κατόπιν διευθυντῆς μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου εν Κωνσταντινουπόλει ἐγκατασταθεὶς εν Ἀθήναις ἴδρυσεν τὴν Ἡπειροθεσσαλικὴν Τράπεζαν διετελέσεν πλειστάκις βουλευτῆς. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων πολυπληθῶν ἐθνικῶν εὐεργεσιῶν εις δωρεάν αὐτοῦ ὀφείλεται ἡ ἀνεγερσις τῶν Μουσείων Ὀλυμπίας και Δελφῶν.

(48)

Σχινάς Κωνσταντίνος Δ. (1801-1857)

Σύμβουλος (1838-1843): ιδρυτής εταῖρος

Καθηγητής τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1837-1851) καὶ πρῶτος αὐτοῦ Πρύτανις (1837) καταγόμενος ἐκ Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως. Ὑπηρετήσεν ὡς ὑπουργικὸς σύμβουλος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας καὶ κατόπιν ὡς σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας (1841-1844). Τῷ 1851 διωρίσθη πρεσβευτὴς ἐν Μονάχῳ καὶ κατόπιν ἐν Βιέννῃ, ὅπου καὶ ἀπέθανεν. Ἐχρημάτισεν ἐπίσης βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

Σωμάκης Ἰωάννης (1794-1854)

Σύμβουλος (1849-1850) καὶ μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας μεταξὺ 1848 καὶ 1854. (Καστόρη Ἔκθεσις 9).

Ὑπῆρξε Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐγεννήθη ἐν Χαλικίῳ τῆς Ἠπείρου καὶ ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εὐνομίας τῆς πατρίδος.

* Σωτηριάδης Γεώργιος (1852-)

Ἀντιπρόεδρος (1918-1920)

Ἱστορικὸς καὶ ἀρχαιολόγος, ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ἐγεννήθη ἐν Σιδηροκάστρῳ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Ἐδίδασκε κατ' ἀρχὰς ὡς καθηγητὴς καὶ γυμνασιάρχης ἐν Ὀδησῶ, Φιλιππουπόλει, Ἰωαννίνοις καὶ Ἀθήναις, ὅπου ἀπὸ τοῦ 1892 ἐδημοσιογράφησεν ἐπὶ τετραετίαν. Τῷ 1896 διωρίσθη Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων. Ἀνέσκαψεν ἐν Θέρμῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Αἰτωλίας (1897-1912), ἐν Χαϊρωνείᾳ, Φωκίδι καὶ Λοκρίδι (1902-1912), ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας (1928 κέ.) καὶ ἐν Μαραθῶνι (1932 κέ.) Διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν τῷ 1912, ἐδίδασκεν ἐπ' ὀλίγον (1926) καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος πρύτανις. Πραγματεῖται αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι, Athen. Mitteilungen, Bulletin de correspondance hellénique κ.ἄ.

* Σωτηρίου Γεώργιος (1880-)

Σύμβουλος (1924-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ παλαιογραφίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀκαδημαϊκὸς καὶ Διευθυντὴς καὶ ὀργανωτὴς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου ἀπὸ τοῦ 1923. Ἐγεννήθη ἐν Σπέτσαις καὶ ἐσπούδασε θεολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς τέχνης ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ. Ὑπηρετήσας ὡς καθηγητὴς ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει, διωρίσθη Ἐφορος τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων τῷ 1915. Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας. Σημαντικὰ εἶναι αἱ ὑπ' αὐτοῦ γενόμεναι ἀνασκαφαὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν (1924-1929), ἐν Ἀθήναις, Θήβαις τῆς Βοιωτίας, Νικοπόλει, Σπέτσαις κ.ἄ. Εὐρεῖαν Βιβλιογραφίαν βλ. ἐν Δ. Σ. Μπαλάνου Ἱστορία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Σωτηρόπουλος Σωτήριος (1831-1898)

Σύμβουλος (1874-81)

Πολιτικὸς γεννηθεὶς ἐν Ναυπλίῳ ἐσπούδασε νομικὰ καὶ εἰσῆλθεν ὡς πληρεξούσιος Τριφυλίας εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1863. Κατέγινεν ἰδιαιτέρως περὶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἐγένετο Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κωνσταντίνου Κανάρη (1864) καὶ εἴτα εἰς τὴν κυβέρνησιν Κουμουνδούρου.

Σώχος Λάζαρος (1862-1911)

Γλύπτης ἐκ Τήνου σπουδάσας ἐν Ἀθήναις καὶ Παρισίοις. Καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ τοῦ 1908. Ἀνεστήλωσε τὸν Λέοντα τῆς Χαιρωνείας.

* Τραυλὸς Ἰωάννης (1908-)

Ἀρχιτέκτων ἀφιερῶθεις εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀρχαίων μνημείων ἐργάζεται ἐν Ἐλευσίνι κυρίως ἀπὸ τοῦ 1931 μετὰ τοῦ Κ. Κουρουνιώτου, καὶ ἐν ταῖς Ἀμερικανικαῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν. Ἀνέσκαψεν ἐπίσης συμπληρωματικῶς τὸ ἱερόν τῆς Ἀφροδίτης ἐν τῇ Ἱερᾷ Ὀδῷ (1937), ἐν Μεγάροις (μετὰ τοῦ Ι. Θρεψιάδου).

Τρικούπης Χαρίλαος (1832-1895)

Εὐεργέτης

Πολιτικὸς καὶ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑταιρείας μαρτυρεῖ ὁ τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμος „ΑΧΛ“ τοῦ 1887, δι' οὗ προνομιακῶς ἀνεγνωρίσθη τὸ λαχεῖον τῆς Ἑταιρείας ἐφ' ᾧ καὶ ἀνεκηρύχθη ὁ Τρικούπης εὐεργέτης.

Τσιβανόπουλος Δημοσθένης (1838-1921)

Πρόεδρος (1885-1895), Ἀντιπρόεδρος (1896-1908), Σύμβουλος (1890-1895), ἐπίτιμος ἀντιπρόεδρος (1909-1921) καὶ Εὐεργέτης

Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπὸ τοῦ 1892 μέχρι τοῦ 1911 ἐγεννήθη ἐν Βαμβακοῦ τῆς Λακεδαιμόνος· εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον μετὰ βραχεῖαν δικηγορίαν ἐν Σπάρτῃ ἢ μόρφωσις του ἐξετείνετο εὐρύτερον τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ἀπέβη δὲ ἐπιφανὴς νομικός, ὡς εἰσαγγελεὺς ἐφήρμοσε τὸ σύστημα τῆς δημοσιεύσεως εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ τῶν ἀγορεύσεων τῶν εἰσαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς εὐρύτεραν νομικὴν διδασκαλίαν. Ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ εἰργάσθη μετ' ἀνεκδότου ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων. Πολύτιμον συλλογὴν δακτυλιολίθων ἐδώρησεν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον.

* Τσοῦντας Χρῆστος (1857-1934)

Γραμματεὺς (1909-1911), Σύμβουλος (1899-1909, 1918-1920 καὶ 1924-1926)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν (1904-1925) καὶ Θεσσαλονίκης (1927). Γεννηθεὶς ἐν Στενημάχῳ τῆς Θράκης ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ, ὁπόθεν ἐπιστρέψας, μετὰ βραχεῖαν διδασκαλίαν ἐν Φιλιππουπόλει καὶ ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ (1882), διωρίσθη ἔφορος Ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους (1883-1904) καὶ τακτικὸς καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1904 μέχρι τοῦ 1925, ὅτε παραιτηθεὶς ὠνομάσθη ὁμότιμος. Ἐδίδαξεν ἐπ' ὀλίγον (1927) καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ Τσοῦντας ὑπῆρξε πρωτοπόρος ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐρευνῇ τοῦ προϊστορικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου τοῦ Schliemann καὶ τοῦ Σταματάκη ἐν Μυκῆναις (1877 κέ.) καὶ διὰ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτοῦ ἀνὰ τὰς Κυκλάδας (1894-1898) καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ 1901-1907) παρὰ τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἀσχολίαν περὶ τὴν κλασσικὴν ἀρχαιολογίαν. Θεμελιώδη αὐτοῦ συγγράμματα: Μυκῆναι καὶ Μυκηναῖος πολιτισμὸς (1891), ἐκδοθὲν καὶ ἐν Ἀγγλικῇ μεταφράσει μετὰ τοῦ Manatt The Mycenaean Age, Αἱ προϊστορικαὶ Ἀκροπόλεις Διμηνίου καὶ Σέσκλου, ὁ Κυκλαδικὸς πολιτισμὸς, Ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης κλπ. Ἐγένετο ἐπίτιμον μέλος τῆς ἐν Λονδίῳ Society for the Promotion of Hellenic Studies. Πρβ. Κ. Α. Ῥωμαῖον ἐν Ἐπιστημ. ἐπετηρίδι Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 1936.

Φαρμακίδης Θεόκλητος (1874-1860)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Λόγιος κληρικὸς γεννηθεὶς ἐν Λαρίσῃ. Τὴν μόρφωσίν του συνεπλήρωσεν ἐν Βιέννῃ καὶ

Γοττίγγη κατελθών εις τὴν Ἑλλάδα μετέσχε τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀπὸ τοῦ 1823-1825 καθηγητὴς ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ. Ἐφημεριδογράφος τῆς διοικήσεως (1825-27) κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀντιβασιλείας διεδραμάτισε σπουδαῖον ρόλον διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Τῷ 1833 πρῶτος γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (1837-1860). Πρβ. Δ. Μπαλάνου Ἱστορία Θεολ. Σχολῆς Ἀθηνῶν σ. 5. 41.

* **Φιλαδελφεὺς Ἀλέξανδρος** (1867-)

Σύμβουλος (1911-1917 καὶ 1920-1923)

Ἀρχαιολόγος, Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου 1933-1939. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις, ἐσπούδασε ζωγραφικὴν ἐν Μονάχῳ καὶ φιλολογίαν ἐν Ἀθήναις. Διετέλεσεν ὑφηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης ἐν τῇ ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν. Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων ἐγένετο τῷ 1914 ἐν Ναυπλίῳ, ἐν Πάτραις καὶ κατόπιν ἐν Ἀθήναις. Ὑπηρέτησε καὶ ὡς Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου μέχρι τοῦ 1933. Ἀνέσκαψεν ἐν Σικυῶνι, Νικοπόλει, Ἐρμιόνη, Ἀθήναις κ.ά., ἐδημοσίευσεν δὲ πλείονας ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι, B. C. H., Journal of Hellenic Studies, Ἀρχ. Δελτίῳ κ. ἄ.

* **Φίλιος Δημήτριος** 1844-1907)

Σύμβουλος (1888-1893)

Ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις. Μετὰ τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν σπουδὰς διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς· ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Γερμανίαν πρὸς σπουδὴν τῆς Ἀρχαιολογίας. Διωρίσθη ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (1880) καὶ κατόπιν ὑπὸ τοῦ Κράτους (1883) ὡς ἔφορος τῆς Ἀκροπόλεως. Κύριον ἔργον τοῦ Δημ. Φιλίου εἶναι ἡ δι' αὐτοῦ διεξαχθεῖσα πρώτη ἀνασκαφὴ τῆς Ἐλευσίνος (1882-1892). Ἐδημοσίευσεν πλείονας πραγματείας ἰδίᾳ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἐλευσίνος ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδι καὶ ἄλλαχοῦ. Ὁφελιμώτατος ὑπῆρξεν ὁ ὁδηγὸς τῆς Ἐλευσίνος ἐπὶ μακρόν. Πρβ. Ἀρχ. Ἐφημερ., 1907 (ἐν ἀρχῇ).

* **Φιντικλῆς Σπυρίδων** (1820 - 1894)

Ἀντιπρόεδρος (1862-1894), Σύμβουλος (1861-1862)

Καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1863. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ. Ὑπηρέτησεν ἀρχικῶς ὡς καθηγητὴς γυμνασίου καὶ γυμνασιάρχης (1856) καὶ τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας μέχρι τοῦ 1863. Τῷ 1872 μετέβη ἐξ ἰδίων μετὰ τοῦ Ἰ. Παπαδάκη εἰς Θήραν ἀπὸ μέρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας πρὸς διενέργειαν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν θέσιν Καμάρι (ἀρχαίαν Οἶαν) τῆς νήσου.

* **Φρεαρίτης Κωνσταντῖνος** (1819 - 1902)

Μέλος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου (1844-1855)

Καθηγητὴς τῶν Εἰσηγήσεων καὶ τῆς Ἱστορίας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, ἐπὶ διάστημα δὲ καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1847-1883). Ὑφηγητὴς ἐγένετο τῷ 1845. Κατήγετο ἐκ Ζακύνθου καὶ ἀπεστάλη δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως τῷ 1839 εἰς Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν πρὸς σπουδὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ὑπῆρξεν ἐπίσης πάρεδρος παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, Ἐφορος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Νομισματολογικοῦ Μουσείου (1866) καὶ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

Φωτίλας Δ.

Σύμβουλος (1837-1839) και (1839-1844)

Ἄρεοπαγίτης ἐκ Καλαβρύτων.

Χαλκιόπουλος Νικόλαος

Σύμβουλος (1889)

Φιλολόγος· κατήγετο ἐξ Ἀταλάντης· ὑπηρετήσεν ὡς γυμνασιάρχης καὶ τμηματάρχης τῆς μέσης ἐκπαιδύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας.

Χατζιδάκις Ἰωσήφ († 1936)

Ἴατρος καὶ ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς ἐν Μήλῳ. Τὴν ἰατρικὴν ἐξήσκησεν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης μέχρι τοῦ 1883, ὅποτε ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ὡς διευθυντὴς τοῦ «Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου» Ἡρακλείου, διὰ τοῦ ὁποίου ἤρχισε μετ' ἐξόχου ζήλου καὶ φιλοπατρίας συγκεντρῶντων ἀρχαιότητος καὶ καταρτίζων οὕτω τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ ἴδρυτής καὶ ὁ πρῶτος διευθυντὴς μέχρι τοῦ 1923. Ἀνέσκαψε πλείονας τόπους τῆς Κρήτης, ἐν οἷς καὶ τὴν Τύλισσον (1909-1913), περὶ ἧς ἐδημοσίευσεν γαλλιστὶ ἐκτενῆ πραγματεῖαν *Les villas minoennes de Tyllissos* (1934) ἐν τῇ σειρᾷ *Etudes Crétoises* τόμ. 3 τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς. Πρβ. τοῦ αὐτοῦ Ἱστορία τοῦ Κρητικοῦ Μουσείου καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Κρήτῃ (Βιβλιοθήκη Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀριθ. 26) 1931.

Χατζηπέτρου Ἰωάννης

Εὐεργέτης (1851)

Γερουσιαστής

Χατζῆς Ἀντώνιος (1885-)

Σύμβουλος (1920-1926 καὶ 1930-)

Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης (1926) καὶ κατόπιν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1936. Ἐγεννήθη ἐν Ἄργει καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ κατόπιν ἐν Γερμανίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀρχικῶς ἐδίδαξεν ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ. Τῷ 1921-22 διετέλεσεν Ἐφορος τῆς βιβλιοθήκης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας καὶ τῷ 1926-1934 συντάκτης τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ. Ἐδημοσίευσεν σύγγραμμα περὶ Πτολεμαίου τοῦ Χέννου γερμανιστὶ καὶ πλείονας πραγματείας ἐπιγραφικᾶς, παπυρολογικᾶς καὶ τοπωνυμικᾶς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι καὶ ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Hill Ἰωάννης Ἐρρίκος (1791-1882)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Ἀμερικανὸς φιλέλληνας γεννηθεὶς ἐν Ν. Ὑόρκῃ. Τραπεζίτης ἀρχικῶς, εἰσηλθε τῷ 1827 εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν τῆς ἐν Βιργινίᾳ Ἀλεξανδρείας καὶ ἐγένετο ἱερεὺς τῷ 1830. Ἀπεστάλη ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν φιλελλήνων εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἵνα μελετήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις ἵδρυσε τὸ πρῶτον Παρθεναγωγεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Χοστέβας Δημόφιλος

Δωρητὴς

Ἐξ Αἰγύπτου. Ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν οὐλογοὺν Ἑλληνικῶν παπύρων, τοὺς ὁποίους ἐδημοσίευσεν μετὰ τινῶν ἄλλων ἀγορασθέντων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας διὰ τοῦ Δημ. Παππούλια ὁ Γ. Πετρόπουλος ἐν ταῖς Πραγματεῖαις τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῷ 1939, τόμ. 10, «Πάπυροι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας».